

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓ

BUDAPEST

PAPIRNEMÜ GYÁRTELEPÉNEK

RAKTÁRA

Arzébetér 19. Bálvány utca sarkán.

GYÁRTELEP: BELVÁROSI ÜNKET:
VI. Rózsá utca 55. IV. Kecskeméti utca 13.

R. SZ:	KÖTÉS:	LAP:	ÁR:

E 120 H 400

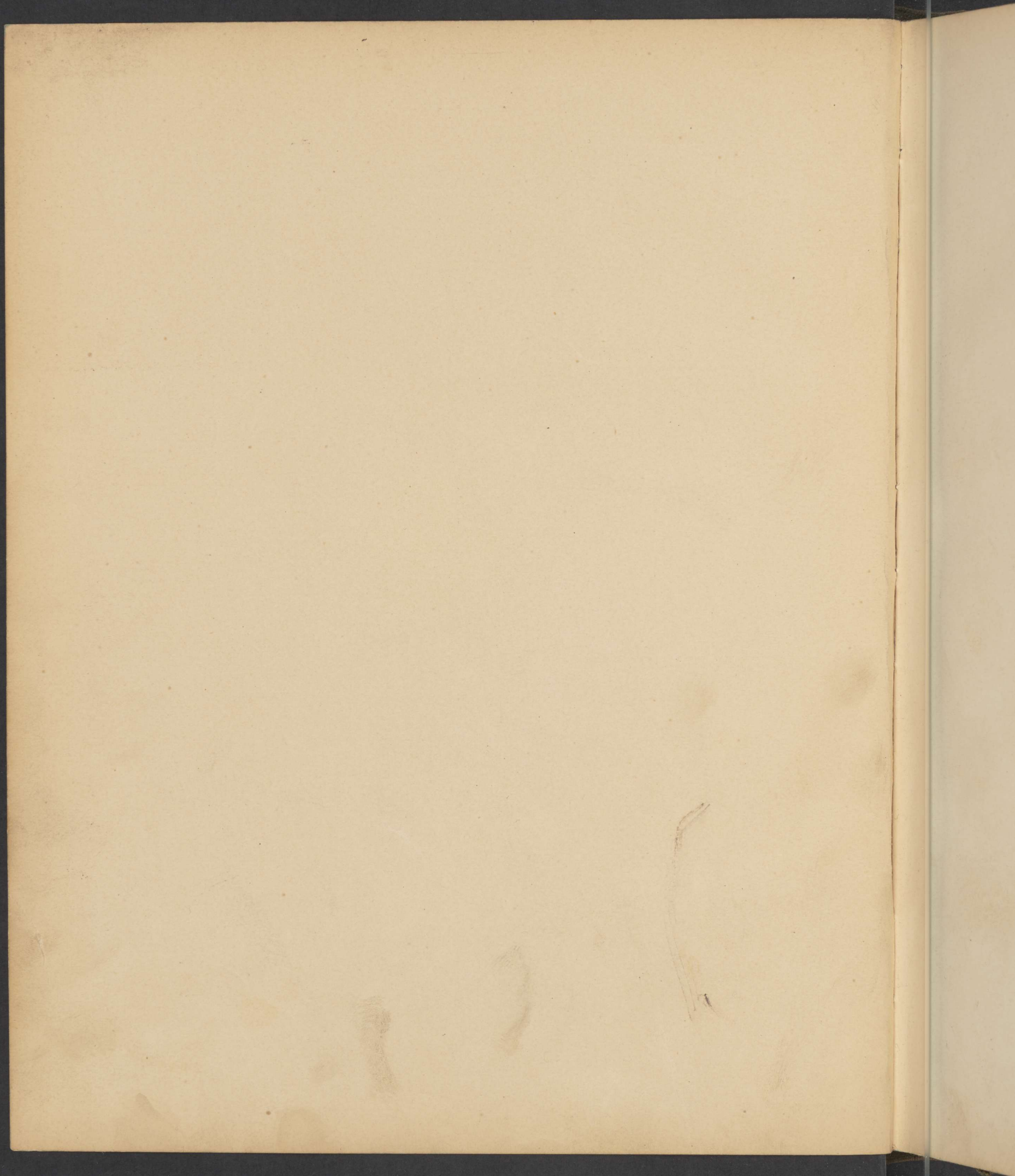
46.

1

H. bl

1893. márc. 10. H. bl

Hering Ferenci ev. kézirata.

55.

Ambrus nov. 12.
 Várdi nov. 22.
 Vivir nov. 26.

A dolovai nábob lánya

Léímmi 5 felvonásban.

Írta: Herceg Ferencz.

U. L. 17. 95

ORSZ. SZÉCHÉNYI-KÖNYVTÁR
Szinhatört. osztály
195 5 6721 SZ.

R
2

R
1965

Törté
a J

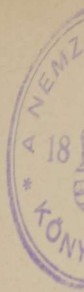

Szereplők:

1893. márc. 10.

- ✓ József László. Herceg
- ✓ Vilma, leánya. R. M. E.
- ✓ Öregy Domokosné, József anyja. Kármay M. János
- ✓ Kelemen, kovács. Győri
- ✓ Kelemenné. Csikós J.
- ✓ Török, főhadnagy. Kármay
- ✓ Loránt, hadnagy. R. M. E.
- ✓ Bilikő-Márton herceg, hadapród. (18 éves). Zilahy
- Merlin báró. Kármay
- ✓ Székely. D. S.
- ✓ Merlin úgyvédje. P. M.
- ✓ József úgyvédje. Kármay
- ✓ József házi orvosa. Loránt
- ✓ József m. a.
- Miska, tiszt. polgár. Kármay
- ✓ Napos káplár. Zilahy
- A Parforce vadász Klub elnöke. Csikós J.

Történet: a harmadik felvonás. Török lakásán, a többi
a József-kastélyban.

(Ly
ajta
veg
lon
Ro

ta
je
fu
n
fo
Jo

I. Jellonai.

(Lyola Jóbeik kártyáján. Balra főbejárat; jobbra egy-egy ajtó vezet Jóbb Sándor és az anyósok felé. A háttérben a reggály, a melyeken az Rikárdi nyílik a nagy veranda és a lombos park. A verandán gazdagon terített asztal, a mely körül időközönként cseledek foglalatlanok.)

I.

Jóbb, Merlin és a Rék négyes.

Merlin: Hogy jól a perődeimer e reise?

M. ügyvédje (Martaival egy irománnyal megrakott asztal előtt áll és Marta-ra nézve): Jóbb Sándor úr a mai napon eladja, a dolgai

Merlin ágost báró úr pedig örökre megveszi ~~a dolgai~~ 123.
vámú telerrőny A. lapján fölött nemmi birtokot, a hozzá-
tartozó ~~időköz~~ ^{alió-dolgai} kártyával, valamint a 3) alatti leltárban
felvett és a birtok gazdasági feladatait képerő gipredel,
fermónokkal, ménekedel, gilyákkal és nyájakkal egyetemben...

Jóbb: Szóval: mindent eladok!

M. ügyv. (Jolytalja): A Merlin ágost báró úr által
főreendő vételárba beadvatnak: először Merlin báró úrnak
Jóbb Sándor úrnak penzben fennálló és ~~200,000 forint~~

a 4

Kö

im

an

Ja

Ka

U

ch

v

U

m

U

n

a

u

15

P

a 4) alatti leírásai szerint 200,000 forintba rúgó kétszáz-
követelése, — maioros a birtokot a mai napon terhelő
ömer jebrálogatóháza, 800,000 forint összegben, — a vetel-
ármár hátralevő része fejében ^{— hanna háza —} Merlin ágost baró úr Toób
Sándor úrnak élete fogytaig évi 4000 forintot juttatá-
kat birtokait...

Toób: Elég! A többit már hallattuk.

M. ügyv.: A ferraródeimer még egy fontos momentumma
van: a birtok átadása jammár eljén történt.

Toób ügyvédje (Toóbhoz): Az idei terméi tehát még a
nagyraágoz urat illeti meg.

Toób: Nem lesz valami kintönös, azaz idei terméi... (oróráját
nézi.) Ha úgy tetszik, aláírhatnák a ferraródeit, — kintönben
is rendőreket várak.

M. ügyv. Kérlek először a nagyraágoz urat, mint eladót...
(Toób kezébe adja a tollat).

Toób: Hova írjam a nevemet? Ide!

M. ügyv.: A maioros példányt is... E' most a méltó-
ságoz urat kérem, mint vevőt...

Merlin (aláírja a ferraródeit).

Toób (Merlinhez): Ered is reményen valómt... Őr, mint új
föderumot, csak egyre kérem: legyen területtel a polgármű.

Van Rō

i Regy

nix m

Merl

hogg

Tooi

~~Ante~~

min

ewig

M

a

To

(on

ut

a

M

R

e

/

Van Rócutus egyházi régi család, aki már nem győzi a művelést
 és Regydem Kengyénél él maiban... Nem szeretném, ha ör fízet-
 nek meg az én rossz gondolkodásom miatt.

Merlin: Nyugodt lehel! Emberei nem fogják megérteni,
 hogy gondolat uralkodott.

Toó: Köpönöm! (Keret nyújt neki) ~~most már csak egyet kívánom:~~
~~hatalom~~: tartia meg az ön családja is oly sokáig ezt a birtokot,
 mint megtartotta az enyém a múltban. ^{Dolova} ~~Florda~~ negyven
 évig volt Toó-birtok!

Merlin: ^{megelégem, ha negyven évig viseli a Merlin nevet...}
~~A Merlin nevet alig fogja egy száz évig viselni~~

Agglegény vagyok, a fejemen pedig már kint a holdvilág.

Toó: Oh, az ön korában, — ez nem bizonyított semmit...
 (Önőrájára nézi) Az csak hi fogadt menteni, ha most a családjeim
 után nérek... Vendégeket várak és még a perszós is jött meg
 a városból... Igaz, — még egyet! Kérésim van a baró-
 nos és az önöknek is jól, ügyvédek uraim... Rajtunk
 kívül még rendszerünkünk indomai a birtok eladásáról
 és én szeretném is, ha az alru egyelőre a mi tőlünk ma-
 radna...

Merlin: Kérlek a diszkrécióra!

Toó (az ügyvédekhez): Az önöknek is ajánlatok,
 uraim! Legálább pontos és nélkül ne misztifikál...

U. ügyv.-je (Haldon J. ügyv.-hez): Ugy látunk, a családja

mem th

Merliu

necu

Toob

lönö

Merli

napa

lön

per

ver

Toob

No

ei

ha

q.

J

to

a

n

n

(

nem tud meg az állásról!

Merlin (Tóthhoz): Öfűitén volna, rajnádom, hogy a jóságot
nem vehetem át rógtón.

Tóth (megnéltözve, hidegen): Az idek termet nem valami Rű-
lönös!

Merlin: Nem is a ^{miatt mondani} ~~termetre faj a fogam~~... Hónem hogy a
napotban bejártuk a határt, sőt vadat zavartunk fel, Rű-
lönösen fürjet és jóságot... Személyes vadak vagyok és
perettem volna már az őseim éven a pompái területen
csatázni.

Tóth (vívóan): Ha csak jőveimre faj a joga, azon
Römgén reggeltünk! Magam is puskai ember vagyok
és övölvi jogs, ha ily perettem méltó társaságban jár-
hatom be a tartókat... Legyen a vendégem, barát!

Merlin: Csábító ajánlat!

Tóth: A dolog el van intéve, - az a befolyásunk róla
többet! Ön mindjárt itt marad a kártyákon és válogathat
a virslaim és a vadak fegyvereim közt... A fegyvereimet
rógtón meg is mutattam... (A jóságot ajtára előtt, hol Merlin
udvariasan előre állja beáratni). ^{Tönnián elrejtve} ~~Itt~~ ^{itt} hon vagyok!
(Mindeketten el).

M. ügy

hogy

e' a

hőtti

L. ügy

M. ügy

L. ügy

men

on el

M. ügy

fak

való

J. ügy

dol

M. ügy

rigóta

J. ügy

M. ügy

II.

Toob ügypéje e' Merlin ügypéje.

M. ügyp. (a romanyait reulorg etve): Toob Lendör est novra,
hogyau kell eleganciaival tönkre nemmi ... Eladja őü bitókat
e' a tövelkerő pillanathan mai napon v'elölödik, hogy bein-
töttek-e a pengőjét!

J. ügyp. (a fűvet törli): ~~Ő volt mindig, — letőtöl talpig is!~~

M. ügyp.: Őn kisé meg von induló, Ballega is?

J. ügyp. (ellégykora): Hason hat even át veltom Toob uradalmi ügypéje,
nem hittem volna, ~~am~~ hogy meg én fogom elkeríteni
on elotári fűvölét!

M. ügyp.: Igak, — a terméket kéllhetet len logikája! A régi
fak kipusztulnak, helyükbe új palánták törnek, — az élet
való generáció kipusztítja az élteteket...

J. ügyp.: Jó, nemes lelkű uram! Budais'ban se magam gon-
dol, hanem öreg családjeire!

M. ügyp.: Nem hittem volna, hogy mai a végét járja, his
régóta tudtam, hogy anyagi zavarok hőt vergődik.

J. ügyp.: A nemes fűve tette tönkre...

M. ügyp.: Meg a tolvaj garbótisztjai ... Hallom, hogy
három jöbőgizargatója lett nagy bitóadás ... Minélkem a

F Domakáryné most Vilma Kisarony mellett on
anyát pótolja...

I Igazságos, de kemény ember. (Elgontatásos.) E'
Bevételtes ember, de józan és kemény, — Riklónőre, ha
nézről van szó. Aként nem is értem, ~~miért~~ ~~gyengeje~~
miért volt olyan engedékeny Jóbbal szemben... A városi-
nál minden előnyű Jóbbal birtosított, ~~amint~~ ~~amint~~ minden
fenéket teljesítette. A birtokot pedig határozottan tel-
fizette, nagyon túlfizette...

néhai sógoráért, Domaháry úrért, is ~~szót~~ ~~jártat~~ ~~fépén~~ ~~járt-~~
betett...

A Domaháry úr villói
J. ügyp.: ~~Valami Kelmáneres formájú villát is jövel...~~
~~... állak meg neki a Regyelem dőseit...~~

M. ügyp.: Immetem a beérzult Domaháry urat is, — ügypédje-
lött Koromban egy pár villót prezentáltam neki... ^{Deben} Szép nál
ember, elegáns gyallós volt! Honnan jättrani nagyon szeretett...
Kartyaantánál, lovanyon, még a töröden is jättratt, — mindig
elegánsan is mindig éke nélkül... Pedig cinos felesége is volt.
Vajjon ~~hova lett az örege?~~ hol van most az örege?

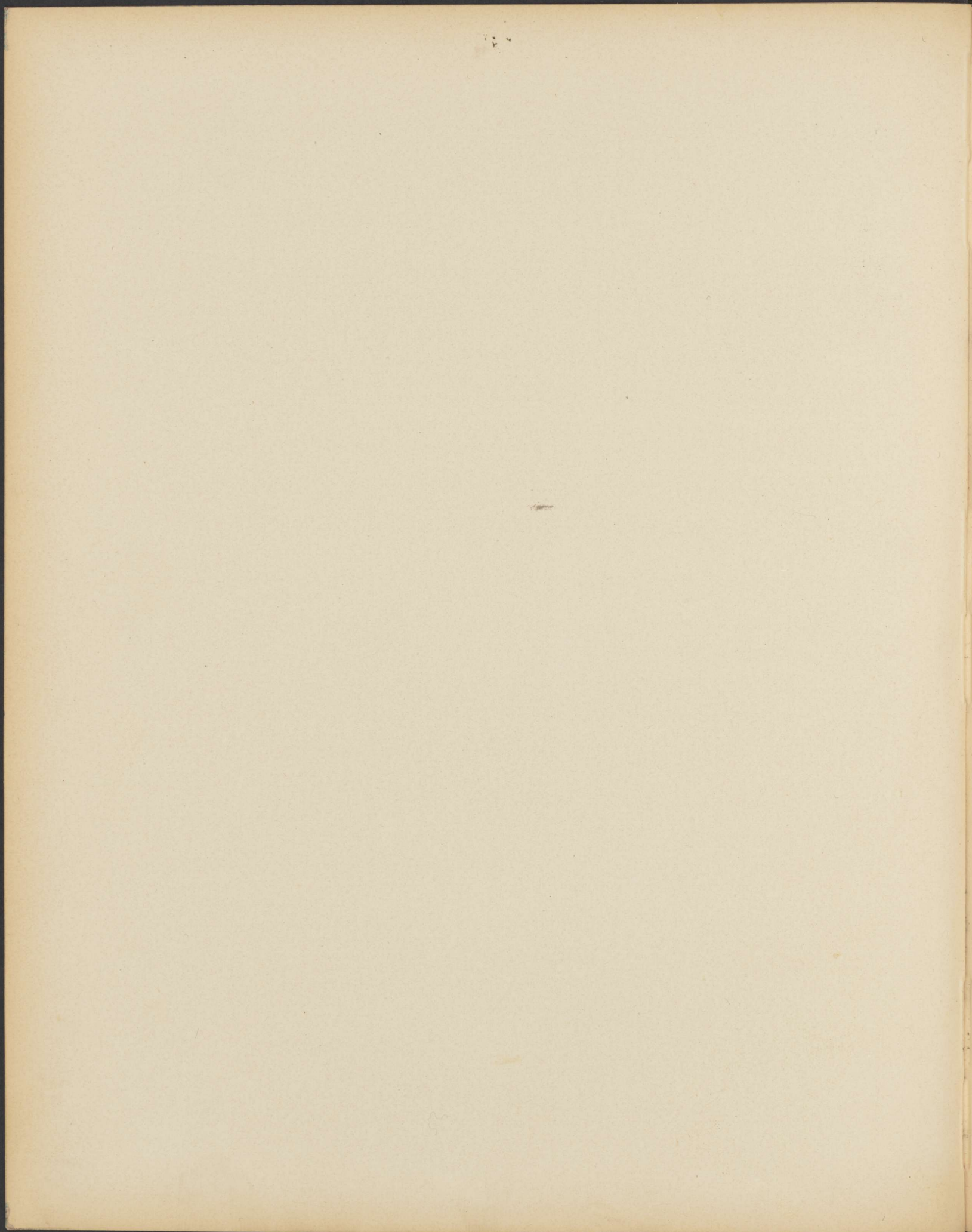
J. ügyp.: Két év óta itt él a Kartily barn. Több is maga
is örege el van egy Kiamony leánya: Vilma Kiamony...
~~Domaháryné most a Vilma Kiamony anyja...~~

M. ügyp.: Kintónai emberek! Az én Kiememet, Merlin
barót, már jából jaregtatt. A baró nem Kartilyrik,
de nem is jéti meg mánnat az adónagát. ~~Pedig~~
~~megengedhetne magának egy ^{magyall jéle} egy octobargat is,~~
~~aragyon a legabólt elbörné...~~

J. ügyp.: Nagyon gárdagat mondják a barót!

M. ügyp.: Eni öt-hat millióra beuölöm a reg
aktivait, — mert a baró ma is jönöre még a Merlin
is teia feluvelő regrer, melyet az apja ajpított... Flémé
az ember, hogy az öreg Merlin még éjto valomikor

építő pallos volt Dorony barn? (Mórák néri): Mindegyt
tizenegy óra, ^{talán} ha éppen befogadtuk, még jókor érkeztem
a városba és végeretement a telekönyvben...

J. úgyr: Akkor nemint! (Az ajtóban a helypöddel találkozik,
mely rókkal el).

III.

Leutismay, Leutismayné (lovaglóruhában) és anina.

Inas (az ajtóban): Ere méltóstanér!

Leutismayné: ~~Itt~~ ^{Itt} van Vilma Kisamony?

Inas: A Kisamony ki Kocsi?

L. - yné: Ladaig marad?

Inas: Nem hizem... Csak a groomot vitte magával meg
a nagy kutyáját... A lovakat is maga hajtotta...

L. yné: E! Domakáryné ö magyaráz?

Inas: A magyaráz amony a bére házbán, ^{van} a gyereket
néri... Utána paladjar?

L. yné: Nem kell háborgatni! Majd megvan. (Leül,
püvet uton an inához): Megelőztem a férjem társaságával!

Inas (el).

L. yné (a férjét mezegetve): Ambar a férjem társasága
nem mindig mulatózó.

Leitner

ge

pate

un

2

2

un

2

(m

m

a

a

te

Reutimay (Rörmörey): A törvényes fejér Rózsa átká! (A klerik-
gés meicgeli): Arit gondalortom Rölönben, hogy maga bátram
patenst völdkatna ana on új mialfere, a melyet jöttalál, hogy
vri heztem elio lakog tárt tegen.

Byné: Kivagott rühä'bon jöjjer?

Sz: A Rivigatt nika eia boglo nika Röt vom Köp-
rit. Grunzel

22. Sz. Gy.: Gyűlöletöm a Rőzse utakat! ^{fogom fel} Hírlőnben nem ~~látom~~ ^{látom} te,
 hogy mi botrányokat játszik magát. Jó'le'k magának, Do-
 maházyék révén, rodonai ei hat hónap óta, a mióta maga kemény
 a hitet farsát tisztelheti, merem is rodonaim... Jó'k vilma'val
 aronfelül negy évig együtt voltak az egész Kiamonyadnál, —
 testi-lelki jó armbaram...

Psy (~~Psychologia~~^{Kadellenmål}): Crimboraja.¹

Kyré: Barátnőm! A madramint tegnap este vomilt
be a variorba ei ha tustam volna, hogy Vilmaék itt hon
vannak, tüstént ide iettem volna... De en azt képreltem,
hogy még fűdőzner valahol... Ariment ere lovagolint
ei en távra - nyitra bitom a kutyák ahleant... A celó'dertöl
megtudom, hogy Vilmaék más ké' heto, hogy itt hon vannak...
Terméizetes, hogy rögtön nyereg ből ugrom ei úgy a mit
vagyok, földietés a lépés... Ei mert véletlenül éppen lovagló
ruhában vagyok, lovagló ruhában ietés dele... Emmys'an egére!

Ly: Ex
exterior

propp

Ly: Ex

Ex

Ly:

Ly:

Ex

Ly

Ly

vol

Ly

kin

en

Ly

Ly

m

Ly

m

Ly

a

f

Lay: En pedig látat akár an éget, hogy maga nem Tajánban
~~éteint~~ ~~Tóth Vilmos~~ ~~barát keréséről~~, - mert alkalmasint reggeli
 porgyulátom nézett volna ide!

Layné ~~Macskas~~ Tóth Vilmosról jut eszembe: mi lesz Taján
 Gidáról?

Lay: Taján Jóhadnagy is ma reggel vorrult be a farsadhoz.

Layné: Igazán? Pompái! Akkor mindig is milatig volt len
~~en~~ en az élet... Ei maga nem is öml nére?

Lay: Nem tudom, hogy miért öml nére!

Layné: Húzen maguk arlott elvárhatatlannal jó barátok
 voltak... Történt róta valami?

Lay: Igazán, az történt, hogy én megkértem... Taján
 kitérő ember, aki lehet egy legényember, de egy másik
 ember - isha!

Layné: Ej ha! ^{en} Legényem talán feltérem?

Lay: Nem ismertem, bár volna orom... Taján magának
 már leánykísértésen indult!

Layné: Legyen epe! Taján - medem? Tóth Vilmosnak
 indult, én elefantja voltam cupán...

Lay (csendes kétértelműen): Nagy víz volt az angol ki-
 amonyos nővel, hogy aztán Taján Jóhadnagy ele-
 fantja legyen!

Syné

on e

See

Syné

1

us

he

ue

See

v

u

y

v

j

y

.

a

2

1

Lepné: Miert is ne? Ha az ember valahol peret, annak lehet
an elefántja... És én Tarján Gidát nagyon peretem!

Lep (mint fort): Ó Tarján Gidát nagyon pereti!

Lepné (^{önrejtés} ~~Rejtés~~): Mago igen jól tudja, hogy én Tarjánt nem
úgy peretem, mint mikor egy ~~so~~ amongról azt mondják:
pereti azt a jótat urat! — nem, úgy nem peretem... És
ur peretem Tarjánt — úgy!

Lep ~~Rejtés~~ (gúnyos): Laisa, erel nagyon megnyugt! Nem
úgy, hanem úgy! Mago az eredet is pereti — úgy?

Lepné: Az eredet? Imádon, mintha a tulajdon édesatyám
volna!

Lep: Hogy van az, hogy Loránth hadnagys ~~nem pereti?~~
Ki nem állhatja?

Lepné: Ki mondja? Loránth nagyon kedves, nincs jén, —
én Loránthot nagyon peretem, majdnem annyira, mint
a ki kade'tat!

Lep (Bírdó): Laisa! eren, ami engem dühbe hoz!
Mago mindent is mindent peret és az egész ered
jónig perelme magára, — Kedve a parancsnok egerén az
utolsó Rutymoróig! (Gúnyos): A hüszitaba! A kis-
tari menyere! (Utánzó): Kapitány is, hogy erre ma-
gát a kedve feléig? Lehet még, mit csinál az among amonga?

(Du

de

Re

Y

ta

Re

(Dühösen): Láborhordtat! Én tettem le magáért a kénvotát, —
de maga nem is eni jellelőgem, hanem az egész erede!

Széné (reménytelen): Árpád!

Széné: De én nem fogom tűnni, hogy az egész bontatás és
talan a nép feldeit is, az én jellelőgem kemén meleszdejt!

Széné (megvetően): Majorkiá!y!

IV.

Előbbiek, Vilma, Nézők Domaháryné.

Vilma (Nézők): Tanár!

Széné (a fejéhez): Liitt! (nagyot hoz niel).

Vilma (Széné karjába jut): Tanár! (Tünetelt ölelresei).

Széné: Erre hogy meg vagy megint, egyetlen perelmem!

Hadd nérelek ma, — oh, milyen szép vagy!

Vilma: Haionfor után ered, — egy levelemre nem való-
fraltat!

Széné: Bacsán meg, kiúem, nagyon el váltam foglalt...

(a fejére mmitat) Erre is sor dolgot ad nérem!

Vilma (Keret nyújt Széné): Titen mosta, Széné meg!

Domaháryné (Nézők): Lam, hat igaz! Széné meg
megjött! (Nézők).

Széné (Nézők örömmel): Ilej, de pompai, hogy így öme-

Keméltint! Roppant boldog vagyok most! (Megváltás Vilma

is a fejére adni egyetlen most!)

F (minutai meggyőződött, hogy feje Somakarynéval a Hattenben befejezt):

Vilma: Éi mégis — egy levelem van válapaltat!

Kyri: Hancu erentél mindig együtt lenni, — ugye?

Megfálgatják egymást mindegyen... Ha én nem jöhetek hozzá, te jössz hozzá... Óh, hogy ömlök má' a télre! Kuvolyas-mi, fönkaeni fogunk... A hozzá estélen majd ömejóvni ei olvni, — övögöt olvni! Tanulni!

Ky (jébe): Négy évig volt az angol kiamogyomni!

Kyri: Egyre nálam tanulni, egyre meg ~~valaki~~ másolat... Nem, mindig másolat tanulni, — on én baráson nagyon fűk... A tanulást majd én fűltem...

Te, Vilma, van a szabadonulban egyen roppot cinos fiordó...

Ky (fennhangon): Tonda! Fiordó?

Kyri: A fiordót vinnem — (Vilma'hoz) de a cinos jeleket fennartom! Tazsin yidat má' ismer, a többi is meg fogod ismerni...

Vilma: Még mindig a régi jökezők gyomér vagy!

Kyri: Én — gyomér? Kelel: Jeleket annyi vagy!

Vilma: Ahharia'ban kaptuk meg a barátsági megfiordót.

Ha rajtam állat volna, miteit vinnem vinnem volna.

De a néni nem adta a midedben utadni... Látom, nagyon boldog vagy?

Kyri: Na, amint venni! Nekem elég mitalatároz a ~~barátság~~

háza állapot, nekem levele'as. Tudod: a fejem — fej öi!

†

† Het leany van i

Wilma

fe

type

me

Br

De

b

p

m

p

v

v

Vilma: Nagyon ^{meglepett a hír!} ~~meg voltam lepve, a tényleg olyan~~
~~fejbe ment.~~

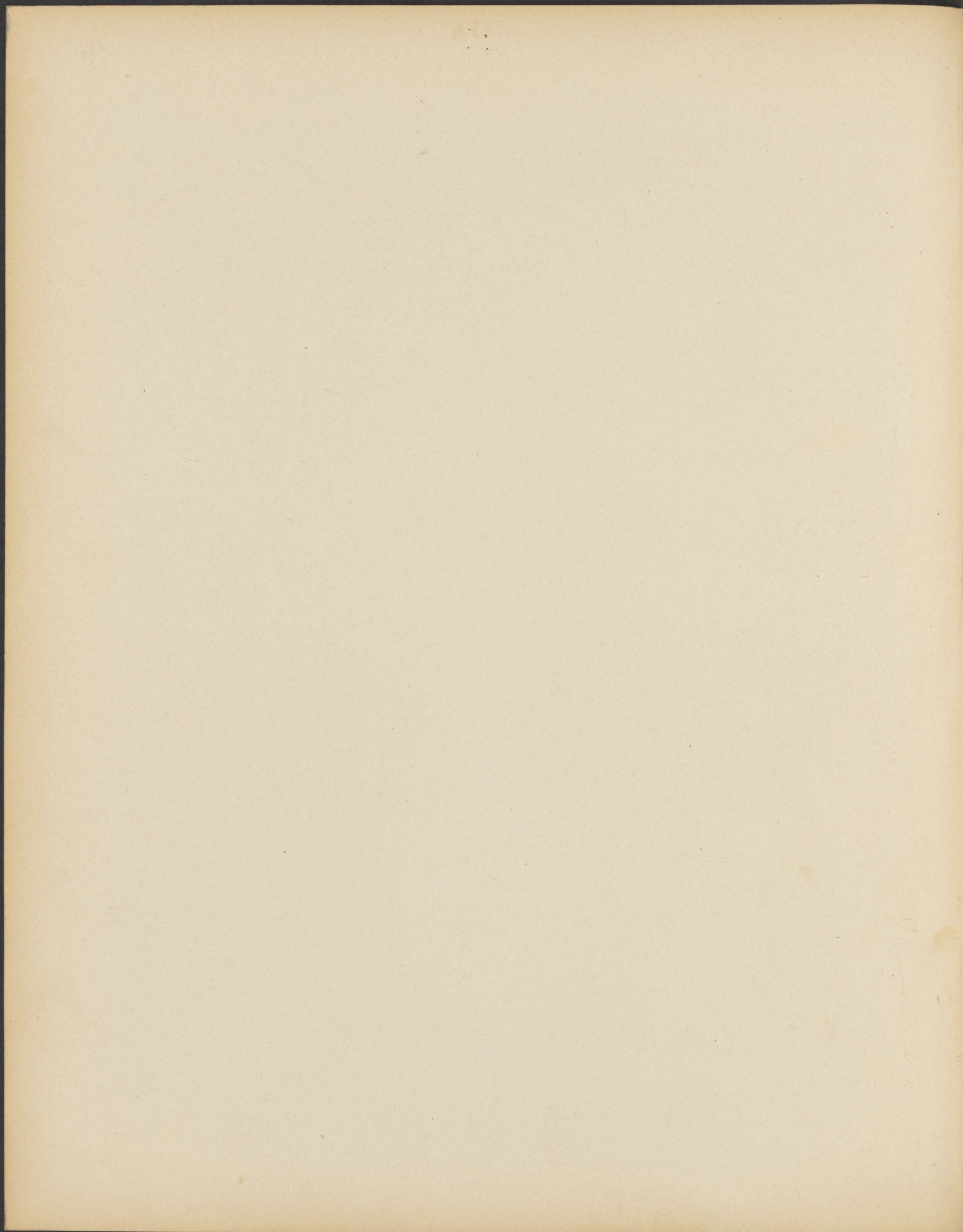
Lypé: Igen, hogy olyan ment. A múlt évek imádestem
 meg nek, az eredetűben. Apád a tizti steeple-chase-ben
 Brilliant-ot lovagolta és mindenesetre első lett volna, ha
 Taján Gida az utolsó pillanatban eleje nem kerül... Artúr
 bal volt a fedett lovardában... Rácz vívóruhá, régig két
 puskával behintve - na! Emváló cinos voltam! Apád a
 máskor négyenél perelmet veltett nekem. Artúr, a
 fejbe ment a perzso. A kerügnél más megverte a keremet...
 Gondolodais idők kétem a Rotillonig, de őt mondta, hogy
 addig nem tud nélkülem élni... A városimél mellem nlt é
 zarlalt. Hogy kéken megihassam a témat, ut mondom
 neki, hogy keréjen a édesmamával... Híve imered a
 édesmámát? Amit megtudta, hogy Apádnak Kan-
 csiója van, rándarta a lábait... Mit felelt? Hová men-
 tem? Nem volt perelme hányag, csak édesmámánag!

Vilma: Édesmámánag?

Lypé: Persze, mert nem perelt a válegényemet, az őt őt
 édeslődkem utóma... Hanneu most rajta a sor! Gyony
 meg mindent!

Vilma: Mit gyonyar meg?

Lypé (ingva): Meg mindig - Taján Gida?

Vi
—
J
—
J
—

Vilma (rejtetten): Kérlek — Tanka! (Kérlek): Bocsán meg!
De ha kérlek, ne említsd többet a nevet!

Széné (felre): Mi történt ^{Köztük} ~~aztán~~? Na, — majd tiirta' va
jóvára mindjárt! (Széné): Keztrein a pulókat látni! Majd
Árpád megvár itt ... (Ketten jobbra el).

V.

Domaházy és Szentimay.

Domaházy (Tanka után néz): Elhajlás Rí jelszéd van!

Széné: Jó amony! (elgondolva) Hanneu néha — bizony
ő is volt amony!

Széné: Mondd csak, — a ^{Rí} jelszéd az előbb egy nevet emlí-
tett, Taján Gida nevet.

Széné: Türed a jóhadnaggyat?

Széné: Neve cimereu fessé'lyeue, de gyalsan hallattam
emlegetni. Vilma is ~~fonta néha emlegetni~~ emlegette már...

Széné: Oh, — talán valami Kelethoró voraalom?

Széné: Nem! Legelőbb nem himem! Tgar ugyan,
nagy Vilma terméirettől fogva nagyon zarkott, — még
veleu freuben is zarkott ... (Kérlek után): Öfmiten' főlvá:
kisse mégis nyregtalant, hogy Vilma fogallovit gon-
dalalaitan Tajánmal, a Rét man' egy év óta nem látott.

Széné: E' mitől Kéletherteten, hogy fogallovit vele?

¶ Mmnd car, — de ne etid p'ere Nivenind'gornst — :

Dyné: Több gyarmatom van, — a legújabb Keletűt el is mondok.
A napokban nyitott Könyvet találtam a lány éjjeli fedrőjén,
a melyben ^{alaktalanul} elvált előtt ~~valószínűleg~~ olvasott. Megnéztem, hogy
mit olvas, — az utolsó megőrzött története volt... A Kátonai
történet Könyve...

Ley: Igyen fejjel olvasmányokkal foglalkozik?

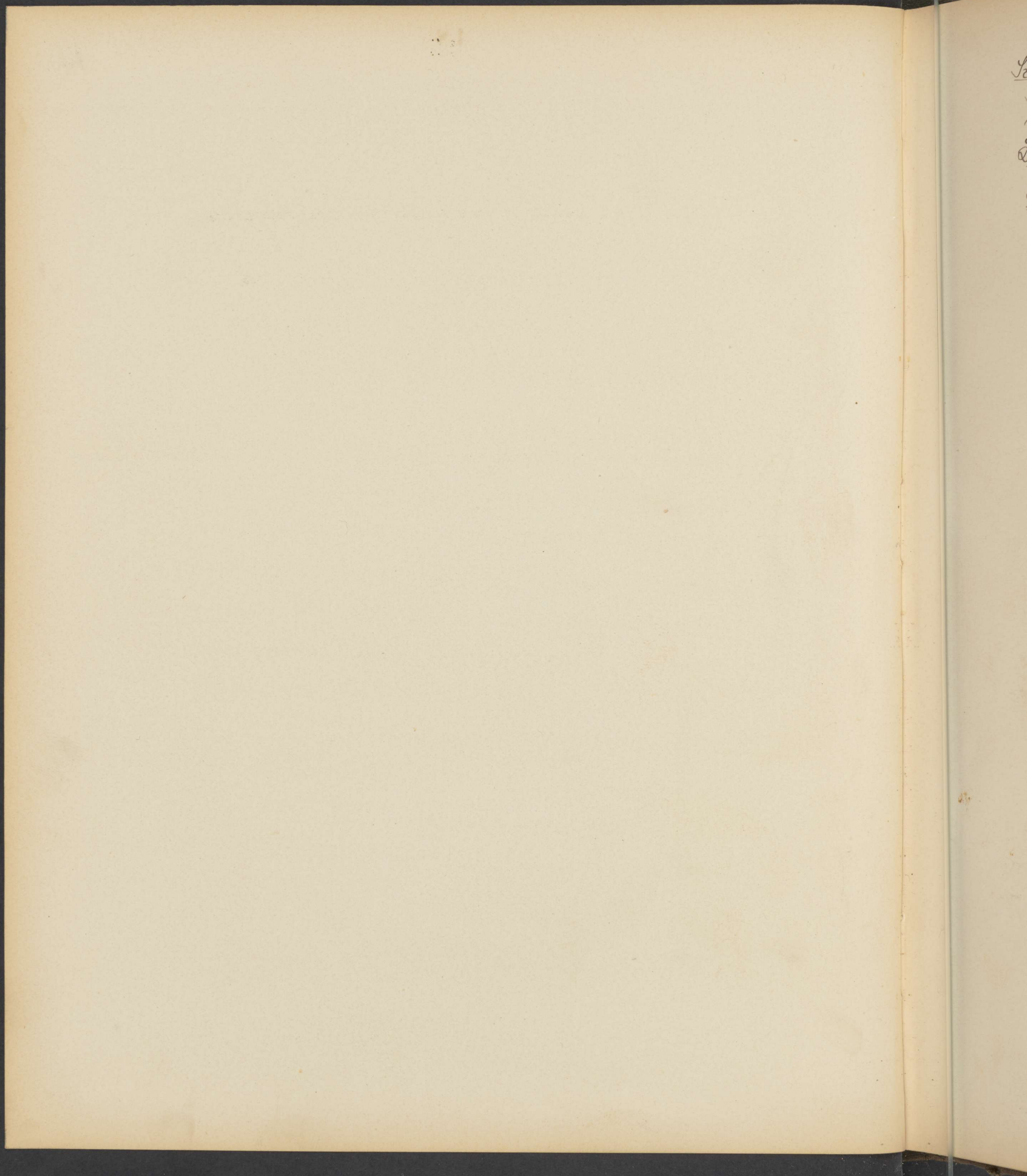
Dyné: Magam is olvasok otthon, — mindig mondom a
nyitott könyv tetőzetén, a fennem megadott Táján Gida
neve...

Ley: Most más étem! Bizonysan Táján ^{borznavölgyi} ~~borznavölgyi~~ Ka-
lanyánól volt jó? Táján akkoriban még ^{borznavölgyi} ~~borznavölgyi~~ volt és
a saját parállásáig valamelyik rendelt... Valamely éjjeli
történeti felet... Elvált tömény felet és illitottak miatt, de
azon megfigyeléseket nézi, — ^{utólagos} ~~utólagos~~ ^{utólagos} ~~utólagos~~ is kapott... Táján
mikorben az is parállomhoz osztottak és is ma reggel más meg
is került a városba... A körül jövőben tehát jó alkalommal lesz
ő a Vilmaival együtt megfigyelni.

Dyné: Hogyan? Mit mondani? Táján — ^{Dobozon?} ~~Dobozon?~~ Hellemed-
len! Hogyan Hellemedlen! Ere neen parállom...
~~Mondan~~ ^{Dobozon} ~~Dobozon~~ ember ~~egy~~ a jóhadnagy?

Ley: A Kanyán meg a Lován kívül alig van egyebe.
Valaha volt egyebe is, de azon más hadnagy
közébe került.

Dyné: És Bónónban milyen ember?

Ley: Ha ferfi kéidegne, azt mondanám: Tárján a ^{Kostona} ~~tárján~~ és a gwallón mintaképe.

Dyné: És ha nő ~~kéidegne~~ kéidegne?
(villet van);

Ley: ~~Azt mondanám, hogy a nőnek is van~~ önkéntes töltés! A családok vi-
lagos, a hol főbe töltés magukat az emberek, ha nem tudják be-
váltani a Kertészvilágban adott leülelést és ezért kéresem alban,
hogy minél több erőt fessenek ^{amennyivel} ~~mag~~ ~~módd~~ felekez...

Dyné: De Tárján?

Ley: Egy mondatot idezem, abból meg fogod látni. Ha a házhoz
kerül főbe, minikül nyílászárókat fűtő mondanám: ^{áram} ~~On en~~ ~~egy~~ ~~egy~~
mille. Amikor a tetőn elvessz és a tetőn öngyújtást is. Készenlést
a milói Vennüt sem.

Dyné (megbátványkora): Ah! ~~Főbe~~ ~~Leányos~~ ~~anyám~~
jó est tündi! (Elgondolva): Velel nyíltan befeleltetés, ^{hiva}
ródonok vagyunk... Tudod, hogy Vilmat gyermekkorra óta
nagyon kényeztetett, — alig lehetett kivánni, mit eless
atya nem teljettett volna...

Ley: ^{A dolgai} ~~Az itondai~~ nábob megengedhette magának a fenyő
tízest egyetlen egyermekével felekez.

Dyné: ^{A dolgai} ~~Az itondai~~ nábob? Gyönyörű ma ma és né! Re-
gény Sándorunka rom napot járhat.

Ley: No igen! Könnyen főrt és pevert, elvannemgyre el is
adódott. De ilyen nagy oragyon mellett Könnyen remél
felekez magot megint.

Ma' Kive'millem ei eule'kehtol, - Herlin pädig Riggö-
gynnet betöliid, ~~förfi men vémil oly gyoran...~~ Se nem
erölvon po! Arpad, - füvenéget va'or töled,
(Kellellemil):
Ly! Elken on ügyben.²

Dyné: Neve, — pontosan rosszabbul áll, mint régen volt. Öregem
 kitalálta ezt a dolog, de én már észre vettem a közelebbi bűnös
 jeleket. A bűnös gyorsabban fog beütni, mint várni gon-
 dalom. Az én boldogtalan férjem is mitette romlását. Ez főleg
 Vilma's jele... Mi lesz vele? Ami elrejtették ki hűség-
 nélkül, aki annyira megfogta a gardagig kellemes keretét
 és a vele járó boldogságot! Nagy gondultam, hogy leg-
 jobban volna, ha ideje korán férjhez adhatnák... Mi
 majd az őrdin's magamdal valómit, — az ő legyen
 biztonságban, ha a nagy árviz rejtő fűrés...
Ley: Talán van más valami terved?

Dyné: Immed Merlinc?

Ley (meglepetten): A zündelyes barát?

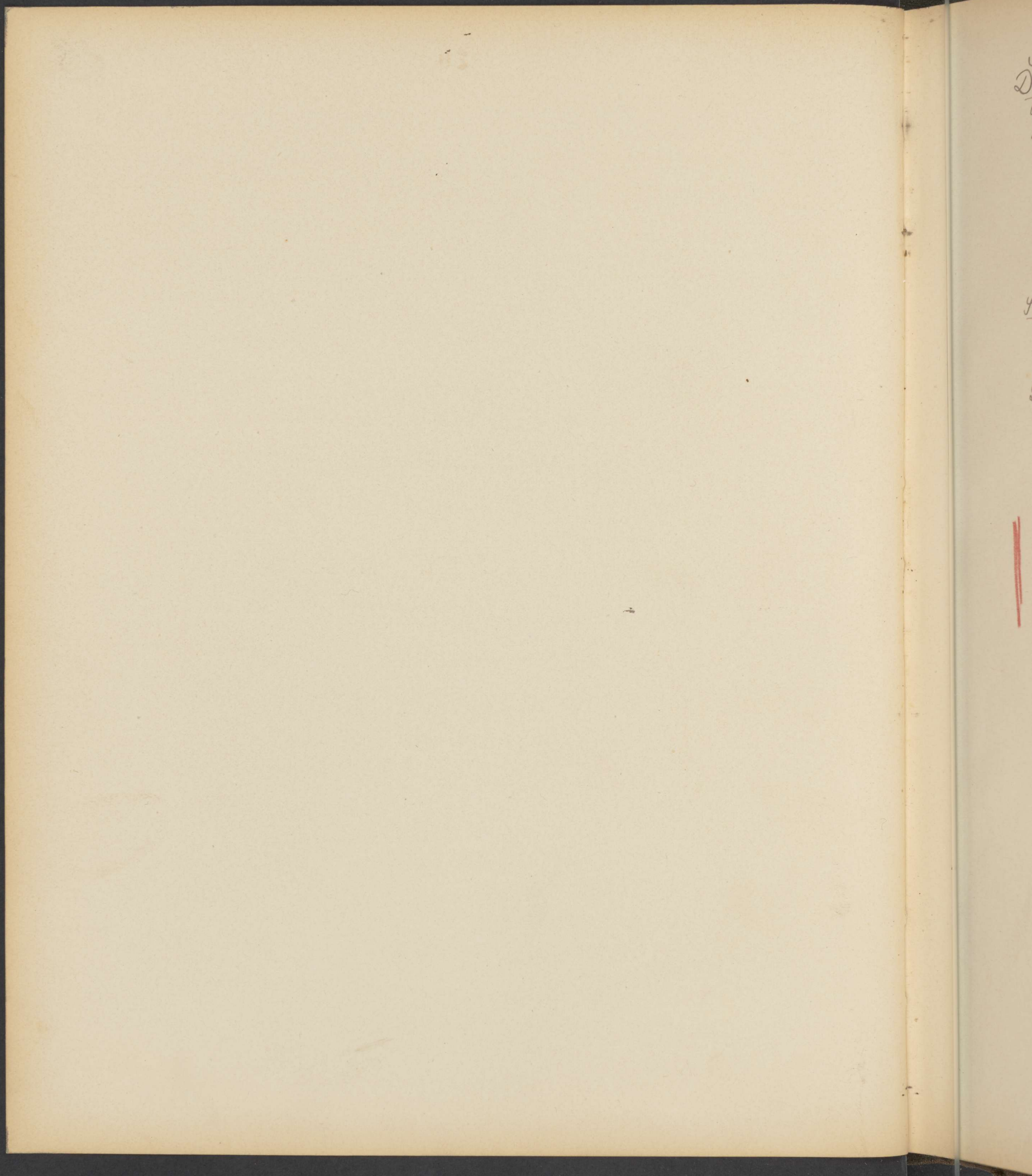
Dyné: A neve parvenükongrain, — de jellemei fűrés...
 és a mellett gardag — nagyon gardag! Napszóra itt van
 más a katedályban, — ha jól tudom, valami erdőkerítet
 tárgyál Lán Dorral...

Ley: De én úgy emlékszem, hogy Merlin valahán mélt
 udvaroll? Leánykoromban meg is kelt!

Dyné: ~~Oh, én már kieméltem az emlékezől. Egy fűrés~~
~~neve véneit oly gyorsan. Amelyik bűnös: van befűrés~~
~~Merlin fölött és ha ismerem — de nem értem semmit~~
~~Aján, a fűrés és a tőle!~~

Ley: Először is így van?

Kégyo-
 De nem

VI

Szty, félre): Ugy tess, mint valaki, a kinek valami sumis ügyere!

99

(Jenő): Kellenek kötetlenem tartatnom, hogy először is Tóth
László háza van tisztelgetek...

Lé (Éle): Nagyon kellemeztetett a kötetlenem, mert von-
lammnyi kötetlenem közt éppen emel az egynek tiédet eleget
tenni!

Taján (Jé): Hát ez mi lenne?

Dy (Jagyon): Foglaljon helyet!

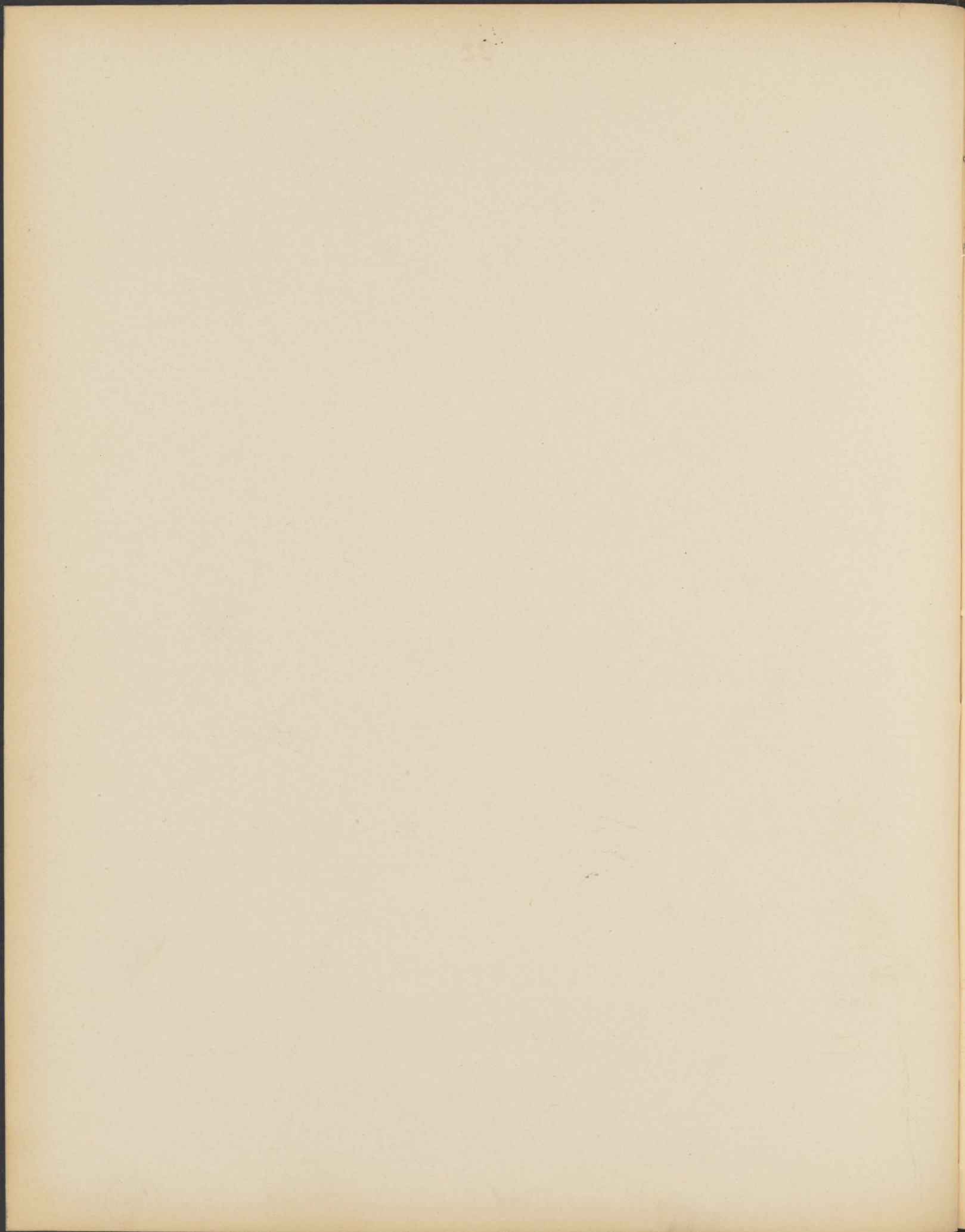
Taján (leül és felváltva hal Lé, hal Dyét nézi. László,
Károly pünet után nagyon udvariasan): A ember, ha ilyen
kés állomások helyet ad, Kétféle örök a kedves né-
rőreket és a régi ömerőttetést megújított...

Dy (Jagyon): Oh igen, a jóhadnagy is nem idegen
előttünk...

Lé: Hogy vannak a beteg lovaid?

Taján (parádázottan): Köpönyöm, jól esik magukat. (Dy-
hoz): E' ~~Tóth László~~ kedves bátyja?

Dy: A bátyám éppen vendéget vár... A vendégeket
jól szeretem, hogy még dolgom is van... (Jé): Milyen,
nem vesztetted el a magadba magyart? (Léhez):
Légy fűves a jóhadnagy isal felebe a házgarda fű-
péze vállalkozni! Jónapot! (A verandára megy, ahol az
asztalánál egyet-mást elrekesz, utánát elhívni).

To
ja
y
To
1/2
P
c

Tarján (dühösen): No még így sem végreter velem! Mit jelent ez?

Ley (hídegen): Nem tudom!

Tarján: Ez a nagy fogadtatás, — hiszen annyi, mint ha kőbátat volna! (Végig néz magán) Pedig attól benn jöttem, feles kertiárad, — vajon mi kifogásolni valót találhatok rajtam?

Ley (hídegen): Nem tudom!

Tarján: Hát teged mi kell, őve?

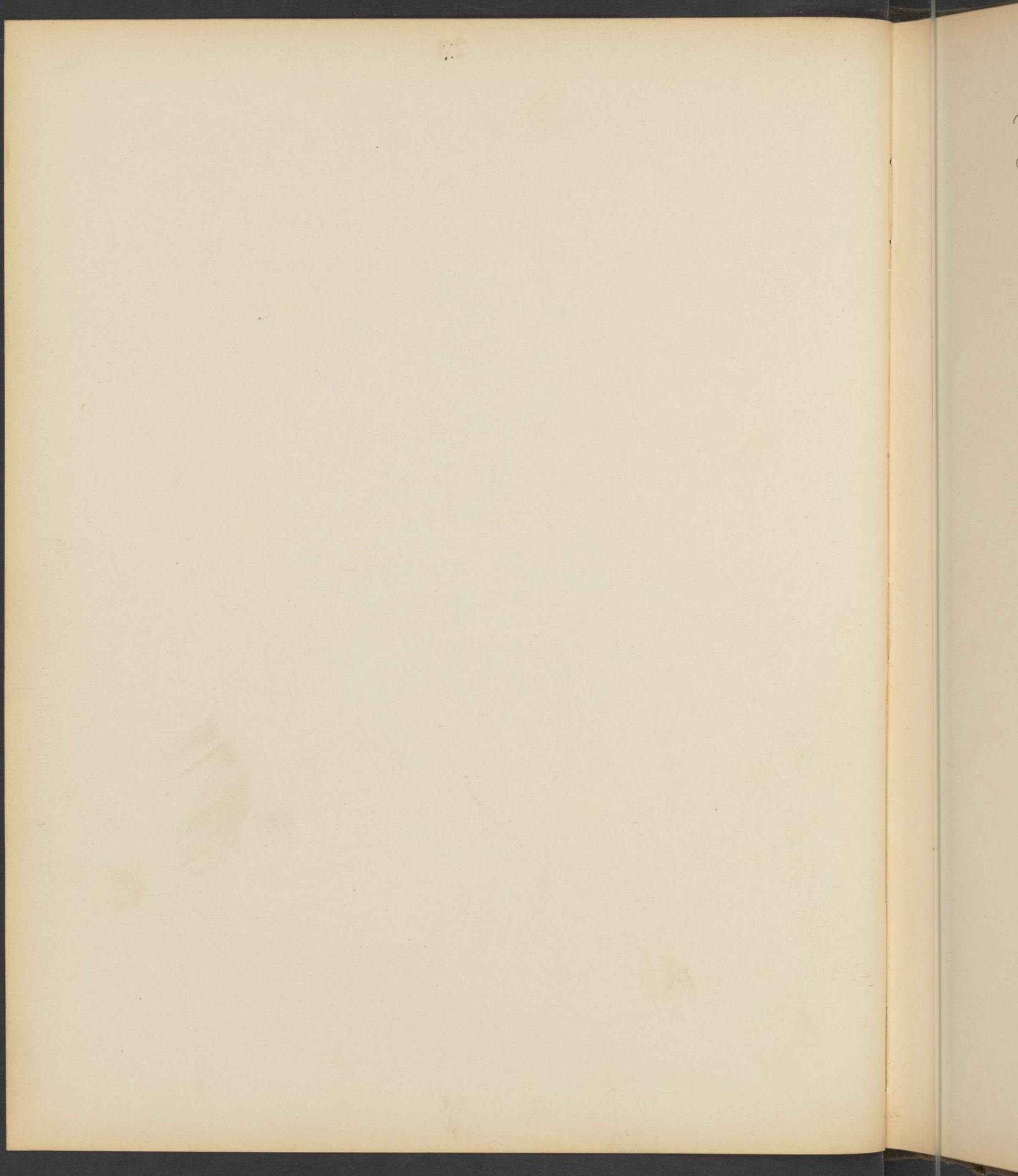
Ley: Jóhadnagy úr!

Tarján: Mi az? Jóhadnagy úr?

Ley: Nem vagyunk ugyan szolgálóban, de a mit mondomi akarod, az szolgálati ügyre vonatkozik...

Tarján (a kővelkerék alatt elomolyodik, majd katonai állásban rája magát).

Ley: Eredet át jó barátos voltunk, — remélem, hogy barátságodat a jövőben sem vonod meg tőlem — szolgálaton kívül! Szolgálatban, természetesen, csak főleltvalóid vagyunk... Megszoktuk, hogy ismét valós barátságom és a főleltvaló kötelesség-tudása önmeghatározásuk körül majd. Illegális, ~~mind~~ természetesen, mindig a főleltvaló lesz a győzelem... Ilyen önmeghatározás előtt áll a jelen pillanatban is. A jó barát ~~átmondja~~ örül a kötelességnek, — a főleltvaló azonban azt mondja (élesen): Jóhadnagy úr! Ittállokban beteg barátommal, — lelkiismeretes felfeléparancs-

nekem! most az itállo'ban a helye! Remélem — megértették!

Taiján: Megértették!

VII.

Előbbiek, Loranth, Szallabonyai, a Parforce-vadászok.

Ley: Elárattam este'edre adni! (A helyőre Nőbőttre'g elő
megy, ~~innen~~^{neha} időre'le' a' i' merke's).

Taiján (magában): Igaza van! Keutis magának tökéletes
igaza van! De Domahágyó, — ő is a lelke's vicsné' a?
influenzá' korán' sorat?

Ley (a Nőbőttre'g hez): Szívesen látogató'k vagy az urak, — ma
jól tudom a felaj'z'ban ... (A Nőbőttre'get jelle'm kalandos'ja).

Loranth (^{Készenáll' a kérés'hez} Szallabonyai'hoz): Tudod az időre'le' ke'p'et?

Szallabonyai (vavolva): Ha ferfi vagy, légy ferfi ne
mítvány egyőre' bab, — monda' a szabadság lőng'lellé'ni
dalnora ... (gondolkozva): fűre: itt mindig elcsúsztam a

fonalat! — ^{a kérés'et'bol} Loranth (vavolva): A Kárpátséktől az Adriáig ...

Szallabonyai: Igen, — a Kárpátséktől az Adriáig kano-
gott a tiszpale' rabbi'liuceit né'more'saló orda' ... A tolli
mai úgy vagy, mint a Karikacsapás, — csak a Kárpátsékon
legyen túl!

Loranth: Ha fennaradok, majd átkegittél a Kárpátsékon.

8

(*Elhalogyaí utam* Jóv' *felajátla* *aras* *memi*, a ^{hova} ~~de~~ a *többi* *vomul*).

VIII.

Taiján, Loronth.

Taiján: *Hiéna!*

Loronth: ~~É~~ *Thakó* — *Gida!* *Te itt?* (*vinajón*) *Hogy* *Kemélre* *te ide?*

Taiján: *En* — *hazá* *varad* *vagyad* *itt*. *Flameu* *te?*

Loronth: *En* *majd* *csár* *lenek...* *Egyelőre* *mint* *a* *parforce-* *vadászat* *klühjónat* *kiküldötte* *vagyad* *itt*, *hogy* *emmel* *az* *izéner* — *hogy* *i* *maják?*

Taiján: *Jóv'* *lándornat?*

Loronth: *Igen*, — *hogy* *Jóv'* *lándornat* *valamint* *gratu-* *li* *gar...* *Hogy* *mikor*, *ott* *mai* *eltelejtetem*.

Taiján: *Mióta* *vagy* *te* *parforce-vadász?*

Loronth: *Tíz* *peru* *óta*. ~~*Hogy* *csak* *az* *Érde* *az* *am* *váltak*~~ ^{*crivilisták*} *a* *parforce-vadászat*, *Jóv'* *pedig* *az* *elnö* *RüR...* *Hogy* *Keméltem* *köréjűt*, *hogy* *az* *itállomelött* *nilem*, *mikor* *az* *Kouvé-* *tal*... *Egyet* *Nettöt* *imertem* *Römliük*, *hát* *resjate* *ki-* *öltöttem...* *Att* *mondta*: *jöjjet* *belük*. *Minek?* *Kei-* *dertem*. *Uu* *haz*, — *az* *uinar* *leány*, — *jó* *Konyha*, *mind-* *tal* *ör*. *Nor*, *akkor* *döbb-utóbb* *túl* *kell* *enneu* *az* *imert-* *tedien*. *Hova* *knéltem* *az* *attilamert*, *felültem* *a* *Kouvé* *az*

m

b

2

most itt vagyok... Vélközben beballagítottak a Klübbba és
bevételeztették a gratuláló költőket... Valamennyi fiavarral
egy ellen... ^(délután) Ha tudnám, ki dobta ^{az az egy} a fekete gölyöt a kánpba,
~~becsma~~ betörném a fejét...

IX.

Előbbiek, Vilma és Szűz, Keiőbb Szklabonyai.

Szklabonyai (Tóó polajában): Ha férfi vagy, légy férfi
ne hitvány, gyöngé bab, — monda a faladrág longlelű dal-
nora...

Szűz: Lám — Tarján! Titen hots!

Tarján: Nagynézős amonyon! Vilma Kiamony!

Vilma (Milegen): Jó napot, Jóhadnagy úr!

Tarján (Féle): Ó ú milegen Mileg!

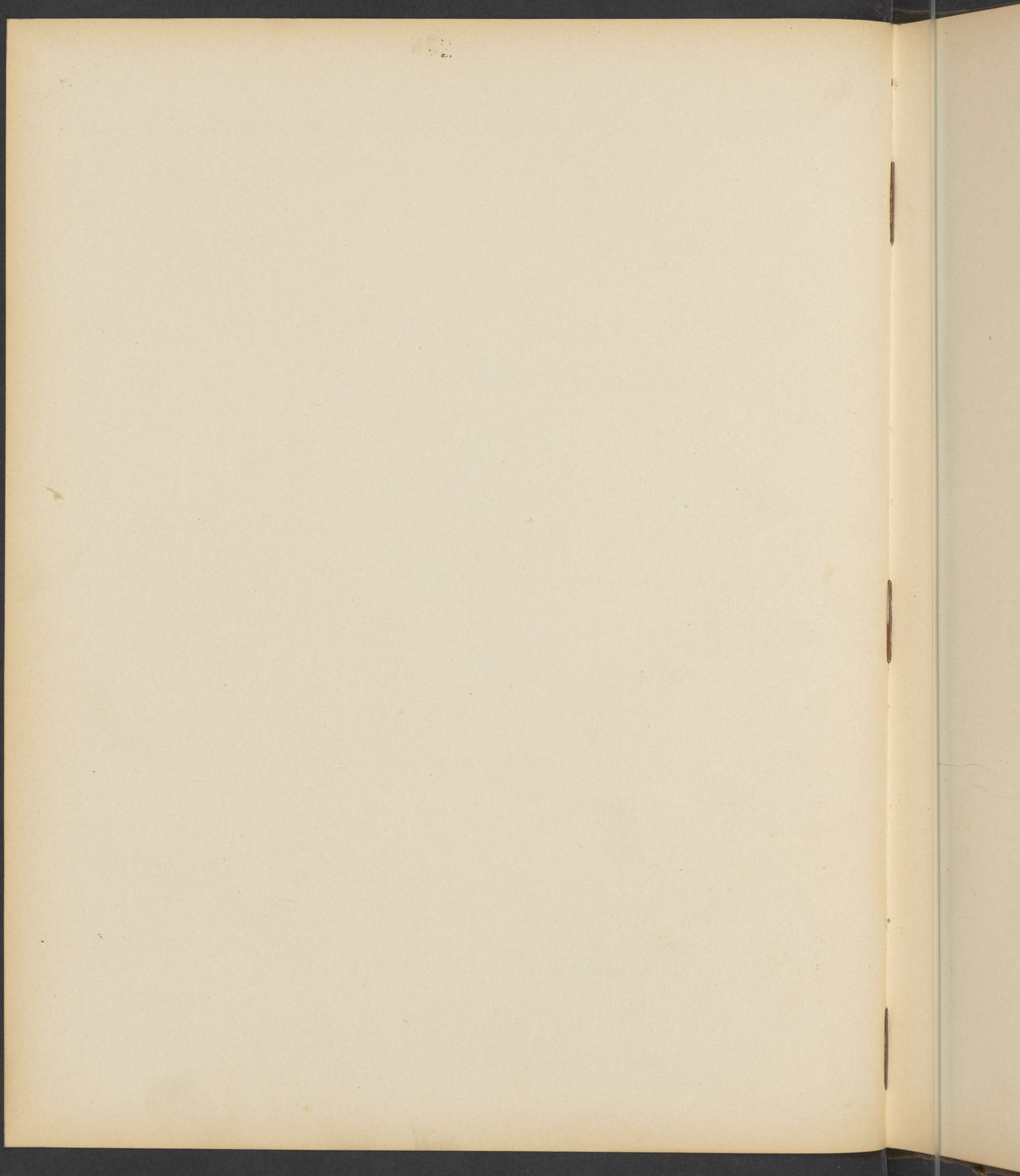
Loróth (Féle): Milegen csinos!

Szklabonyai (Tóó polajában): Ha férfi vagy, légy,
férfi, ne hitvány, gyöngé bab, — monda a faladrág
longlelű költője...

Szűz: A Vilma is itt van? Gompi! Tóó (benni-
tája Vilmanak): Loróth hadnagy — Kiprovált Kermegő-
tanor...

Loróth (mily meghafornal, féle): Emmivalo csinos!

Szklabonyai (Tóó polajában, kétségbeesett hangon): Ha férfi
vagy, légy férfi, ne hitvány, gyöngé bab, — monda a

palatrag lang'lellei dalnora... (megjeleunik ar ajtóban):
Lorinth! A Kérvátot!

Lorinth (ijestén): Iah! A vödögtelek jennatart a Kérvátot!
toton! ~~de~~ (A kölyvek plé): Bous'nat! (Kéklányai után
Jóó fobója'ba níl).

X. Elöbbiek, Lorinth néllut.

Lyné (örömmel néz Tajant, néz Vilma nére). Mai?
Emy'ar eger? Magur cöl emy'ar tündér egyenai'nat? Örüli?
Arta egyon kái velt ^{fel} egy évig nem látni egyenait!

Tajan: ~~Rajtam arato nem váltólatott nemmit Vilma~~
^{hasz'nyos}
Riamony ~~egy~~ alatt nagyon megváltott!

Lyné: Igae! Vilma, miért is vagy oly Rölönös!

Vilma (keuere'ny'an): ^{Tanka!} ~~Tanka!~~

Lyné: Valami Rí ömerocerani ^{törtent} magur tört... Inter-
zék el hamar! Ilyentor a vörkator uot rontkat a dolgon,
Két keure hat magura haqyon (ar evély plé'indul).

Vilma: Tanka, - ast ne told!

Lyné: Vilma, mulatart a vemb'getet! (A verandára megy,
homon be-benex. Keiöb ^{el'vénika} rellene)

Vilma (^{Tondapota} ~~utana~~ arar memi, majd vörater. ^{felreellenül}):

fohlajon helyet, fohadnagy úr!

Tajan (melegen): Vilma, mit vetteten ön ellen?

100

Vi

6

Vilma (Kevélgen): Jóharmaggy ur'!

Tarján: Önt erti bíralmas megfiolitaion? Bonaion meg! Nem tudtam meg' elfelyteni, Nagy volt idő, minden ~~de~~ barátjának nevezett is megengedte, hogy egysermen Vilmanak pólitom.

Vilma: Nem emlétkem arra az időre is önt is kerem, felyje el...

Tarján (fére): ^{Valari intrikált ellenem!} ~~Valari ellenem dolgozott~~ (fenn): Elfelyteni nem fogom, - de nagy adarja, nem fogom többet ~~többet~~ emlétkem... ~~...~~ (Künet utam fére): Itt már már egy karmálhat... (Jökel, fenn): Nagypádnak szükség van, - nem tartóztatom tovább...

Vilma ^{ijestem,} (fére): Elmegy!

Tarján (mely meghajlással indúl).

Vilma (fére): Elmegy!

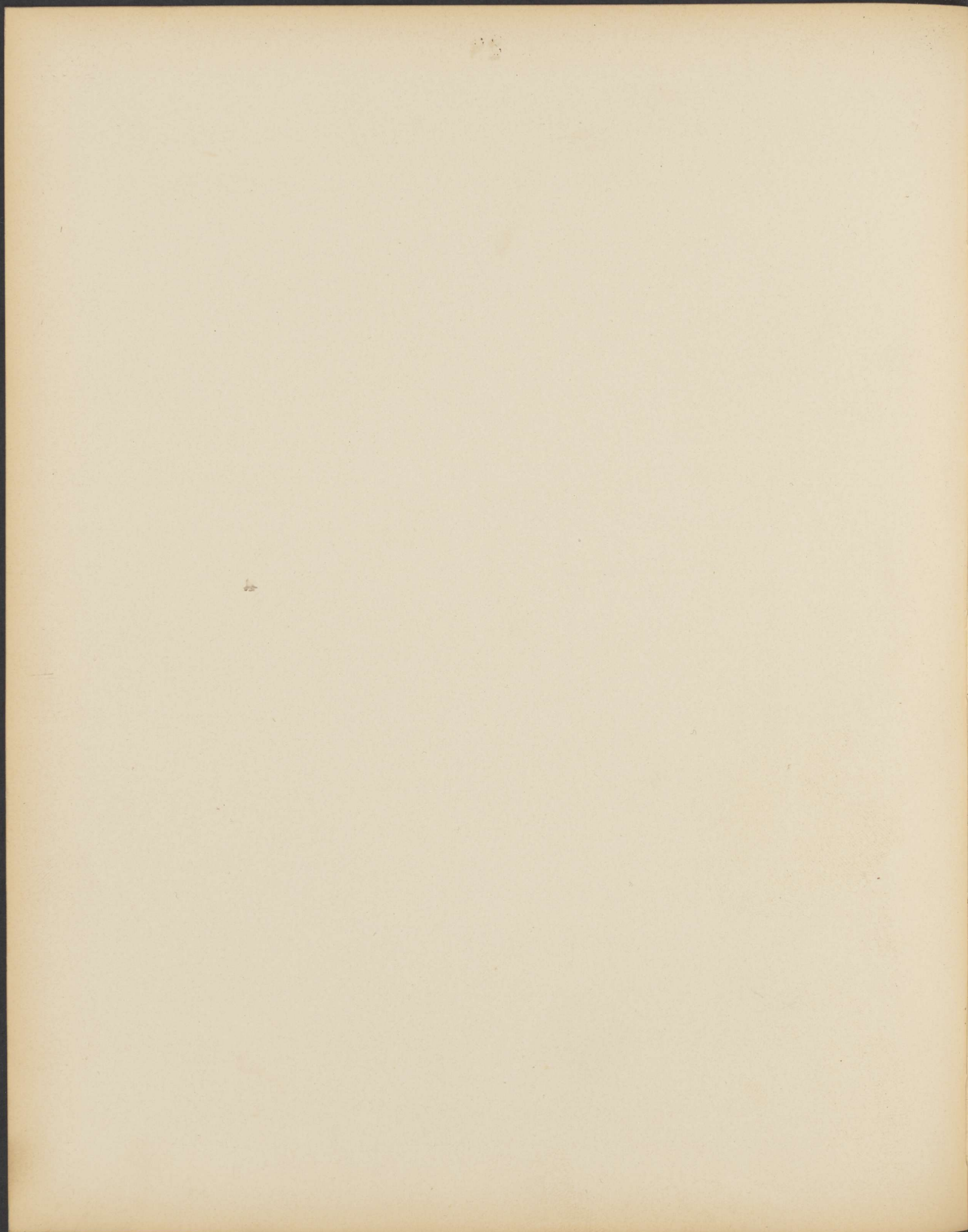
Tarján (onafőből vinnak fordúl): Keresek néjénél is e' de atyjá-nak keresek tizleletemet átadni!

Vilma (haldeu): Tarján!

Tarján (vinnak): Parancs!

Vilma ^{zavarban}: Hát nem kerdesi - hogy miért haragdom?

Tarján (fére): Már pütkül! (fenn): Nem volt bitoradgom

m

U

9

U

7

magyarokat kerri... Amit on tesz, on jól van téve.

Vilma : Maradjon! Bepelni akarod ömél... (helyet mutat neki).

Emlékirat : volt ~~ez~~ idő, mikor mi jó barátok vol-
tunk...
(dühösen)

Tarján : Hogy emléknem-e!

Vilma : Budapesti nagy nőnémmel laktam... Sok fiatal nő
járt a házműbe, köztük on is... Neki el kellett tűnőm
mindent, ami a gondog leányok által, — idegen emberek,
a kislányok alig tudtam többet a nevüknél, pereleuvöl befél-
tett nekem és megkérték a kéremet... On volt az
egyedlen, aki nem befelelt pereleuvöl, ~~valahán~~ ^{mit} nem is érte-
tet, hanem a barátokat ajánlotta fel nekem.

Tarján : Meg akartam értesíteni on az utolsó babonát, hogy
nő és férfi közt nem állhat sem igazi barátság!

Vilma : A fiatal urak Vilján befeleltünk éről, ~~valahán~~ a
jűvőtanra alát, — emlékirat meg? Feltételekhez kötöttem
a barátságomat...

Tarján : Hogy emléknem-e meg!

Vilma : Elő feltételek ~~is~~ volt, hogy on csak nem fog be-
leír peretne.

Tarján : Bocsánat! A feltétel után volt, hogy ~~én~~ én
csak nem fog ^{önmé} ~~peretne~~ pereleuvöl bevegni! Ezt a meg is
tartottam!

112

Vi

Vilma: Azt mondtam önnek akkor: nem vagyok feltétlen, — a feltétlenség a perelem itka, — de semmit sem gyűlölköztök annyira, mint a tetteit és az öpiuteg hiányát... Elvárom öntől, hogy nyíltan megfogja nelem mondani, ha veszt a barátságom és azt is megfogja mondani, ha valakit peret... Elfogja nelem panasolni örömet - bánatát, és én osztom fogor örömeibe és bánatáiba... Oly fejnél képretemek!

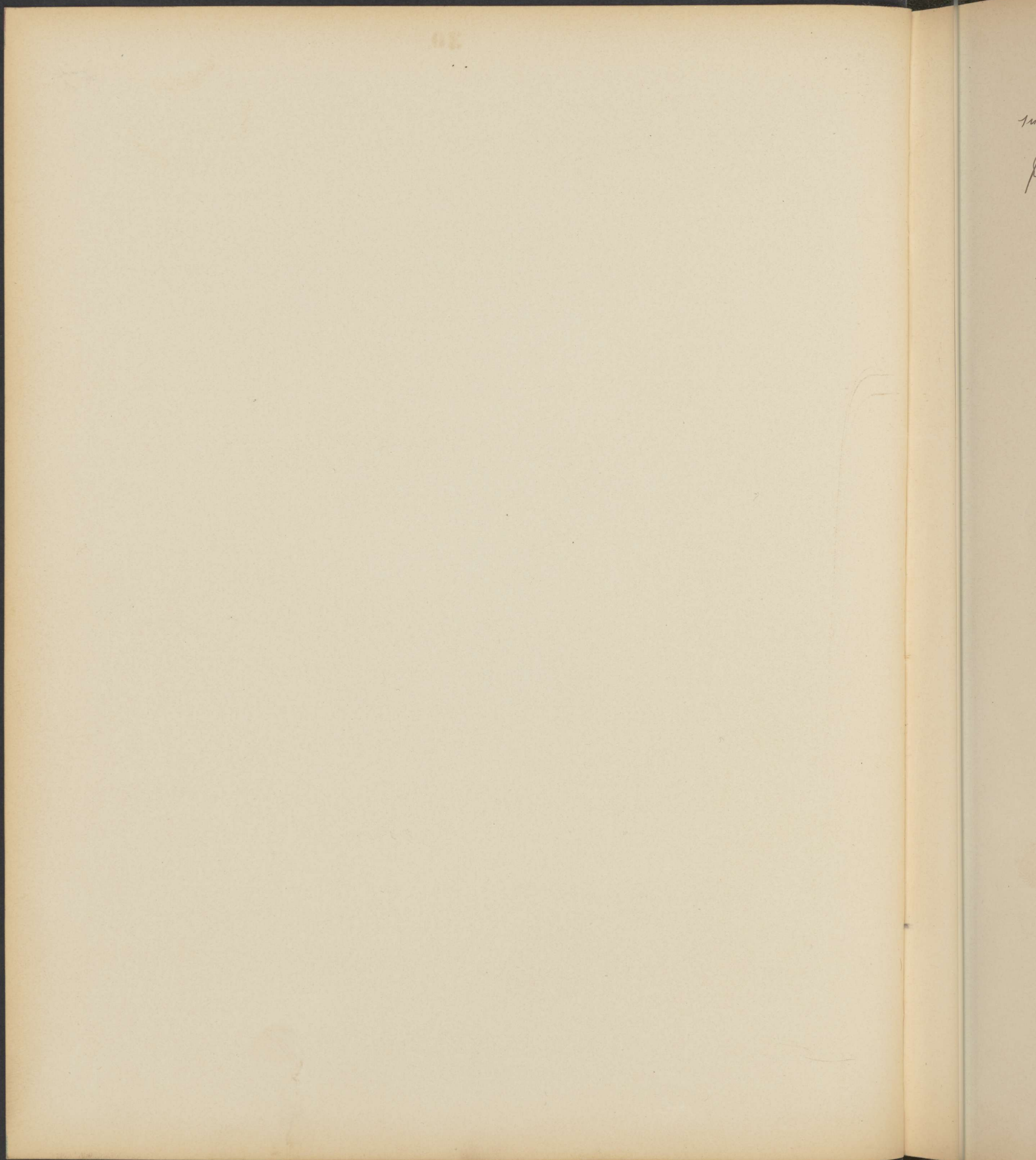
Tarján: Megtartottam ígéreteimet!

Vilma: Nem tartotta meg, nem is volt honom öfinte-soba!

Tarján: Vilma!

Vilma: Öt nap múlva Pécsre, mikor Akbariában jártam, megverekedett egy nővel, egy nővel akit én nem ismered... Ha az ember valakit megverekszik, azt pereti is... Az igaz van elvartam, — és a tetteim meggyőzték azt a nőt... (A társaságban Perzsel). Megfelet, hogy véletlenül nálam van...

Igen, véletlenül itt van... (olvassa): Pisztolyparóbj. A helybeli ~~kunok~~ kunok ~~paróbjában~~ kunok paróbjában ~~szedett~~ szedett lovasságában ma véres pistolyparóbj julejt le S. T. G. főhadnagy — (nöl) S-T-G: Salgó Tarján Gida... Igen kedöbetni főhadnagy nincs is több a tizti sematizmusban... (olvassa) és M. A. ~~sz~~ Röst. A Riedeleen M. A. ~~sz~~

sílyos teleülésiével végződött. Az ömetései ora: chercher la femme!

Tarján (felre): A vöröshajú liza! (fenn): Nagynád, birtorítom, ön nem jól itéli meg ezt a dolgot...

Vilma (hevesen): Ki volt ona nő?

Tarján (sárgán): A valódi nevet nem is tudom... Nem is befellegem vele, soka életemben... A párjaimtól is kaptam egy levelet, de arra nem válaszoltam, — hanem mondom: nem válaszoltam!

Vilma: Nem ismeri! Mit mert veregetett meg ezt?

Tarján: Ostobaság volt tőlem, megengedem... Ugy történt, hogy az orfeum — (Viganitron) az operában ültem, a párhelyombon... A francia párhelyombon a hölgy mellett, M. A. úrral...

Vilma: A férje?

Tarján: Nem, — az én, valami farsangi szórakozás... A hölgy panaszkodott, hogy nincs farsangja... Ekkor áthajoltam a párhelyombon és ^{átbújítottam} ~~felgyújtottam~~ neki a magamét... Erre csak nem bűn?

Vilma: Egyenlőre udvariaság! Ei arton?

Tarján: M. A. úr ezt zordon vette... Személyes anyasírtot tett a hölgynek, nagyon udvariasan volt!

Vilma: Ei ön ezt ^{enne} nem tartja?

F

Kire megindultam néz Vilma után, félre): Beületes,
jó Vilma, - nem érte a kettőt, kez: (Diadalmas
örömmel): Ej a tavari veresegen már a
sajat telvéreimre futtatok!

Tarján: Neu tús keltem, hogy én miattam szenvedjen egy nő egy...

Vilma: Igazadga volt!

Tarján: Ebből pörvita fejlődött és minap megverestünk!

Vilma: Ennyi az egész? Hisz akkor ön csak gyalván kötelezőket teljesítette! Tarján — bocsánom meg! Ön aly nemes, aly lovagias — én pedig néha ^{szelvényes} ~~egy kicsit~~ vaspat... Ne haragudni? Kérem, — ne haragudjon!

Tarján: En — haragudni? Fővá gondolt magyará!

Vilma: Nevezem Vilmanak! Nagy mint régen!

(^{Arany})
Tarján: Vilma!

Vilma (Tóth próbája felé fordul): Jönnék! (Főrel): Egy pillanatra magam magam, — de anton még látjuk egymást? (a próbájába néz).

XI.

Tarján, majd Tóth, Bey, Lóránt, Székely, Merlin ~~Hall~~ és a Parforce-vadászok. A vendég: Kelemen és Donat.

Tarján (mikorben a többiek uportsalton befelgetve jönnek Tóth próbájából): ~~Kelemen, mint a galamb, — fellelkes, mint a gyöngy, mégis érdemes volt ide jönnöm!~~ Egyjöttöm! A kezem fellelkes, mint a galamb és fellelkes, mint a tigrismark... ~~Hall! A kassza veremében már a saját telivérre meztelen!~~

To

Merlin

Jóó (vendégeik): Kérem róla, - így nem esztendő ~~szünet~~...
~~Egy~~ pohár bort meg villásreggelit nem engedem el! (A Kővet-
 kesőn alatt a vendégek Kalauzolja vendégeit, ahol Reutimayné
 is megjelent Somaharyné társaságában. Elővödei, el-
 lyestvödei. Inauk találat fogadalmat fel és visszajött bon-
 togatónak).

Tarján (elfogta Lorinth-et és a társaság utáni melado ~~Merline~~
Merline mintat): Ilén! Nem Merlin ~~szünet~~ szünet?

Lorinth: Miféle Merlin?

Tarján: A Kővet kesőn találat adtaknak öme a Merline utáni... Tudós, a
 vöröshajni Liza miatt!

Lorinth: Emlétkem! Gyöngyösi kapott a Merline utáni... (Merlin
 utáni néz): Isten úgy' se szünet. Elő pillanattal Merline ismerőmet
 letörtet Merline... Ubi ember? Merline

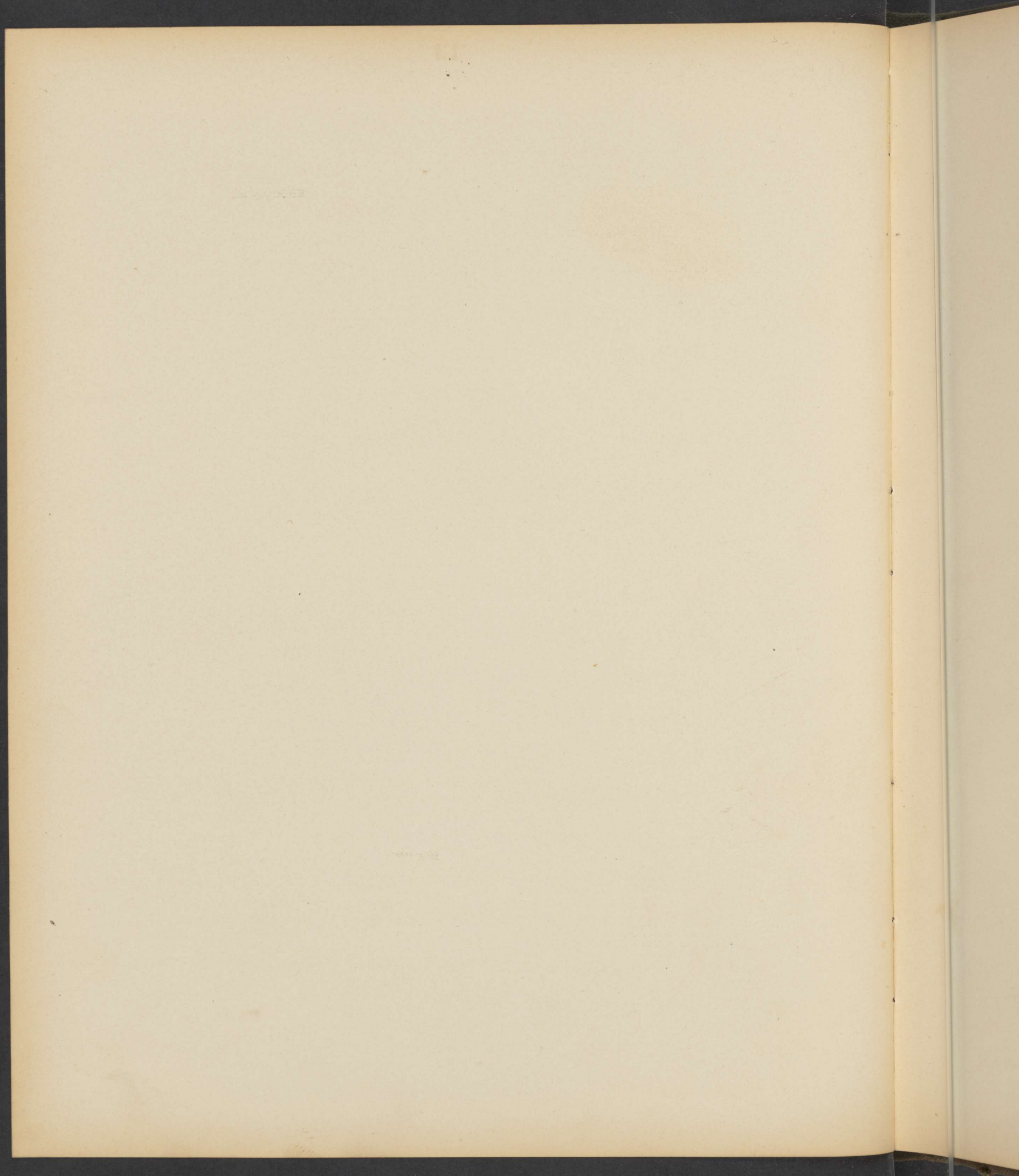
Tarján (vállat von): Trindelyer szünet!

Lorinth: Gondolattam volna!
Mindjárt gondoltam, hogy alyon fajta. Itt Merline
 deuri tegere a Merline, ad öt Merline szünet - Merline szünet...
Merline szünet, Merline szünet!

Tarján: Merline szünet, Merline szünet szünet!

Lorinth: Mi Merline szünet?

Tarján: Merline, Merline, Merline szünet Merline szünet
szünet szünet... Merline szünet szünet, Merline szünet
szünet szünet, Merline szünet... Merline szünet Merline szünet
szünet szünet... Merline szünet, Merline szünet Merline szünet...

az is tudom, hogy mielőtt kötöttünk el, is ben egy mási ba...

Loronth: Kés is kérem! Ugyanmi: ^{utastor} ~~palquistor~~ egy mási ba... 2

Flanau tud, hogy nagyon csinos? Nem Merlin, hanem a leány,
a hogyi miyalt leánya... Mondja, hogy gárdag is... A gárdag
leányor nemleer ~~szépség~~ nagyon élnek arról a privilégium-
mal, hogy rutat is legyenek, — de a Ló's leánya dicsoeter
Kivétel... Udvoroluk neki?

Tarjau: Mielőtt Késled?

Loronth: Mert én udvarolni fogok neki. Shillemer teli
fogalmozat, les.

Tarjau: Nem fogok neki udvarolni.

Loronth: Szerelmes vagy?

Tarjau: Én-szerelmes? Balond lepi-d! Nem postom
szerelmes lenni!

Loronth: Ha szerelmes valnál, átengedném neked a test; de
mielőtt nem vagy az, az fogod hitni, hogy Kötelenizem palgalmi...

Magam isanti Kötelenizem! Olyan is, mint a juttatás.

A dió ~~egy~~ fél millió, ~~mi~~ tisztelet dió: egy csinos leány...

Pályán hat res mindenk gentleman = amateur, a Kinek nem
^{rúcskös} ~~rúcskös~~ az aszer, nem a becsülete... Eremel bejelentem a neve-
zeimet, Becsülete, onet jó barátok maradtam?

Tarjau: Jó barátok, — ^{de} az majd állitod elid olyan
okadály, hogy Kötöröd a nyakadat!

Lon

Loronth: Aki jutott, el lehet kerülni azat... Thölköcs vagy
 látom, államalkotás találat a Konföderációban? Öfriten
 főlvai: én nem kerülni a tizedet. Thai is volna, (ha en-
 ket is egyenlő elleni kiutalásunkat parabolák, — esetleg
 valami ^{outsider} ~~outsider~~ jöhetne be előtér... Fla arand, döntőn
 a 1000 Nettónt közzét... Any este lesz istálló-favorit, a
 ventis uinalja neki a pace-t. (Pezsdarabok nem ki a zseb-
 ből). Fej vagy vai? (Földölja, majestés a látóval).

Taiján (Nedvellenül): Léharig!

Loronth: Fej vagy vai?

Taiján: A te helyedben nem játmanom volna! Emberek en-
 keret óta mindig veritess!

Loronth: A magamé veritem, nem a maiét! Fej vagy vai?

Taiján (irindulatosan): No hát, verite most is! Trái!

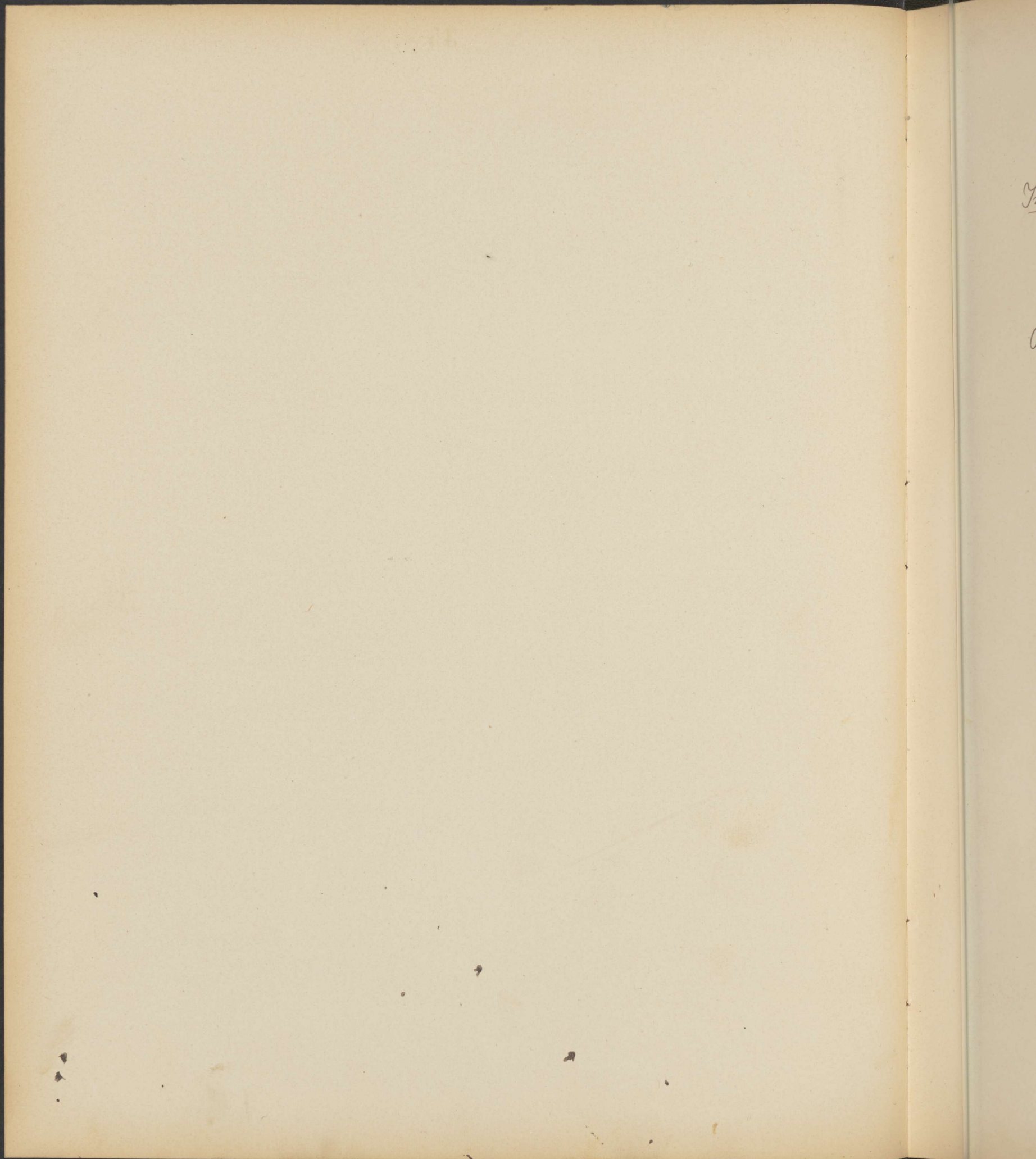
Loronth (lehajolva): Trái! Hallatlan perenciel iam!

Taiján (megdöbbenve): Fla most veritettem volna...

Loronth: Gratulálok, barátom, — a leány a tized!

Taiján: Ne nepteg enné a tized. ~~illeg~~ lehajogott. Bien is
 mind a hársától is nemind a betegsükhöz.

Loronth (a veronda felől üdvözlő): Nem este, mi frülreig
 vom att vánd, mikor att a kőzet. Bilit egyen megbróka-
 to...

XII.

Előbbiek, Inas, majd Bilibidy.

Inas (a főbejáratnál egy nőjegekről olvasva): Bilibidy - Maróth
Géza kevereg, Bilicza van ma, Maróth varrónégye örökös fő-
riparja, az. ez. ki. hadapród - önmester sa többi sa többi. (el).

Bilibidy (belep, a tiszter láttára vissza lökve).

Loróth: Te kétnemes itóbbi! Hogy mertél megfőzni a
itóllókat? ^(keveréssel)

B-y: Hát egész ifjúságomat az itóllóban tölttem?

Tarján: Mit csináltál az influenzái lovad?

B-y: Trümeuteneb, az ~~az~~ insperuációra pedig jó egészre-
get kívánnak néreik (Kiváncsiak Rőreledik a veranda felé).

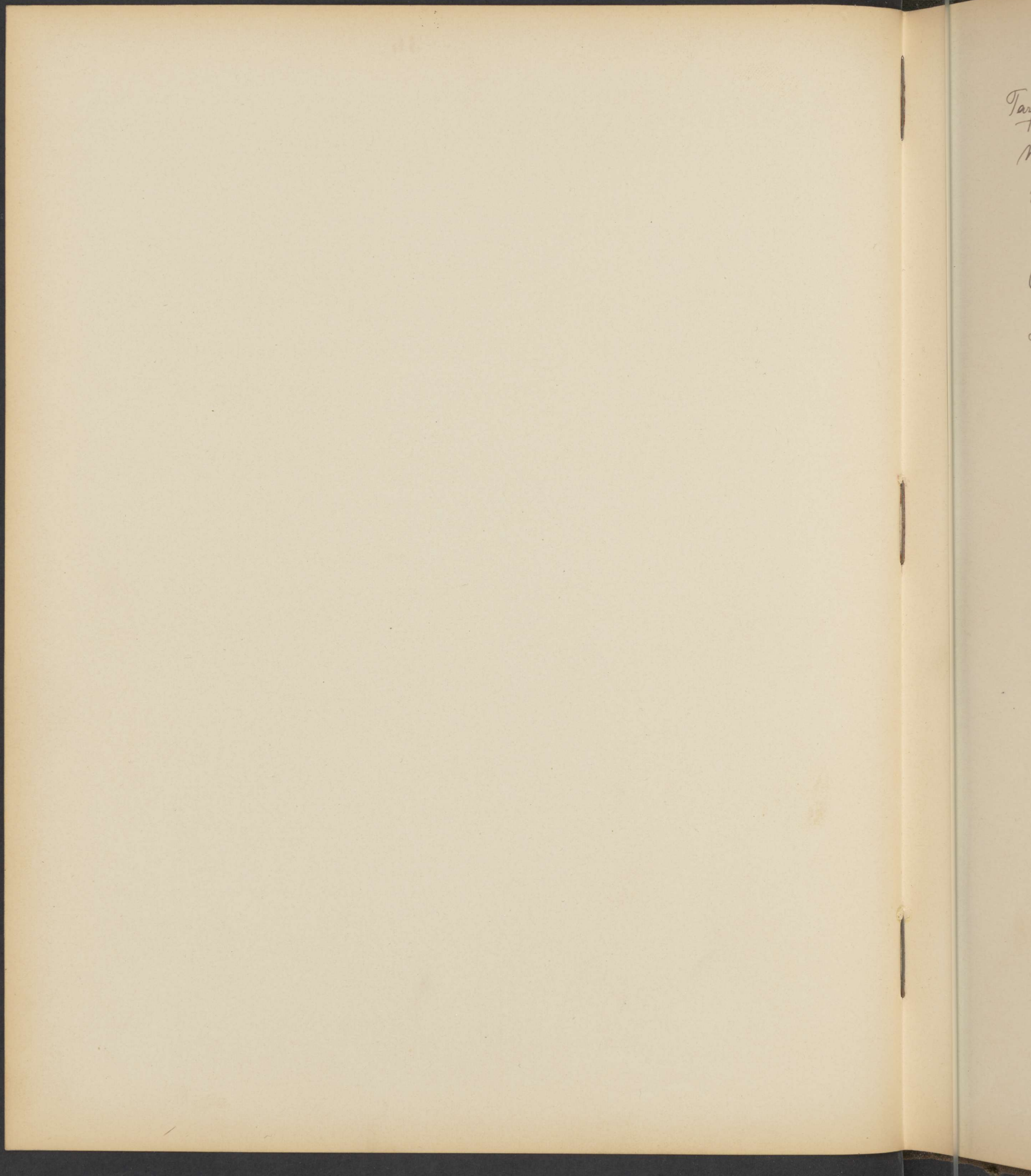
Loróth (Tarjánhoz): Vettek erre, hogy a Kadek újalt időben
megint nagyon feleltet?

Tarján (Loróthhoz): Legközelebb te fogjint megint zarni.

(B-yhez): Hogy akartál a nyomorban, gyere?

B-y: Az itólló előtt álltam, mikor arra ment egy
Kou, két nagy, fűves koránál... Megfeleltem a fira-
rostól, hogy mi van a koránál... Monodta: perigó, -
a Tóó - Kadekba vinni... Akkor ^{ráfőz} trütem, hogy ti itt
vagytok...

Loróth (Tarjánhoz): Halmoz te fogjint zarni!

Par
T
N

Tarján (B-yker): Tejed neres, nem persgöt, te polyai laka!
 Most eredj le az udvarra, folya kuisommat, hogy fogjon te ei
 varj meg odalenn ... (Lorinthehoz). Mi meg bünösünk a
 háziattól.

B-y (szólódotton): Neve ebédünk itt?

Lorinthe: Ne politizálj, hanem indulj! (Tarjánal a veron-
 dára, hol elbűnösnek a társaságot).

XIII.

Bilibdy, majd Vilma.

Bilibdy (magában): Ha most nem jöttök be a postánagy
 kuisjába, a postánagy a belvárosi művelődési központban kézzel-
 vasat talál a fudapontban és jöved a kapitányommal. A kapitány-
 om pedig régóta jár velem a fogas... Micsoda ördög úrál-
 kodik a háztartásban! (énekesi Vilmát, aki kutyájával
 a házban jön a fudájából). Ah, — hát erő nőttem ide
 megér vadon? (fem) Nagypáld, engedje meg, hogy
 bemutatam magamat: — Bilibdy Karcsi! (Boralmán):
 A bemutatás főnyereménye az almas dolog, — de érem tud
 kellett emmink, mert erőtül majd gyémántom fogad ide-
 járnai...

Vilma (szólódotton figyelve a verandára): Annak ördöge
 fogant!

B-y: Hosszu most mindenkinek kell, különben becsúsznak
 a miénk!

66

21

Vilma: A miéná? Mondja, — miért nem írt őrá Lorónt
hátrahagyot miénáns?

B-y: Nem hallott a tutajói kard: affaireről? Loróntól
ott meg karta neki meggy kard:legen... Elmondjam, hogy
miért?

Vilma: Talán — inkább ne!

B-y: Jól van, — nem beszél a kard:amarról! Mon-
dom, megadatták neki és éjjel reáleték a kard:ára
előtt... Hímeu Lorónt kard:ra tette és beverte két ka-
d:legen fejét. Perencse tompa falon kard: volt más és
egy a kard:fejlében nem volt meggy kard:... Erre után
az országgyűlésen interpelláltak, egyik képer újrag pedig ki-
adta a Lorónt árúkéjét, és a földiáns: A tutajói
hiéná! Lára, a név rajta paradt...

XIV.

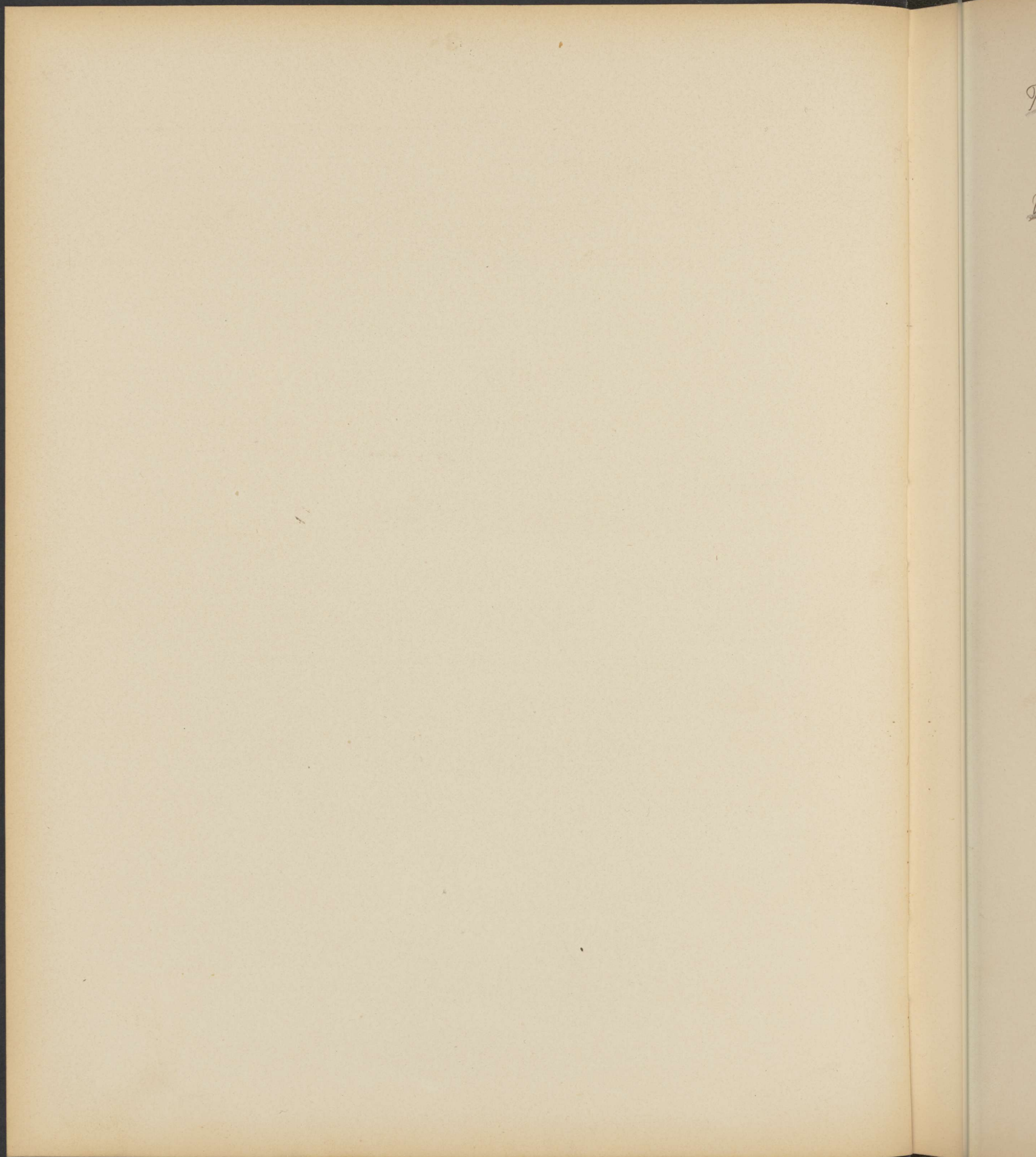
Előbbiek, Lorónt és Tarján.

Lorónt (Tarján előtt gyűssön delep a verandáról. Szegén
mangon): Kardet!

Bilitsky (megneppenne): Kéret csókolom! (a főbejáraton el).

Lorónt (melyen megkajál Vilma előtt, félre): Irá! Miért
nem fej? (a kard:át után el).

Vilma (Tarjánhoz, a kivel egyedül maradt): Őn is meggy?

Tarján: ~~Mennem kell, de anna semmi sem megy, hogy~~
~~szemem önt látom?~~

~~Vilma:~~ Tarján: Most mennem kell — fájdalom! De ~~az~~ meg-
 enged, hogy viszont lássam?

Vilma (Kerel nyugt. neki): Amikor csak adja! Mindegy itthon
 vagyok...

Tarján: Mondja, Vilma, — felant egy hatalmas Reiderlöve-
 zinterem, régi barátságunk jogainak?

Vilma: Reiderem, — mertoni barátságunk nevében.

Tarján: Mit tart ~~az~~ Merlin barátságáról?

Vilma: Jó, nemis euker! ^{Kislőve} fanyas (mota) clava is az, —
 a névke mondja.

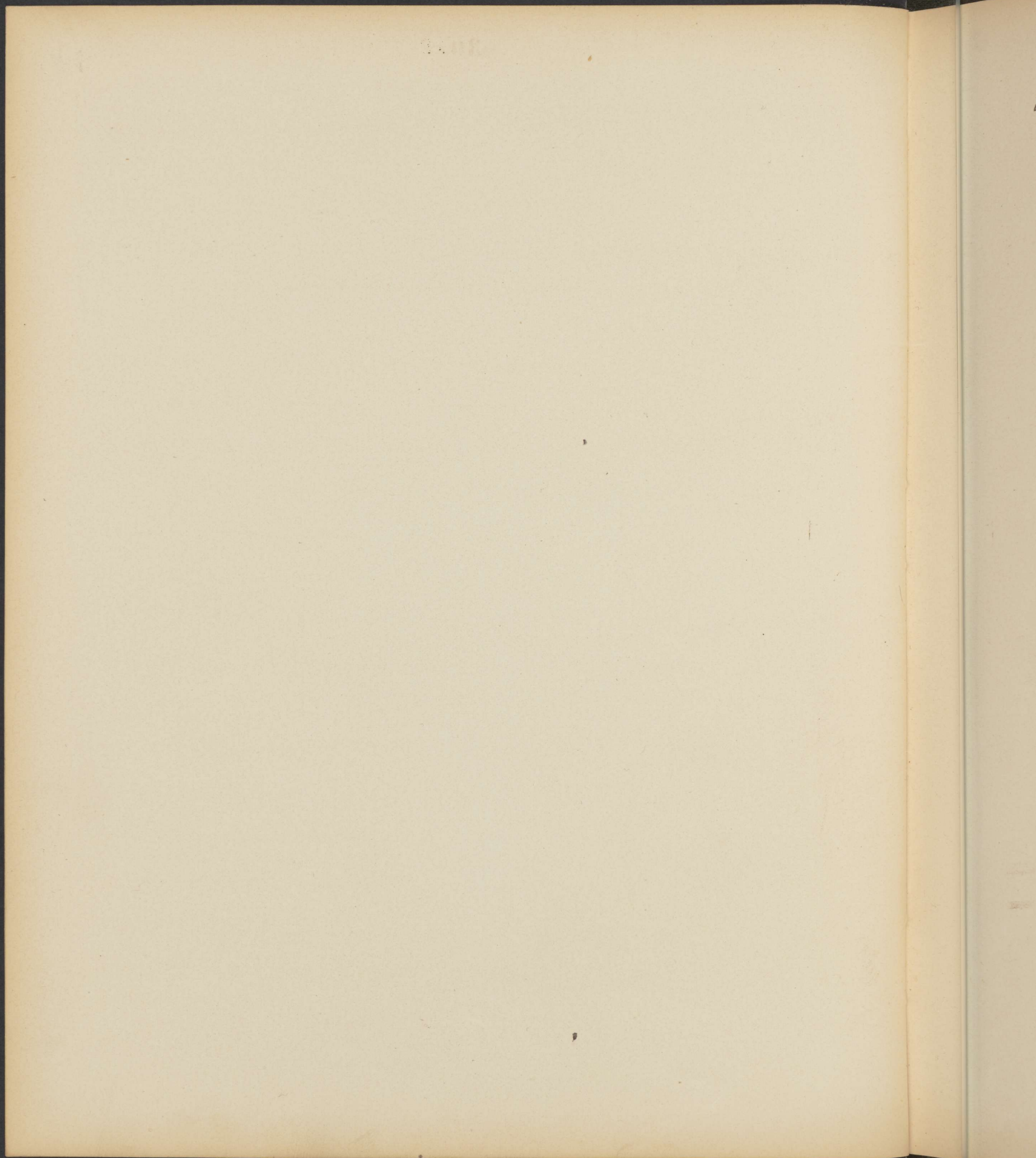
Tarján: Mit gondolsz, miért van Merlin a katólyban?

Vilma: Apa megminta jóvávalatna. Merlin felemelget
 vadat.

Tarján: Kislőve! Ezt óta ismerem a barát e' akor köny-
 vor hallottam más ^{szó} a fajáról, hogy a katólyán mellett
 a vadakat tartja a legkisebb ~~időtöltésnek~~ időtöltésnek...

Vilma: Mióta volna Merlinnel, hogy nemis most
 mondjon?

Tarján (gondolkozik): Ferre, — meg van! Merlin nem
 a fürj, hanem az ön kedvencem van itt!

Vilmos: An en kedveimet? ~~De~~ Micsa nem volna helyen a
nemiké oldalán!

Taiján: A nemiké oldalán? (férfi): **E**ret a sejtő fogadás?

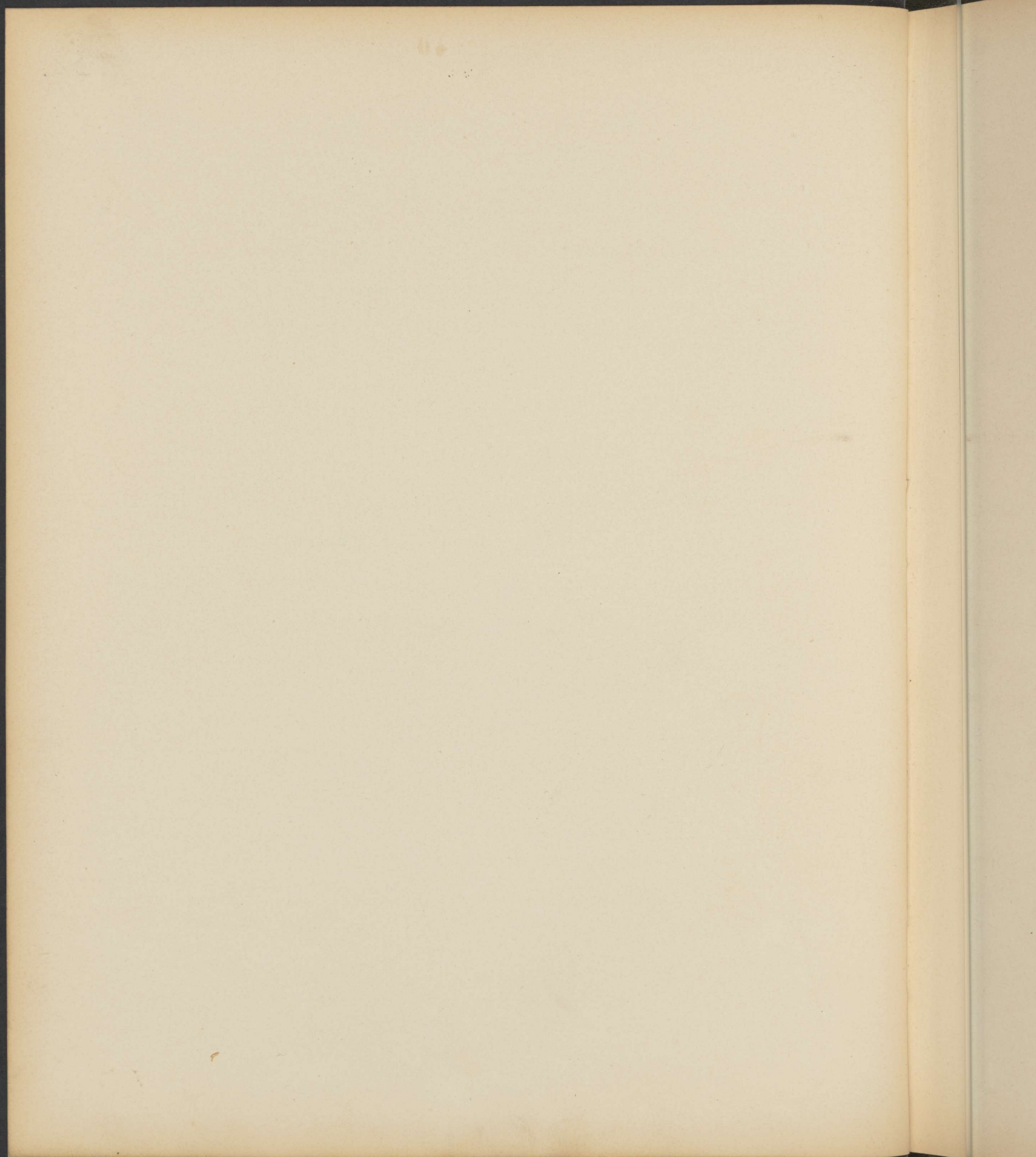
~~Merlin~~ ~~intézk~~ A zundélyes város intrikált ellenem... Megállj!
ert megfirtam! (fem): Birtom tudom, hogy on en kedveim van
itt! A néminet kedvekedik, hogy először is ő kedvet nyujt
meg... Magyon ravasz parthie-vadász!

Vilmos: Merlin — parthie-vadász! Nem, on téved! A
baró jellemei férje. Nem volna képes arra, hogy fereket
marmuljon egy nővel, anyagi előnyért...

(zavarban):
Taiján: Nem is kell en oly figyelmeztetnem... A társaság
vol eny onto körmelményel tud en esidek hársaság mellett...

Vilmos (Normolyan): A társaság? Megleket! De en nem
ismeret magyarálat győzveggel, mint az a felfed, a Ri eladja
magát kévéré... An egyen nem tisztelőz ember! (Morogva):
De mit befelünk! A város nem lehet az, — hiszen ő na-
gyon gaudag!

Taiján: En nem zaima Ri... Parthie-vadász mindenki,
a Ri a hársaság után költö elönyöket azar magának
birtoktani... A kinek rangja van, de kévéré nem, vaggat
keres a hársaság birtom... Parthie-vadász! A kinek előz kévéré,
on talon valódi öfnevéttetésre azar pert tenni... Ő is
parthie-vadász!

XV.

(Az ernélyné alatt Jóó b. Sándor fölemelkedett és eleud
geintusoddal pohn'köpöntöt mond).

Előbbier, Leutimay.

Leutimay (antaleudóuel a nyarabom éi pahn'al a kere'ken
megjelenit a veranda ajtaja'bom. Eleen): Jóhatnaggy in, —
~~on~~ elfelejtette hogy padap'a'bom beteg kor'z vanna?

Taiján (varartom): Szavanna minden: elfelejtett!

(Mereu meghajol L-y előtt, mely agra Vilms előtt.
Elmenőben, félre): Ha bara ^{erék} jóó, megjelentem magam
is betegnek jelentkezem!

~~(Elmenőben a kere'ken).~~

— Vége a dró felvonásnak. —

Domkaryné (Kerimároval) a Morlín (vaskőműháiban.)

^V Merlín: Ki'araz temi a Berdeiem elöl?

Merlin: Meg mindig! Türemetűgűndi dő nagjstól Kerdve
u. változom meg.

Merlin: Harmim o'v'e aggor, — vagy harmim o'v'e ev'e? Imá'de's
mél'to aggor! On ma felt, minthé gye'ubát ev'e k'o'v'an
vált.!

De becéginté Románom: To' Merlinem, biggye el, nem lehetek
on ön neje! Oráimad nem magyarázom el, ön úgy sem értene
~~Merlin~~ mag, mert nem akar megérteni. Elég ennyi: tarto-
zom ennel a bányámmal! Ő sokkal előrébb értene, Tomakányér

Merlin: De Anizen neue Kellere öbet elhagymia!

Tyne: Er ar, a mit new to the Council meg eilthen!

II. Felvonás.

(A Főb- Kertély parája. Jobbra a Kertélyba vezető nagy veranda; balra, balról közt Kerti asztal, paddal és székekkel. Az asztal fölé nagy, kínai napernyő van feszítve. A háttérben folyondáros kerítés, az országróla nyíló rácsottháznál.)

I.
Domaházyné (Kerémmintával) és Merlin (vadászruhában).

Domaházyné: Miért eleveníti fel a régi emlékeket?

Merlin: Bántja?

Dyné: Fájnak! A hársárgam nem volt boldog, — de látszik, ha megfigyelsz újra kedvetem az életemet, megint volt Domaházy neje lenni!

Merlin: Ön nagyon szeret Domaházyt!

Dyné: Bár ne szerettem volna annyira! Nem igazán, ha egykor hársatár jobban szeret a mártakat. A szeretem lea a gyöngébb, a józan az erősebb. Bár én lettem volna az erősebb! De ne befolyásolj rólam, befolyásolj önmagad, a ki dönt egy egész élet áll!

Merlin: ~~Ei, Mely amoly! Önfelátlósábré és fárszálból~~
~~vann ömeténe! Mondja.~~ Arral nem gondol, hogy mi lesz belőlem,
ha magamra hagy?

Dyré: Nem féltem! Örökösen, tehát erőt is.

Merlin. Pedig sokszor nem tudok boldogulni az úgynevezett józan-
sággal. Oh igen, — az apóntól öröklött vagyont sikerült
megkötöznem, de azt a rejtélyt, hogyan kell az életet el-
vilekeltöré tenni, máig nem tudtam meg megoldani.

Dyré: Ah így beszél, amint meg kell néznie!

Merlin: Lepréket boldog házias életet szeretem nézni?

Dyré: Önmaga boldogság nem a szeretet, hanem a tisztá,
nyugalmas család élet.

Merlin. A tisztá, nyugalmas család élet! Igaz van! Az
önök tisztá család életé az, a mi annyira van. Mióta
megint itt vagyok a Partélyban, olyformán érem magam-
mat, mint az óriások háza, a ki kétségbeeső
háza utasai után megint a Róla lombos ^{szigeten} ~~parton~~ is meg-
eszküzik Poseidonnak, hogy nem hagyja el többet a
partot.

Dyré (élesen): Ne is hagyja el többet! — Merlin! Ne
~~minden fráter egymással így beszélünk: Vegye el Vilmat!~~

Merlin: Mit mond?

Dyré: Merlin! Neünk fráter egymással így beszélünk:

(Nem nyitja ki) ~~Vegye fel~~ Vegye fel Vilmat!

Merlin: Savomni illar! There adam a sonomat, uinaljon uel,
amit jónar lat. Ön luttom köül a jónabl fel, tehát evélt
i!

Merlin: Vegye fő perint, amit monstom! There adam a
sonomat, uinaljon uelomamint jónar lat. Fla igarm barataim
ei eiderlödör a sonom isant, akkor jókerese lettem le. Ön luttom
köül a jónabl fel, — ^{a raját} ~~an~~ theoriaja perint tehát evélt
i! A magom erejéből sehoggyem tündör boldognéni...

Ar apamtól öröklött vagyon nikerült meg kétneserem, de ut
a rejteft, ~~amelyet~~ magyon lehet an életet túketöré termi, —
maig neu eldottom meg.

Dyri: Mondom: a ké egy kenél, amati meg kell nóméni!

Merlin: Képreket boldog baranagot ferelem nóméni?

Dyri: Önnel a boldoggyag neu a ferelem, hanem a tirta, nyu-
galmas ualódi élet.

Merlin: A tirta, nyugalmas ualódi élet! Igara lehet! Az
önör tirta ualódi életén, a mi annyira ~~önöthöz~~ vonz... Mióta itt
vagyok a Kástelyban, aly jómán érem magommat, mint
a a bronyor majoi, a ké kéteghcejtő horni utarai utón
vögre kitök egy lombos fígel partján, ei megerküni R Poci-
domat, magy neu magyja el többet a partot!

Dyri: Ne i magyja el többet!

Merlin: Lön egeri Romlyon uette ad a meriz, félig
tréfi ölleket, Vilmaival?

Merlin: En - Vilmat?

Deig a Rómánai i ant monja:

Dyri: Nem gondolt még erre? Késd meg a nejét ei vedd el a
hagat!

Merlin: On tréfat na veleu!

Dyri: Saha sejtít még annyira Rómánai nem vetteu, mint
önt! Beréjünte nyiltan, - nem millió korant a rómánai.
Nédeu előtteleu rómánai nagy nevert furelme házanágar ellen, -
on ei házanágar is ilgeu volt! Nem igazság, ma on egyk
házanái jellen furete a minke... A furelme leu a gyöngébb,
a minkebb feju on erös... Hét, boldogság, talán nem is boldog-
ság! Hét házanái rómánai furete egymait egyformán ei nem
igazság, ma on egyk jobban fure, mint a minke... A furelme
leu a gyöngébb, a minkebb on erös... A martirium ain vett
boldogság nem boldogság! Tudja, hogy Répreleu el ei a
valódi boldogságot? Ha Rék euker tirta ei melegsírovel
En martirium ei nem boldogság... A limgala sírovel ei
zavaros fejjel kötött házanágarból rómánai fadar a boldogság...
Tudja, hogy Répreleu el ei a valódi boldogságot?

Dyri: Saha sejtít még annyira Rómánai nem vetteu, mint
önt. Ert brönyötja nyiltágar. Lára, nédeu előtteleu
rómánai nagy nevert furelme házanágar ellen, - on ei
házanágar is ilgeu volt! Limgala sírovel ei zavaros fejjel
kötött házanágarból minkebb fadar a martirium, mint a boldog-
ság. A tirta furete, a nyugodt ~~vett~~ barátság: ei a boldog-
ság, mit ömre ei Vilmanai divánor.
rag, ~~ma a lara furete~~

Merlin: De Vilma ei ei!

Dyri: Minden föttel megom önökben, hogy angatker-
ret egymait. On ~~bar~~ házi bröky atai veyakozitt, Vilma!
nall pedig egy erös, gyöngébb kére van rükké, mely

Dyke: ~~Mert ne?~~ Itt valaha jérfik Nomslyan veltu, — on ara
jérfi! Meggyőződésu, hogy ~~el~~ elvételu a veltu, jéltu,
hogy van önben kitartás éi lemondásu.

Merlin: A Merliner családú tudósokai! Apam éi Re' tudó-
donságuk lett pallerbat ura.

Dyke: A dolgot ma egy áll: Vilma Tajánia ma éi dertő-
dik... Neve tudósított emér nagyobb fortúnát, — és
ad ar éi Re' novellája, a mielőtt minden fiatal leány-
nak joga van. Kétféleképpen is lehet tudni, hogy ~~Re'~~ Tajánia egy
félreértés áldozata: és az éi peller keres!

Merlin: Jól ismeri!

Dyke: Itt est tudni, akkor a Reményben van Vilma novel-
lájának a megoldása éi. Tajánia egy nap meg fogja tudni, hogy
Vilma ma ma peller, legalább ma ma peller, ~~ma~~ a ma ma
ővén, — Vilma pedig ugyanaz a nap meg fogja tudni, hogy
hogy Tajánia nem volt ma ma méltó.

Merlin: Esmerint rajtuk áll, mikor Kétféleképpen be éi
nap?

Dyke: Azt ismeri — de nagyon óvatosan kell len-
niük. Ismeri Vilma: bűnre kél és éi éi éi éi.
Eddigi élete oly mintha folyt le, hogy peller minden
erőfeszítés megpróbálkozás... Vagy pellernek telt a dolgot

végig vezetni az életet.

Merlén: É. ön?

Dyné: Ha Vilma't is önt boldognak tudom, én is elégedett lennék!

Merlén: Csendeskedj! Önmegtagadásból is förmításból van
önméteve! — É. azaz nem gondol, hogy Vilma esetleg mást szeret?

Deltán: Tartsd!

~~É. mint Szentimay mondja:~~

Dyné: Magam is azt hiszem, hogy a leány esélyesebb Tarsán iránt.

De emmi nem tulajdonítok nagyobb fontosságnak, — ez csak az ő kis
novellája, a minőköz minden fiatal leánynak joga van. Híres
a Pető Róka — Repteleenség! Tarsán boldoggal fejezi, — ma
már Vilma is közzelölök. Pedig egy-két új nem született a fejezés-
regei köztömeke a leány nem. Híresen is azt hiszem, hogy
a főhadnagy egy félreértés áldozata: ~~a~~ ő gárdnagyt tartja Vilma't.

Merlén: Magam is azt hiszem.

Dyné: Ha ezt tudom, akkor a kéresem van ~~Vilma~~ a novella
megoldása is. Tarsán egy nap meg fogja tudni, hogy Vilma't
é. minis pevé, — legalább minis annyi pevé, a mennyire ő förmít,
Vilma pedig ugyanaz nap meg fog róla győződni, hogy Tarsán
nem volt hozzá méltó.

Merlén: Experimál önön áll, hogy kibontás Vilma't?

Dyné: Azt hiszem. De nagyon óvatosan kell lennem! Ime
a leány: bűnös lélek és érzékeny szív. Eddigi élete egy nemi
jelleget le, hogy félkez minden erőfeszítéssel megvárakoztat.

Vagy szeretném ~~talán~~ a dolgot, ~~hisz~~ hogy ő maga is meg
kér Tarsánt. Máriszt mondom habozásom is verilylgyel jár.
A főhadnagy regre is gárdnagyszer, — mint Szentimay
mondja: gárdnag a fő pü bájkeper es lelnébeu... Talán

inténi, hogy ő maga ismerje ki Tarjánt a d'haistul'ra ki belőlük...

Máiret azonban ~~nem szabad a dolgot meggyőzően a dolgot meggyőzően~~

↳ határozottan is rendly legel járhat. Tarján pedig is gevallen ember,

mint Leutismay mondja:

↳ gevallen a fő parány képer estelmében. Talán nem sajnálom

egy női fiút megtörni, ~~de~~ adott parát azonban föltétlenül

bevaltama. A dolgot tehát nem szabad annyira megérnie,

hogy Tarján lerötköztet bibe magát... Eppen azé ki

vakkortom on ön trülmere is lemondására, hogy meg

trüja vámi araldalmas pillanatot... Megyon romul is

merem a női fiút, na gyöngér ~~gyöngér~~ tapintatásért

el nem nyerné artom jutalmát...

Merliu: Vámi fogat. Körtöben is romul jteuer a laigoló
perelene perében.

Dyó: Még egyet! Ei est a raját igazolomra mondom.

Ha nem volnék róla meggyőződve, hogy egy among on ön,
alváln boldog lehet: a ki újformát nem monditanam
on ön érdekében!

Merliu: Qu i trüder valomut a magom igazolaiára: Ha

nem volnék róla meggyőződve, hogy Vilma mindenben on

on ön ^{kepmaga:} ~~kepmaga:~~ isha ki nem ejtette volna a nevet!

II.

Előbbiek, Leutismay.

Leutismay (szolgálati egyenruhában bejön a város kapuján).

elégedett lenni!
társak van
meg majd fűt?

Tarján int.
usd on ő ki
m. Harauag
egny, - m
i letett a fűgny
kireu, hogy
tutja elmat.

a moella
hogy Vilma
nyie ő fűmty-
ni, hogy Tarján

elmat?

mem! Imen
életé oly min
ar. Podistól.

ő maga ismerje
rendly legel jár.
Leutismay
... Talán

nem sajnálva egy női fiút megtörni, adott parát mostan föléltetve
~~beültetve~~ beültetve. A dolgot nem szabad annyira megérintie, hogy
Taján lerögzöttet bizgja magát. Hogy ez be ne követhet, arról
ön fog gondoskodni.

Merli: En?

Dyné: Tudom, hogy ön éret óta bátyámnak valódi ösanyala. Látom,
bár rebi nem mondta nelem, — hogy Kinas penkzavarából is ön
segítette ki...

Merli (egy tiltakozó kérmordni látat tesz.)

Dyné: Magamért semmit sem merésztől kérm, Jóbbik Nedveit
mindent! Merem minis más barátnak vad ön, és ha vissza élek
barátságával, ne érvetese arddal, a Kiket peretér, hanem érvetese
velem!

Merli: Ne akarzon meg! Töl tudja, hogy büszkeségem önmér fogalmi!

Dyné: Ugye, tördni fog egy Kevet Vilmaival is? Nem fogja
megengedni, hogy egy hozományvadász Kevet júnor is hogy igen
életi at tartó Kevetiséggel jövezen meg Taján lehasigánt?
Kiscije jövezenmel öket, legyen óvatos és erős. Világontó fel
a jöhadnagyal, hogy Vilma nem jó parthie, győzre meg a
leonyt, hogy Taján nem övellen perelmes. Tegye meg,
ha nem is Vilma Nedveit, a én Nedveit!

Merli: Önért mindent!

II.

Előbier, Leutimay.

Leutimay (fogadlats egyenrőhőben helyi a város Kapsis).

Dyné: Titeu korat, Vipsi! (nővére).

Szy: Tó napot, Váro úr! (Dynehöz): Tarka mag' nincs itt?

Dyné: Várhatj'it maia!

Szy: Vilmos küldeti napjáról csak nem marad el! Úgy benel-
tűlt meg, hogy megmivált'it magunkat ^{szegedre} ~~vandora elide~~.

Dyné: ~~Tó úr!~~ Keretetre méltó ötlet!

Szy: ^{É. leme} ~~Öt óra~~ Adtunk egymá'nak találrat...

Merliu: A kapitány, pára, mint régi perelme, éppen
egy órával később jött... (Dynehöz): Vilmos küldeti napja
van ma?

Dyné: E' on az nem tudja? Sienca Kéle'z'indó'z, - Vilmos
magyon pereti az urak ibolyát...

Merliu: ^(habozva) ~~Tüster~~: (Megfigyeléssel belá el).

III. #

Keretismay és Dyné Tornak arny re:

Dyné: Foglyorát arantam netter Kéle'ni, - de ha itt
maradt, együtt költj'it el.

Szy (bírálnak): ~~Steg' illen Merliu'it?~~

Dyné (on ötlet mintája): ~~Itt tartom a Kere'ken!~~

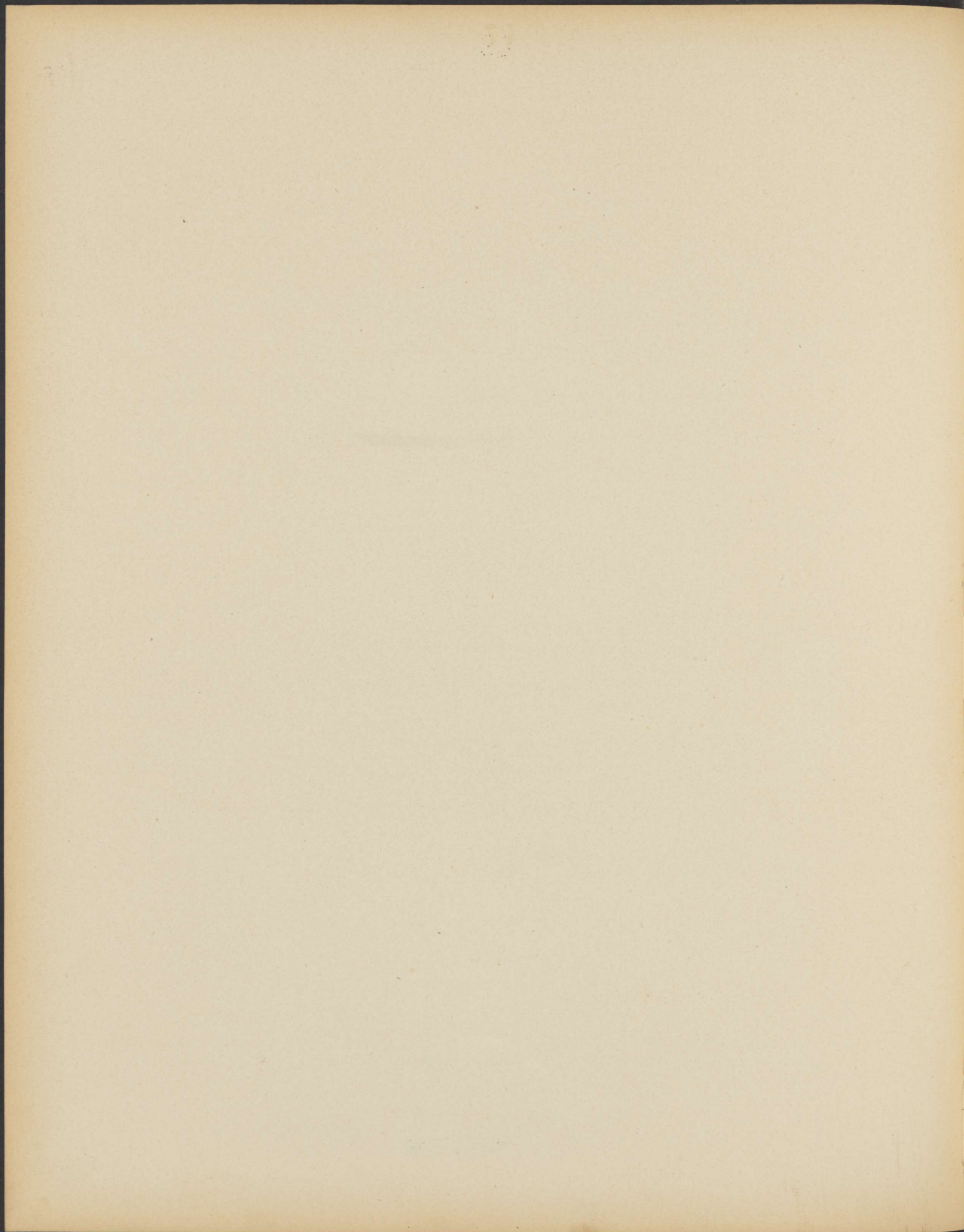
Szy: ~~Nem új'ing! Tiszta'it is óta a Kere'ken tart'at! E'!~~
~~mi van Vilmos'ul?~~

F

Lety (ortom): Mi van Vilma'ul ei Tájom'ul?

3

A Revei Tüna = frigete longolton velük, ortom meg-
magyatan nédik, hogy Relfeuer ei ~~titulus pariter~~ a vadron-
nal a túlio partra. A hídra neu fiatal lépniök-mig
a dolovai Rompon átlatikarik a parád, ~~delet hennegozu~~
elhangozórád a delet. De hol van Vilma?

M

a

S

Mar' ismerek, - ha a feidurkhoz jövök, ~~ti~~ támogatják
az éhes kis nőrieket... Eggedül jött?

22: Egepöl. # Tonda egy óra múlva itt lesz, Marrem a
törtjeim Rőcöl egyir rem jöhetett. A törtjeim büniztatják
a bajtáimúkat. Az indulási parancs egy birtelen jött, — ma
reggel jött a parancs, az újfel mai urban Kell lenne Bőrmia
Jele... (meghőkölt)

Vilma: ^(megjelenés) Ki meggy Bapn'á'ba?

Szj (Polytóra): Ammí ideje sine, hogy elbúcsúzzak ismerőseitől. Ide nem jöhet, — engem kéri meg, hogy adjam át tiszteletet...

Vilma (Jelen Cen): Bilberry.²

Ly: Nem! Nem Bilitryöl van jó...

Vilna: Loront ¹ hadnagy meggyel.²

Prz: Szkoły! A która itt ma być...

Vilma (nouveau jeu d'adultes): Targem²

Szy (pīn'net utōn') ^{pej'net bol'ist} Taj'an'.

Vilina (balrau): Tarjan! (Mereven terint maga elé, intón
a rózia leveleit kődi tepőlerni.)

Szy (a ki' e'leu meg j'zydi): Miert' t'pelen' ora p'ep' v'irigut?

Vilma: Nem ~~perstem a vizigol~~ vizigol, — nem
a földre éjti a vizigol,
is pep róva ... (~~choly~~ ~~es~~ indulm' akar).

Lev

W

Tr

T

K

tan

a

T

V

n

Ley: Vilma, — a jó hadnagy itt maradt.

Vilma: Itt marad? Mire mondta akkor...

Ley (szünet után): Bocsánom meg, astatlan hadi'uel volt.

Tudja, hogy nagy mélyt fektetett a Katonai'ág és a civil Közt jó egyetértésre... ~~És~~ (hadi'uel szövegével meg akar-
tam tudni, hogy melyik történet fektett legtöbb érdemet
a jó egyetértés fenntartása körül. Most már tudom, hogy
Taylan...

Vilma (egy pillanatra zavartan áll, majd nevetve): Éj, — ön nem
is gratulál nekem születésnapomhoz? (Keret nyújt neki.) Oh, mine-
ki vers ~~elmondása~~ alatt jólmentem, — de megengedem,
hogy megú'roljon...

Ley: Nagyon kíváncsi! (Megú'rolja a szívát.) Kíváncsi, hogy
aly boldog legyen, mint megé'rendi, — akkor nagyon bol-
dog lesz!

Vilma (Kötő örmével): ^{Aján'okor'ok} ~~Adat~~ önmé' valamit... (Körül-
néz, a társaságban keres): Mit ar'at? (E'vessia ~~felel~~
ró'at a földön. Földesi is megú'rolja): Regény ró'om!

Nem veti meg? (Okapitány villámra'ba tüzi).

(föle).
Ley Bö'kerü, mint egy ferdemes király'ró! (fenn): Nagy
dolgoz történetek a maga szívében, hogy emy'ie megváltott!

De én nem féltém a változástól! Maga jó, nemis gyermeke

1911
JAN 1
SAT

ei a k'ia ~~h'ia~~ Rözelébe jön, azt j'ora ei nemene' fogja tenni...

~~Nea f'ittem magat!~~ (~~a Kartélyba el~~) (Elmenökeu, j'elre):

De mennyé f'ereles! (a Kartélyba el).

V.

Vilma (egyedül) Néiöb megint Reutimay.

Vilma (a f'euét törli, mondogva): Kislömös! Arelött nem
f'udtam s'ini, - most Rönye lipad a f'euem, Ma v'atati
egy jó f'ot ad nelem... (a Kapuiba lép.) Mindeni megemle-
kerett a f'ületei napomról, ude o' nem... (Vimajön ei
Rönyevel a v'ataltöz telepedi'R). Nem emle'kerett meg sólom!
(El'itelen örömmel): El fog j'önni! El fog j'önni!

(Rönye olvasai'ába merül, mondón a távlatát a Rajta-
rajta! b'ombitajel hallatón'R. Vilma f'elpörök ei a
Kapuhoz avar sietni, de arton ~~meg~~ eröt v'ar magón ei
ujra a v'ataltöz ül, hol Rönye v'eben lapozgat. A b'ombi-
tajel gy'orom Rözelébe s'ime'llö'di'R.)

Reutimay (dühösen roham Ri a Kartélyból): H'arbi
törménynek élé áll'tom! H'arbi törménynek élé! (Kömle'm): Ri-
pac! Hol vagy?
(fel'üvöl)
Vilma: Mi történt?

Reutimay: Ripac! A lovamat! (el a s'ivor kapun. A
f'ür mögött): Ripac! Ripac!

Vilma (utóna megy a Kapuiba): Mit jelent ez?

Tay

W

W

C

VI.

Vilma és Tarján.

Tarján (szelídül egyenruhában, ^{szelídül} a Kerti Város Rőzse jón, viráppal):

~~Vagy meg a lovaddal a gyönyörűen kertet?~~ Nigittard ki a hátró
Kaput és vered a lovdet az országútra!

Vilma: Tarján! A Kertből?

Tarján: Vilma, — vad hogy megtaláltam!

Vilma: Hogy jött a Kertbe?

Tarján: A Kerítésen át, — a lovam úgy ugrik, mint a
sáska ... Bőven látok is Vell Kezem alatt a Vél Kapu-
fejét, mit őmetaportam ... Nem jart erre a Kapitány?

Vilma: Éppen most állt nyeregbe. Abrid jelt láttam
vagyatni ...

Tarján (meghökkenve): Abrid jelt? Kelleneitlen! Nos: annál
jobb! Nyugodt lelkiismerettel maradhat itt, mert jóker-
ben, a Kapitány Kereiben, tudom a vadront ...

Vilma: Ugy, rossz fat tett a türe?

Tarján: Sőt ellenkezőleg! Olyan tartózkodó udvaral gasz-
gítottam a Madzereg történetét, a melyek nőború csele-
t megkapnam a Maria Teresa-rend Közérkeztjét.

¶ Ugy ekkor, hogy a kapitány hajnalban kivitte a székelyt
a kevei dímafigetre. Ott azt mondta, hogy családja ü-
gyei miatt távoznia kell... Azt hiszem, a családja ügyei
alatt családi reggelit ettél... A parancsot nem vették, egy-
resemind megkapták a név, hogy keljen át a folyón... Folyó-
áthelyi gyászolat! Föltétel: a kevei hídat lerombolták
ellenük... A hídra nem szabad lépni, — ott van még a
dolovai ~~islandai~~ rom. A kapitány arra parancsolt, hogy a kom-
pon fogadják át. A rom, tudvalevőleg, már már lovast
bíró a gyönyörű, — míg a vízen rajta a egész székely, de-
let harangozta.

Vilma: És hogy jött át a gyönyörű?

Tarján: A tündérrel a folyón!

Vilma (ijedten): A tündér?

Tarján: Éppen a hídnál, ott legkésőbb az aig... A hi-
don járó parancsot követve utaltak magukra, hogy miért in-
sult, mint a vadászok, mikor ott a hídnál? De ne, ok nem
szűnik, mi a tartás! Baj a tündér nem ekkor, hanem a vi-
gony trombitái, a ki vízióiban reved, szédel a folyó-
ra... Kora őrmester még jókor meg kifogta, őt is, a fű-
két is... A kapitány nem parancsolt, hogy a mit a tündér-
tem a folyón, jelentkezem mála. A városban a tündér kore-
tük, tudtam, hogy erre jár. És mivel a kapitány re-
soma nem is a fűkét, minél inkább a tündérnek mégis

Ugy ekkor, hogy a Kapitány eljutott Rótté a parádot Kéve.
 Ott azt mondta, hogy valami ügyet miatt (Már Nell memleke...
 Azt hiszem, a valódi ügyek alatt valódi országot értett... A
 parádot nem bírta, egymennind megfogta nezem, hogy
 kelje át a Kerei Kompon a túlsátra és Rutanum át a
 sárközi ugrásért, a hol elevenégek kőzetpótya lappang...
 Tündöklő dolog, hogy a Kerei Komp már hűz lovat
 bír el egy nappal, — míg az egész vadormal állék, vírtan
 beutalták... A Kapitány időközben elmozdult, és
 pedig Maditarniust illelem Loranál és Bilitryvel...
 Megjött a kempánatam és is körül porták, hogy a Kapi-
 tány kőzetjait, odát a túlsátra, aperióra Kezénél...
 Egy osztályt lerühelt az ilomai miche, hogy egyiptus jö
 a kőzetek és robbantás jö a miche... A miche miche meg-
 remininték, akkor elragadt a miche a madontályundtól, a a
 távolság és van a ömörölet és a Veritke kőzet... A uenely
 miche meg volt! A kőzetek, minden emberi formái
 perint, ~~perint~~ hammin perint alatt is kettő a miche...
 Fie! földtől kőzetáramhoz, — mi ott leuink kőzet
 ott perint alatt! Minden emberi formái ellenére is
 voltunk kőzet perint alatt... Igen, hogy alyon vőgtatást
 mineltünk, a minőt a minidőre óta még nem látott
 Europa... Baj nem esett, — a a origony kőzetek

F
olyon v'gtatart, minöt a künidáll öts meg nem
l'attar Európ'ban. Mod itt v'gyor, — Kereken a
kapitányt!

fürtejt / ~~but~~ / ~~forlüt~~ / a / ~~midas~~ / ~~dratta~~... / Loxanth, narapa
 nyot / ~~ma~~ / ~~teidre~~ / ~~festetett~~ / ~~Karabélylyal~~ / ~~veddi~~ / ~~a~~ / ~~vidat~~,
 en / ~~perdig~~ / ~~meghalltam~~ / a / ~~Kartályt~~ / ~~si~~ / ~~meg~~ / ~~Jozyom~~ / ~~veideni~~ / ~~as~~
~~utolsó~~ / ~~fill~~ / ~~am~~ / ~~utolsó~~ / ~~vegy~~ / ~~vegyemmel~~... ~~F~~

Vilma: Megint megmondalakomdeget Rívetett el?

Tarján: Megfelet, — de bíra a Jelenet a Kaputányra.

As egyen hajna Rílonbeu uat ara való volt, hogy ömet
 ellovann ert — (a Kartályos Rí ibolya balra tárt Keres
 elő, melyet a banyafé Vilma német).

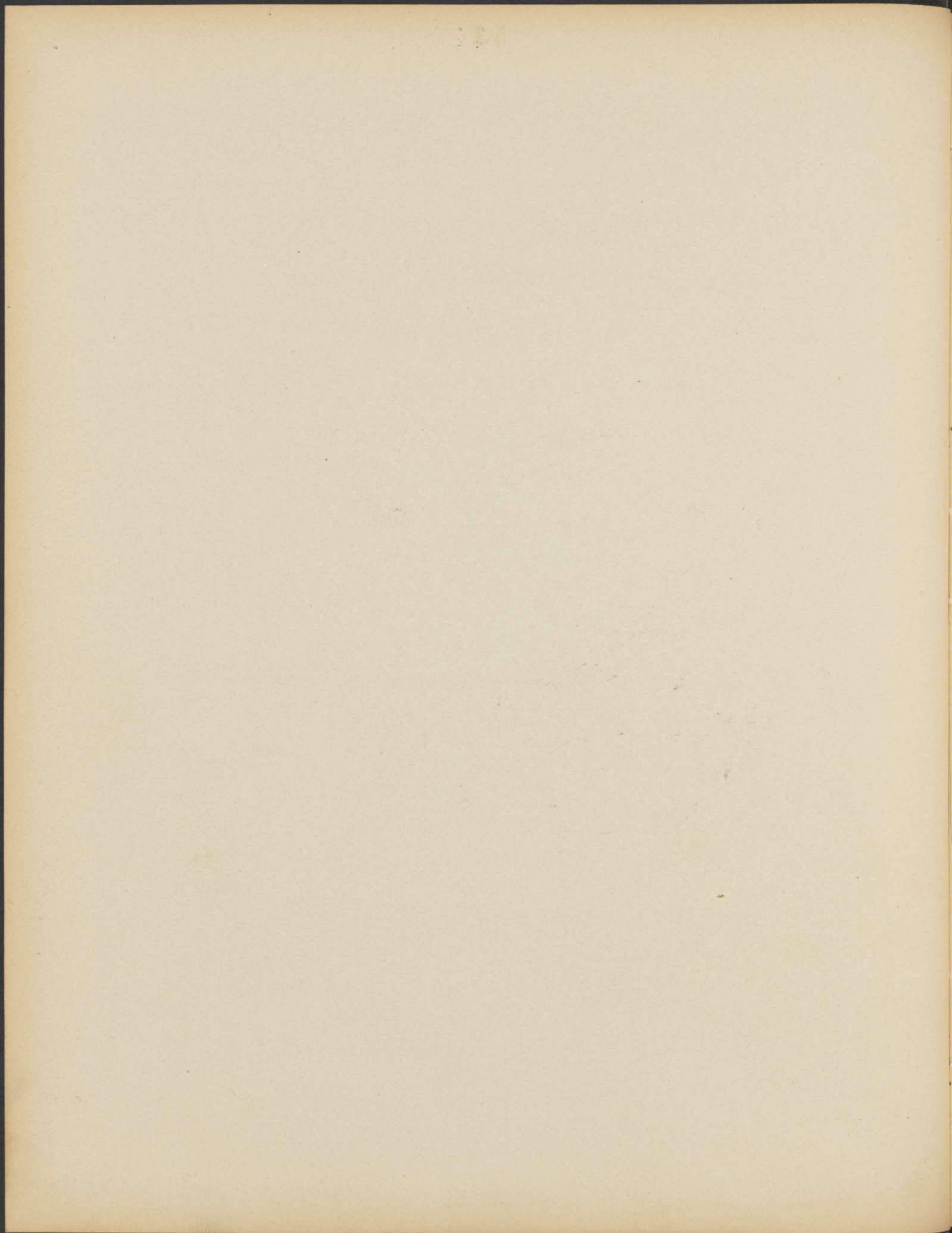
Vilma: Erdei ibolya, — ^{Kedves} ~~Kedves~~ virágom! Sem pa-
 vand elliradobria, (ha feltűzöm!) (Fehleré Trici).

Tarján: ~~Te is olyan fűvetetett fűvetetett~~ Imere
 veleu fűvetett fűvetetett... Még a eutheu neu vi-
 nain el magamat, ha vege öpiute békét Rötne
 veleu.

Vilma: Békét? Legar! Ríleteimapi jó kedvemben
 elfelejtettem, hogy megint háború jerek vagyunk.
 Békét neu lehet innel Rötne, — legfőlebb Jazyver-
 prinetet!

Tarján: Diktálja fötteleit, — mindent elfogadok!

Vilma: Meglátni. (Leül).

Ta

W

Taiján (Kovács): Tehát, — elő pont!

Vilma: Ha ismerőseit ~~meglátja~~ meglátogatja, mezejek és
arajton, a Kárpát, de ne ~~ugrasz~~ ~~Kentis~~ a Kentiesen vagy más
nyújtózkodó úton.

Taiján: Elpogodom.

Vilma: Ha valaki a bűldögja lábára tapos, vagy (ha valaki
Kinek a rendestől elűtő orra van, azt ne tedd a kezével
sejtéssel!

Taiján: Birtokom, én nem is portam...

Vilma: ^{a Kárpát!} ~~Csend~~ ~~a Kárpát!~~ Hamarabb pont: Neve fog
többet hajnalig kőtyarúni, sem erigőzeme mellett perigőzme...

Taiján: De Vilma!

Vilma (Polytator): Rövid finisztársasággal felelve nem
adja a mecenáit...

Taiján: Rágalom!

Vilma: ~~Csend~~ ~~son~~ Tűzta unalomról, vagy fogatásról
nem beszélgetek a nyaral. Követ: jobban ügyel egészre-
gére és jó minőségére!

Taiján: Mindezt, mindezt amit akar! Ha kívánság,
vegetariánus is lehet és veretet is... Veretet a
létéről és a holdvilágról... És mi lesz a jutalmam?

Vilma: Milyen olyan, mint az elkenyértett gyerekek: saján-
dókkal kell nevelni, hogy megtanulja a leveleket... Tudatom

F a haladattan jensegi után

Vilma (némiel sikolygal elfordul tole ei a mad támlájára
dőlve, a Pet kájába rejté an arát).

Tarján (megindultán jöllel. Szívet után zavartan): Bocsint, -
igazán, - nem adartam! Nem is tudom - hogy történ-
hetett! (Mintón Vilma morvulatlann marad, megfogja
a kerét, gyöngödeu): Vilma! Hát nem peret? Lára,
perelmem erőell ~~mint~~ mint én... Tikkalni adartam, de most
már tudja: igen, peretem! Nagyon peretem, - nem tudok
néllüle élni...

Vilma (jölszenen ei a habaditja kerét. Zavartan): Ne, - meggyon!
(Kerébe rejté arát, ^{keiöle} máské kerét Tarjánmad, ~~felé~~ meggyitja, boldo-
gan): Tarján!

Tarján: Ugye, nem magyark? Ugye, nem gyönlöl?
Ugye, peret? Hise peret?)

~~Vilma (jörel, ^ö emelté kordel): Kérem, meggyon el most!~~

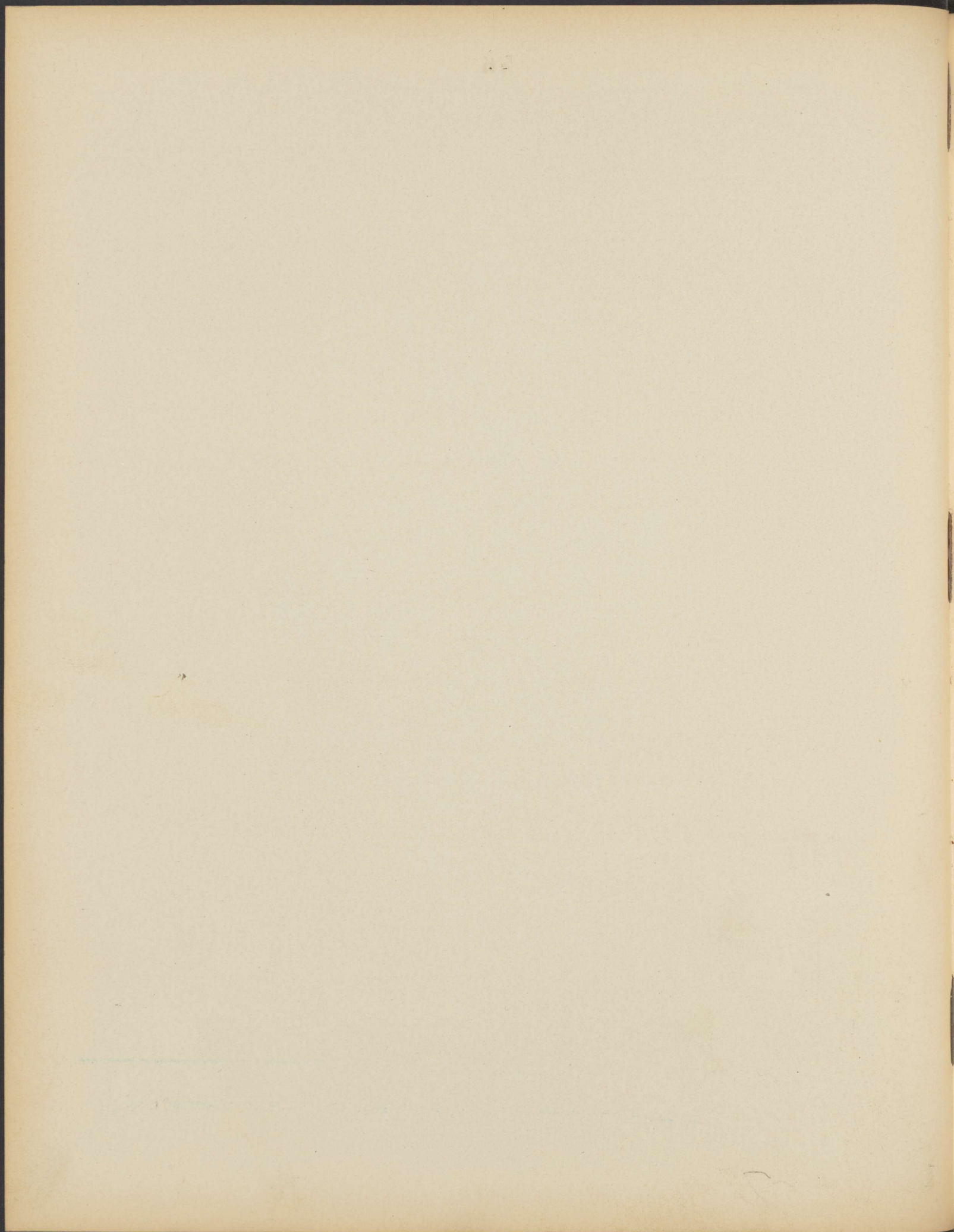
~~Tarján:~~ (Ne Rildjón el egy! Mondjon egy pöt, vad egy
pöt, a mihél báorságot mesit hetett!

Vilma (Mabon, penémeteren): Igen!

Tarján (diadalmon): Igen! ~~Lerakom!~~ (Törté Rök-
dik). ~~Menyamonyom!~~

~~Vilma (a arat mög kordel): Kérem, - meggyon el~~

~~most!~~

Ta

C

Tarján (mitelen a bolond rósa joggal): Ah, — his itt járnak!

(Vilmoshoz): Megyer, — nem akarom, hogy itt találjonak...
De még ma visszajövök!

Vilmos: Igen, — jöjjön még ma!

Tarján: Virront látni! (A kapuból újra vissza akar térni,

Vilmos öfenelett kerekkel menesti). Igen, — megyer már! (el).

Vilmos (soron utána megy a kapuba, horkon elgondolva a
né utána. Boldogom): Szeret, — nagyon szeret, — nem tud
élni nélkülem! Nem tud élni nélkülem... (Künnel-
lyesen): Ei ei — tudnék-e élni nélküle?

VII.

Vilmos és Merlin.

Merlin (rögtön a bolond rósa joggal, a bolond rósa-
tával a kerekben. Jöve): Elment! (A bolond rósa kedvetlenül
on antalra dőlve).

Vilmos (ravartan): Merlin!

Merlin: Jó napot, királyné!

Vilmos (szíves utat az antalhoz lép és kerekbe teszi a bolond
tát): Ilyen! Nereu horta?

Merlin: Önnel, — de most már nem ismeri a bolond
lani. Valaki megdöcött és én bolond vagyok!

F
Merlin: Gondoljona, a mit mondt: barátjamat tart é
becsület embernek. É most hallgasson meg. Mai időben,
mai formában okartam ezt elmondani, — de az előbb,
hozza győtenyefek ezt jártam, — a Norman Kitionó Kila-
ta nyilat a padra, — megváltoztatam a prindekornat. É
pillanatban jontam, hogy mit mondt önnek, hogy
mondom, mellek... Nem kell prindekornat, nem váltak
fréquentere hogy Tarjant pereti. Ön nem tridja é nem
is telet vola, hogy Tarj száz pereti Rövid Kileu prindekornat,
é vett Rövid Tarjant is, nem mellek ön nemes szivere!

Vilma: Merlin!

Merlin: Hogy el Tarjant elő voltam a gondog leányt
pereti önnek! Nem mondom, hogy pereti deu av
nem pereti önt, — ön pereti é jó é ért ö i lötje, —
de a pereti nélkül nem pereti önt, vagy ha
pereti, am nem pereti pereti.

Vilma: Baró vér!

Merlén: Sen jobb, de nem is ~~rosszabb~~ rosszabb ő a piszár
nagy többségénél. Talán nem is a jelleméből jóról, hanem
a nevelés és a mai kor ~~felleg~~ ~~altá~~ ~~tarintatta~~ ~~arra~~ ~~a~~ ~~f~~ ~~le~~ ~~ha~~
felragára, hogy a közönyösödés mestere nem beutaleu
mestere.

Vilma: Elég! Őn rágalmaz!

Merlén: Himéltelen vagyok, de a ki kötelezőemre tette
a himéltelenséget, jobban felelt őt, mint innagát.

Vilma:

Merlin: Vilma! Tajon nem ot feletti, honnan a pénz?

Merlin: Nem mondom, hogy ~~itt~~ a első slavia sem pereti, —
 * ön per ei já é ot ő i lő ja, — de tudom, hogy a első
nélkül sem peret és — Tarján Rövid magyar horomány —
~~de~~ vali é!

Merlin: Kimmelleu vaezger, de on on v'anté karaträgeron tere
Moteleneig emme a Kimmelleuudget... Imelleu: Tarjan Noromany -
valais!

Merlin: Tchat Tchat ouïe to kien? Neun uodilom! ~~Reuallom:~~
 Ö neun heyt eugen.
~~solaneu fusttate eppmant.~~ A rülonbieg Rethion Röst an,
 nooy neri an ein anuom neun tetrit, neun pedig ^{valami} on ö
~~jellom neun tetrit.~~ jellomiker neun tetrit.

Vilnius (Kevėlgen): Penultim, a to šit māt neu nūem,
koneu ^{magināt} šo hadnagysmāt joj'a eluondam? ²

Merleu: Ha király, ~~magyar~~ ^{magyar} ~~fiatal~~! Előbb-utóbb ~~csupi~~
belein ^{előt} ~~agytatott~~ ^{megint}, — most már, inkább ön miatt, mint
mindent az öröm miatt. Adig arab szó is van szó!

Merlin: Ha Kivonia, megterem. De több kellene még!

Vilma: Nieu montlat alyat, a mi eiderel ... (a Kantely jelo' indiel.)

Merlin (fetre): Trejny ggemet. Ki Nell jatoranom an utolo

Kantymat. (feuu): Vilma, - uor egypt monder meg: eider
atija tothe meut, on jegan.

Vilma: ~~Neu mondlat elyat, a mi eiderel ... (mindent a kutyát)~~
~~felvétel.~~

(felre): ~~Tornabányá a gyomra kellemetlen megbotát~~
 Merlin: ~~Őn Meg fog hallgatni! Csak egyet mondok: Vilma,~~
~~édes atyja tökéletesen — ön feje.~~

Vilma (visszaforogva): Mit mond? E' a ~~buta~~ jószág?

Merlin: A jószág ~~aranyos~~! A kutyát is! ~~Megfogottam mindent.~~
 Az a'at elnyelték az adóudgok!

Vilma: Tehát reménykedni mics?

Merlin: Semmiért! Őn neu bírt nagyon a farsangban, — Kes-
 dere meg édes atyját. Ő meg fogja nevelni vasárnapon, ha Keszerni-
 ről elárultam ~~enne~~ a tétlét.

Vilma (elgondolva): Semmiért mics — fejeztem meggyűnt...

~~(Kevélyen):~~ ~~Fejeztem meggyűnt, — de azért ilondai Jó b Vilma~~
~~meggyűnt!~~

Merlin: ~~Egy parvenűvel fejeztem~~ (Kevélyen): ~~Fejeztem meggyűnt!~~

~~Hat arat?~~ ~~Mert~~ ^{dolgoz} ~~ilondai~~ Jó b Vilma ~~meggyűnt!~~ maradtam!

Merlin (meghíjál): Egy parvenű fejeztem nagyon e határ
 éves név, — de salgó: Taryán Gida ~~neu fogja őt~~
~~koromny nélkül elvenni!~~ Keszerni fogja!

Vilma (remináns): Merlin!

Merlin (megindult): Vilma, Vilma! Miert bens-
 lűnt mi oly keverő hangon egyházzal? ~~Fel tette~~
~~tétlétet rólam, hogy fájdelmet akart önműtől elvenni.~~

Nem érzi, hogy a barátja beül önköz? (Megfogja a kezét és a padhoz vereti).

Jöjjön, beüljünk orrom, beüljünk mint jó barátok!

Vilma (akarattalannul követe): Merlin, Merlin! Miert volt engemet!

Merlin: Javal Maron! Kezvelen operáció, mit végeztek, — dea
frükkiger és a Reit peritő Reiz alts a Reemke! Laina, ha ön
valóban gerdag volna, nem fióaltom volna meg. Ön telón
valdogy lett volna Tarjánmal. Most melyikébe tudja, hogy minet
köpönkete valdogyát? Ne írjon Vilma, egy férfi nem es-
deuli meg, hogy ~~Röngy~~ Röngyket onlomat érte.

Vilma: Nem ismeri Tarjant!

Merlin: Ismerem a fajtáját! Ittörök a peznyigztól és
vadegy dologtól fél még inkább: a beutelemigztől. Jans-
tikina a Rölö beutelemigztől, — a ~~Rölö~~ Rölöbeutelemigztől, —
és ha nagy érzi, hogy ~~é~~ lovagianiga megdivonja tőle ezt az
áldozatot, feleségül fogja őt venni, mindeu peznyigztól
együtt. Epp' úgy, mint adott esetben főbe is löné magát,
hogy beülthassa a pavat. Ön pedig egy elrontott élet
keresimégével ~~hatalom~~ firtat meg érte. Flareu hagyjon
méri egy ajtót nyitva, a melyen át a gentleman tisztesség-
gel visszavonulhat, és meglátja: a gentleman vissza fog
vonnálni!

Vilma: Nem ismeri Tarjant! (A Kapu felé fordul):

Lódobogás! (Fölrel) Tyeu! (A Kapuhoz fordul): Itt van!

(Elindulmon) Tarján itt van! (Visszatérve): Most for-

dult be a utóéletbe. Minijárk itt be!

Neu éri, hogy az öfrinterég, a barátág bejel örlöz? (Meg-
fogja a keret és a padhoz vereti): Tojjon, bejeljünk mint jó bar-
tár!

Vilusa (a ki a barátommal követi): Merlin! Merlin! Miert jött
engem?

Merlin: Javát avarom! Legyeleu operáció, a mit veigerek, —
de az műkieser és a keit barátágok kez vereti. Laisa, ha ön
tényleg gárdog volna, akkor után, a miket avarabban ~~hossz~~
freutemija voltam, nem ~~tehetem volna meg~~ ^{hiálakom volna meg} ~~fel illenit...~~

Tajai önt elvette volna és ön talán boldog lett volna...

Heireu egykintt nem tudja, hogy milyen drágiságok
köpönkete boldogágat! De írjon Vilusa! Egy feji
nem eideuli meg, hogy könyvet ontamok erte, — de Tajai
legkeveibé!

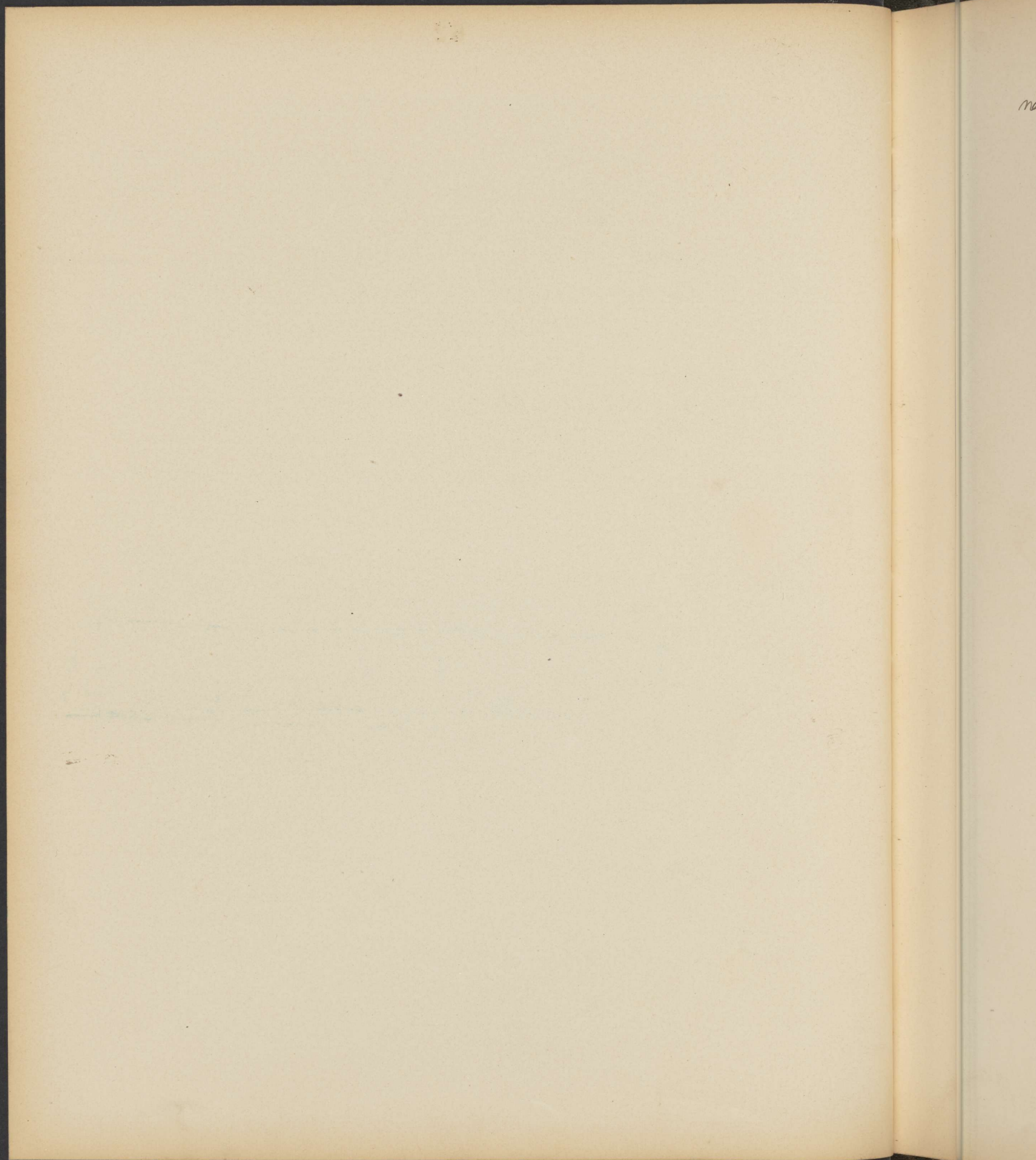
Vilusa: ~~En~~ Kieu ismeri Tajaiut!

Merlin: En ismerem, de ön nem ismeri! Éppen onét
mondtam el ~~amit~~ mindert, mert nem avarom, hogy a ki-
a brán du lán avarabban ~~eje~~ ^{eje} ~~lypörödjén~~ ^{meg} ~~amól~~ ^{amól} ~~amit~~ ^{mondtam}.
Adja erteire Tajaiut, hogy ön fejny és fejnye meg, mi-
lyen valósán fog rajta veigbenenni. En dőresikletteu, ^{önt} önön áll,
hogy nyerte legyen, e valmerő játékosul pusabem...

megalan ~~kodó~~ < Azt avarom, hogy önt ne éje megalan ko-
dai. ~~Ön~~ ^{Ön} ~~feje~~ ^{feje} ~~habition~~ ^{habition} vele, még mielőtt ö gondol a pa-
ritára.

Vilusa: Nem, ön nem ismeri Tajaiut!

T. m. gentlem

nal befélui, ön pedig megfogja meg befelgetésinél a
balor mögöl...

Vilma: Ki kei lejau?

Merlin: Ha finomny a fine, nem kell feltetni a próbátol.

Vilma: Te mit fog neki mondani? ² Jele!

Merlin: Elhagyhatja vitéket, a mely pillanatban araja...

VIII.

Előbbiek, ~~de~~ majd Tarján.

Tarján (a fin mögött): Fel óráig jartam, után ittard meg!

Merlin (a balor mögé kényperinti Vilma): ~~Liene~~ Mai itt
van! Liene!

~~Vilma: Előtte fog töle borsotat kéri! (a balor
mögé lép).~~

~~Merlin (on aulához lép és a Rongoskei Rüd lapogtatni).~~

Tarján (belelő kapu): A ~~fin~~ ^{még} ~~csigány~~ ^{szó vitéz nyelt} ~~drombita~~ ^{a lobát} ~~kapu~~ ^{de a finleiner} ~~kapu~~ ^{hal' itennek!} ~~kapu~~ ^{nem}
erett baja... (megfalta Merlin). Jó napot, baró úr!

Merlin: Jó napot jóhadnagy úr!

Tarján (Rövid Kei Kedre): Egy öröklévolóság, hogy
nem láttam a baró urat... Anny hogy tegnap, a városban...

Merlin: Mőreg Flowitz Kapitányomál jartam.

9

regi barátok kedvét adták ömer egy jó tanácsát

Ma sem reméltem nem

Tarján (fiarozottan): Mit csinál az öreg úr, amióta nyugalmat
~~szíve~~ ^{szíve} venni?

Merlén: Ei Titeneu, hát nyomorog! Lára gyermek ei Keres
 a nyugdíj... Bőny az ^{szívalomra} ~~szívalomra~~ ^{mellette} ~~hát~~ az ilyen vagyon-
 talan tiéti család!

Tarján: Hah, csipa nyomorog! Csipa nyomorog! (felé):
 vajjon hova leletett Vilma?

Merlén: Eppen ebédnél találom őt. Babfőzelék után.
 Arany megkínált négykajárós fűszerekkel. Az aranyon va-
 lami nagyon jóra ruháztak volt, — azt hírem, fejé-
 nek egy régi zubbonya...

Tarján (megvárakozva): Brr! Arany - Kálmán zubbonyban!

Merlén: Foggy elvettém ezt a csipa nyomorogást, a fiatal
 tőrt is merőreimre gondoltam, — de főleg őre, Jóhadnagy
 úr...

Tarján: Ezerem? (felé): Neveletlen penészes zakk!

Merlén: No igen! Éntérem még az öreg Jóhadnagy
 Korán. Bravúr, elegáns tőrt volt ő is, telve ~~jól~~
~~vel~~ ~~élet~~ életkedvel és reményekkel... Aztán egyenre
 belehabarodott egy fehéres lányba és a nyakába vette a
 nyomorogást... (Bíralman): Lára, Nedves Jóhadnagy úr,

~~Tarján: Nedves Város úr, meggyújtották a szíveit.~~

I

Taijan (pele): Rigi basatõgund? kedvut? Kõtekarit
neleu! Laine mat!

hogy merem kiábrá találni fel a belső gombát, — én nem
 kéne belőle!

Mertin: Deh az ma nagy tökélyre vitték a pártis dományt.
 Az a bizonyos belső gombát oly ravaszával ^{leöntve} tartják fel-
 lal, hogy az ember könnyen tévedésbe esik... főhadnagy
 úr! Előttapantok az én régi barátomnak tényleg
 jögenem van, hogy egy jó tanácsot fogadjak önnek!

Tarján (fel): ~~Belém~~ Régi barátom? Belém van
~~hőstől!~~ Látom hát! (fenn). Jó tanácsot? Oh, én
 nagyon szeretem, ha jó tanácsot kapok a merem.
 Egyre ma aztán merem egy jó tanácsot, azt maig is
 hívem követem. Két év előtt megmentettem Tutyorom
 egy püvörét... Az altisztjeim meg tartak verni
 én meg mentettem... Miké, — mert a püvörét Mán-
 kóval kötöttem! — és egy jóll korom: főhadnagy úr!
 Legény ember vagyok én nem hátálhatom meg a fűer-
 séget maig, mint egy jó tanácsot. főhadnagy úr!
 Ne egyet vendéglőben soha ^{haché-t} ~~haché-t~~! Többet nem
 mondott. Én meg fogadtam Miké tanácsát é maig
 nem erem vendéglőben ^{haché-t} ~~haché-t~~... Most halljuk az én
 jó tanácsot, barát úr!

~~Mertin: Csak látom az ömetés örök. Látom, az én~~
~~jó tanácsom az én jó tanácsom.~~ ~~Látom, az én jó tanácsom,~~
~~az én jó tanácsom.~~

Merle

new

Day

M

S

R

Merlín: Ne tartson egy leányt ~~se~~ gardagnak, míg bele
nem pillantott a telekőnyube!

Tarján (meglepetteu onéi végig): Mit jelent ez?

Merlín: Minké se mondott többet, én se mondtam!

Tarján (elgondolva): Hítlenség! ~~Reka~~ a telekőnyube
pillantott! (Kevélyen): Seem vagyok firkális!

Merlín: Pedig ilyen dolgot nem a Kiváncsag roka nem ad!

~~Hítlenség megírta megelétet, hogy a bíróság
bolond gombát, és a melytől annyira vitorák, elöltetve.~~

Ila on ember a telekőnyubet nézi, neha ~~se~~ ^{hítlenség}
meglepetteu onéi végig. Nagyon jóra meglepetteu onéi.

Tarján (félre): ~~Először is az a kérdés.~~

Merlín: Hogy tovább ne menjek, itt van példánk — no
de ez őt úgy nem érdekli!

Tarján (izgatottan): Példánk?

Merlín: Vegyünk példánkat Jóób Sándor! Gardag em-
ber hírében áll, ~~az~~ ^{a dolovai} ~~ilondai~~ nábobnak nevére...

Pedig Jóób Sándornak ~~ma~~ ^{ahogy van egyelőre} ~~egyelőre~~ ~~amint~~ a kábát-
nak, a mit a testén visel... ma majd olyan fegyver, mint a

^{bibliai} Jóób Sándornak?

Merlín: ~~Jóób Sándornak~~ a dolovai nábob fördőment!

Tarján: És a kántely? A háters hold föld? A tenger kérepe?

Mer

Jo

N

Merlú: A Kérpeur ma' uak ^{dolovaiar} ~~da dolovaiar~~ fontar'ij's'om l'eterik,
— a Kartély, a földpi minden egyeb' on enyem!

Tarján: M'öne'?

Merlú: Minden! Jó'bnak maradt egy neágyerez foruitor
életjárak'ika, meg jó'ra uonó váltóadó'ngaz. Egyeb' semmi!
~~Ila ana férjhez adni a leányát, mondj'át, hogy férj-~~
~~hez adni adni, — alig véletre neki egy r'ip'zer garuitorat...~~
(A zsebe'ből vartag tárcsát vesz elő, a melyb' melynek vis-
mányai körül kiválogat egyet). Ila e'iderli, ne'io meg
ert!

Tarján: Mi er?

Merlú: Jó'k s'ontar köj'eggy'oi nyilast'ozata, a melyben
megengedi, hogy a b'itakat telerröngvileg a nevenne
irj'at.

Tarján (on irait neki): ^{Alis-Dolova, Jelis-Dolova} ~~Alis-Dolova~~ — k'ateres hald —
a Kartély — minden! (Visszaadja on irait, leány'ra):
Dehát akkor — akkor lehetellen! Akkor — mindennek
vége!

Merlú: Kellemeddelmél erüsti e his a Jó'hadn'aggy urat?

Tarján (nem hallgat rá): Mindennek — vége! (Hítö-
ró Kere'm'riggel): Oh, — éppen most! (Teg'atottan jár
fel-als').

Merlén: Jóhadragy w', — ~~an~~ ~~er~~ ~~neu~~ ~~tett~~ ~~igérte~~ ~~le~~ ~~ny~~
nek?

Tarján (felre): ^{Mit keresel most?} ~~Mit keresel most?~~ Ami eugen illet, — óh, én
lovat is kéfélnék, — de azaz elkönyvertett ké kérege-
nő... Neu, neu! Lelkellenig volna tőlem, ha ~~ny~~
reggilyégbe vinném... Othon a hársanőj vitoritellat se tudtam
előteremteti... Ah! mindig az interverte név!

Merlén (a ké életem figyelt re): Tgarán, — rojnalom! Ha
Különben Romolyon pereti a leányt, neu kell lemondania róla...

Tarján (idegelem): Mit mond?

Merlén: Csak má' életpölyát kell vilantania. Erttőgi
virgája van, a mennyűt tudom, — a pórtánál meg a vint-
nál deq tirténőgi előmeuetelre pármishatón...

Tarján: Ei pórtai? Ei Vilma egy pórtai jelerige? Felre
benél! Óh neu, — ~~an~~ a haché-ból egyikünk neu
ker! (Nyugodtatton): Különben neu tartat meg att,
a kul ön gondolja. Hiseu igaz, fogheltőrm a leány-
nyal, ndarolgattom is veri, — de uer amygán, a
mennyűt a euber má' illeuból is ndarolgat a
házi kiamonyrak... (Egyszerűsége): De mégis — rögt
kell vetnem a dolozrak... Má' a leány isdelerében is
négt kell vetnem...

(név nélkül):

Merlin: Jóhadnagy is, — ön is nem tett igazságot...?

Taiján (idegen): Kinek?

Merlin: A leányomat, — Vilmosomat!

Taiján: Igazságot! Ki beszél igazságot? Aki az igazságot
lelt! (Magában): Én nem bírtam!

Merlin: ~~A~~ Megnyugtató! Gondolhattam volna Róbertnek,
híven ön idegen dolgot nagyon óvatos ember... Vagy talán —
furdalmas?

Taiján (nyenes): Nem postam furdalmas lenne!

Merlin: Csak jöttek Róbert mondani... Mert ha az
való, ha Róbertnek furdalmas volna, nem kellene az
lemondania...

Taiján: Mit mond?

Merlin: Csak más életmódot kellene választania. Elett-
regi szokásai van, a mennyire tudom, — a postam is egy
a vanitól elég tisztességes elismerésére bírtam...

Taiján: En - postam? Jóllehet! Oh nem, — a
belmondásból nem kérek! (nyugoltsággal): Hirtelen
nem tartottam, a hal gondolatja. Híven igaz, jogfalkoz-
tam a leánygal, megvalósítottam is neki, — de az anyja,
a mennyire az ember más államból is megvalósított a ház-
társamra. Oh igazán nem kérek semmit!

Merlén: Ön fogja tudni, mi a gyallo' kötelezőge...

Taiján (férfi): Ha belepusztulok — meg kell temennem!

Huzavona, halálutgatói kompromittáló a leányt is, engem is...

(fenn): Tudom már, mit kell tennem... Gyurkovics
Györgi áldozott a ~~baromnak~~ baromnak szadromnak =
hoz... A bünyevác' kötelegbe vonn' erre is keres valót,
a ki állomást uerelne vele... Baromd'ba fogod menni!

Merlén: Enél kerestül vigta a csomót. É' Vilma?

Taiján: Beértem fogd vele, — vagy talán levélben
búcsú'zom el tőle... Nem tudom, majd gondolkodom
meg enél... Most haza megyek is távoztat kildök
Gyurkovicsnak... Jó napot várok! (Majd van ~~f~~
halozza is formor'ian megáll. Férfi): Beborult nekem!

(fenn): Jó napot várok! (Főlemell fövel, kataroratt
lépéssel távozik.)

IX.

Merlén is Vilma.

Merlén (Taiján után néz). Nem jó pereget frönt nekem
a fűt among ebben a gyászor komédis'ban... De ha meg-
kellett lennie? (Elővereti Vilmat. Gyöngyösten): Vilma!

Vilma (lassú lépéssel, lehajtott fővel, apatikusan
követi. Majd erőt vesz magán, leuéri kellerből
az ibolyabokréta, eldobja is a nélrül ~~hagy~~

Merlénre pillantva, fölmegegya nekem a lépésén.)

Merlin: Lemmire! Utó négre, ha az ember feledésként avarra remni
minden leányt, akit életében megcsóolt!

Tarján (Janyarúl szól): Na igen! (Elgondolkozva): Holnem
megint néget kell vetnem emmer a nyaralásnak, — tisztán
a leányra való tetűk lettek!

Merlin: Gyavalló kötelezése, hogy (már reményeket ne
tápláljon benne... Mert, Róttunk mondva: a leány nőre
csiderlődik az utam!

Tarján: Törölai fantáziát — remni má! Ezt tudtam,
mit Róttunk mond... Megrom! Gyűlölközik gyűlölet
át helyezett a vönnyai vadronumhoz... A bünye-
vőre Réticéke rom erre és keres valakit, a ki állomást
kerül vele... Bapmáta fogad merri!

Merlin: Ezt vártam öntől! Léna, — ez önköz méltó
elhatalozai! Többször néldül, egy csapással elejét védi minden
további félreértésnek és meglepetésnek...

Tarján: Holnap éjjel mártón lehetnek!

Merlin: Ott tönkélvén önnel, hogy Jóska'klat
ne is bírázást el feledjese... Határozat, akit mi-
nemes egy óra alatt az arany egy R. sarkából át helyes-
nek a maribba, és nem is lehet rom nevére venne...
Artoni önmagának is, de főleg Vilmosnak, meg tala-
ritomra vele egy érdekes jelenetet...

Taj

m

2/

jole

Tarján: Amint könnyebben teltek, mert a Kapitány a mai hajra miatt biztosan jelzett az ereken és holnap már fel fogja gomlani...

Merlin: No látsz! Hízen pompásan megy! Ha araja, nagyon fincen mentem Pé Loo'ber előtt...

Tarján: Nagyon lerőtelene vele! Hízen puma, ~~amint~~

~~(befolyás befolytunk, amint szabad befolytunk)~~
~~(a mit itt beváltunk, az köztünk marad?)~~

Merlin: ~~Hízen gondok? Egy fiúval nem!~~ ~~Levélben Levélben~~
~~adom egy fiúval~~ ~~(bármilyen)~~

Tarján: Köszönöm! Artúr Kérem, Vilma előtt ~~elölt~~ ^{telon}
^{jelenlétet} meg, hogy nagyon fontos voltam... Tudja, - meg is kell...

Merlin: Magától elvettük! Bilyenmi miséleg a hín-
 nalezom!

Tarján: Nos, akkor megyek is rögtön táviratot menve
 Gyurkovicshoz... Jaz! Bányán, én nagy felgátlást
 tett nekem, - nem is tudom, hogy idevéltem meg... Egyen-
 nos úgy viellestem annál kevesben, mint telon ^{ne} kellett
 volna...

Merlin (a paróka vag): Réz elfelejtettük!

Tarján: Telát nem haragunk? (Kerit fog vele). ~~mit~~

Megyer!

Merlin: Itten annál! Legény jóhadnagy uram! Öfui-
 ten főbe: Kéne rapalom őnt!

Tarjain (~~hídegen~~ hídegen): Köfönöm, — de bántatom,
minké a püthözem rajnálatára... Van nekem egy jelígem,
a melyet Maronda helyetében használ vennem.

Merlin: Hogy jól jelígeje?

Tarjain (erőltetett jókedvvel): Több is vanett Mahácmál!
(Szalintál — el).

IX.

Merlin, Vilma.

Merlin (Tarjain után térint). Nem fűt peres jutott
nekem ebben a gyászos Komédiában, — de ez ezekben a
cél feletti az epről! (A baros mögöl elüvöztet
Vilma. Gyöngyöden): Vilma! Legyen erős!

Vilma (~~hídegen~~ ~~hídegen~~ laus kiptetvel, lehajtott
fevel, apatikusan dövöti. Majd erőt von magam,
levesi Rekléröl az ivolyabodítat, eldobja ei anélkül
hogy Merlinre pillantson, fölmege a veranda
lépcsőin).

— Vége a maiodik fölvoadás. —

(Tary

toh.

Nepe

+al

Yr

bo

Ma

q

n

(

n

n

m

ar

c

r

III. Felvonás.

(Tájas főhadnagy lakása. Heleti könyeggel leterített kény-
tök. A falakon függve, vörös ~~falak~~ felperdei, sport- és ballet-
képek. A sarokban álló asztalon egy versenyparipa fotója. Az as-
talon cognacos üveg, poharakkal; fiúarcs láda és Könyvek.
Tróasztal. Tábora ablak az utcára; balra ajtó a hálószobá-
ba; natúr főbejárati.)

I.
Hajnalodik, a távolban az ébreztőt fúják.

Mika és Napó.

Mika (ingujjban, kötővel; tájas tiszti attilával és kerékben egy
gyertyával belép és óvatosan a hálószobába megy. Késő idő mül-
va virájon, attila nélkül. A gyertyát az asztalra állítja).

Nincs ittthon!

Napó (aki Mika után jött és eddig merresem várakozott az ajtó
mellett): Ugyan merre jár ilyen korán reggel?

Mika: Még haza se jött az este óta. Egy hét óta mindig
az Arany csillagban várakozok az Arany fő mellett.

Napó: A te gardéid sokáig volt templomba járó!

Mika: De emögé se vitte még a Oluhaj Redve! Egy
hét óta felfordult vele a világ. Egy héttel ezelőtt még
patyolat Redviben volt, velem úgy bánt, mint a bűnös táj-
sal. Mika fiam hozd! Mika fiam vidd! — csak egy beföldt
velem. Elment hetfőn anal jött haza, hogy pallofjak,

67

men

men

up

ten

for

for

most meggyűnt Boenichka... Arista mindig paltolát, elműlt
már egy hét, de még se meggyűnt... Őt meg eszi a var. Nappal
úgy lapulok körülfőtte, mint a harapós ló körül... Ha be-
terem az ajtó - baj; ha kinyitom - baj. Egyáltalán meg
jelenik a dubaj Rodai a Csillagbarn, — a tirt már már
felváltva győzik mellette a virántait.

Napó: Búis íze lehet a jó kedvének!

Mika (az arstalon fűző könyvből kivett egy bontóklát tett
arstópel): Úgy látom ez bontó!

Napó (megfelelő, a bontókat pötörre): Jóképi leány!

Mika: ^{A dolozai} ~~Arstó~~ Jöbörű leánya, — a hal a Botlik

Törke fogal... Egy hétig mindennap arra lovagolt a
Jöbörű, mindig újonat új attilát... Arstó egyenre nem
kellett neki már se ló, se attila, — arista se járt a Jöbörűk
tájékán... Hancu itthon mindig ezt a képet nézegeti, —
ha meg renyitome az ajtó, köhög egyet és febreuiz-
tatja, hogy én se laúam... (Vina tenni a képet).

(Kivételről cigányzene hallatni).

Mika: Alighanem ő jön!

Napó: Eleje meggyett az indarra! (Kivétel).

Mika (Revergette forgoló dísz a falán).

II.

Mika, Tarján és Loranth.

Tarján (Kivétel): Ácsi! Fogd te a párdát, cigány! (A zene elhallgat).

Taijan

Knily

Lova

ma

Ta

Lova

in

re

a

Tarján megjeleudt az ajtóban és hátra fordult: Reggelit kaptam, de a cigányt kénytelenem porolba!

Loránd (Küül): Előbb még éjjeli zenét adunk a József-teraszra...

Tarján: Éjjeli zenét világos nappal? Előzetes uődül a városi nép...

Loránd: Ahol urak mulatnak, ott hadd mulasson a nép is, — az itenakta nép! Előre cigány, — indulj! (Távolodó zene és rikoltás).

Tarján (borosan, de nem mámorosan, belep. A sapkáját oda-
dolja Mikának, aki fel fogja, ~~majd a kardot~~ és a kardot is átveszi).

Mika: Jóhadnagy úrnak alacson jeletem: a harminas évi
attilát virághoztam a felelő.

Tarján (lelenvedve a kerevetre).

Mika (füvet után): A cigarettát elfogyott; odavettem a dohányt
Tatár képlárnak, hogy csináljon. Ő nem fed addara várost, mint
a manipulálás...

Tarján: Milyen nap van ma?

Mika: Hétfő.

Tarján: Oltd el a gyertyák és nyisd ki az ablakot!

Mika (mintam meg tette): A cigánytrombiták kifundáltak
valami új csizmavetkést, — azt mondja, olyan mint a
lakk...

Tarján: Elmehet!

Mika (el).

(a
Ta
nem
a lo
gy
L
e

III.

(A nyitott ablakon beballatni R a távoli perenád).

Tarján: Hét! Egy hete... (Az antalon peron kőnyaból R uenai az aratékpet és monnason felel. Elvételén vinnatoni a képet, ellőre a kőnyet és kőnyetlenül felugrik): Szegyet és gyalaat! Idege va- gyor és ábrándos, mint egy ^{tuligyan fűzött} ~~levegő~~ leány! (Elgondolásra): Talan ad nem vagy — (Antal onttan): Ortalan! A zene emelget! (Beugyja az ablakot, a zene elhallgat).

IV.

Tarján, Leutismayné és Mikka.

Leutismayné (Mikka): Erre? (Szegyetten kőny Mikka'val).

Igen, itt van! Maradj itt, Mikka! Jó reggelt jóhadnagy úr!

Tarján (meglepetten): Nagyszógon amony!

Sztyé (mindvégig ingemlten, de hidegűrt erőtlen): Erőtel- koris ugye, hogy itt lát?

Tarján: Várattam perenne!

Sztyé: M elöb látam őnt kőny jönni a crimbérával... ~~Le~~ Kőny van onkőre és on gondoltam, legegyműbb kőny, ha idejővőre...

Tarján (felel aron neri kőny).

Sztyé: Hőgyja! Mikka, felel! (Leül a frimad naktán).

Tarján kőny): Kőny, mondj on att, a kőny velt. Mikka, te meg maradj itt!

Tarján: A nagyszógon amony kőnyűvőre ten!

Sepé:

ilöt,

nygy

Taijan

Sepé

ann

téke

Taija

Sym

veq

Tai

he

Sep

(m

Tai

Su

To

R

T

m

S

T

S

c

a

Szépé: Rögön ki fogom eligíteni a Riváncsúkat. Gar ugején
ilót, hogy egy pillanatra gondolkodom... Nem azon gondolkodom,
hogy mit kell mondanom, hanem azon, hogy mit kell elhallgatnom.

Tajai: Ei miért kell valamit elhallgatni?

Szépé: ~~Ami~~ Meg kell fontanom, hogy mit mondok, mert
amennyi vagyis ei egy esetleges rejtőzést nem adhatok önmű eleg-
telt. Ön emérint ^{védelem} nemben, — nem aradok enél viráélni!

Tajai (jőredőre): Ei ha férfi volna?

Szépé: ^(nem tudom) Ah, war lehetnek bizonyos óráis férfi! (Megjelen
végig mért Tajait).

Tajai: Nem tudom elképzelni, mivel vantom magamra ne-
hertelenséget, — vagy gyűlöletet?

Szépé (megvetéssel): Gyűlölet? Teved! Ei nem gyűlölöm, én csak —
(megarad). Ei, hát ne lenyomítottam ne, hogy kimondjam!

Tajai (elromlyogva): Megvet?

Szépé (vállat von): Nem én mondtam!

Tajai (dühösen az ajtóra mutat): Miska, — ~~maradj~~ ^{maradj} nyugodj!

Szépé (jóllel): Miska, — itt maradj!

Tajai: Maradj hát! Nagypapa amenny, nem lenne Rágya ki-
magyarazni magát?

Szépé: ~~Tudja, hogy József Vilmos beteg?~~ Tudja, hogy József Vilmos beteg?

Tajai (zavartan): Hallottam, hogy gyöngélleredik... Lóránt mondta.

Szépé: Ei ön nyolc napig megfogadott ennem jelölőgondolatát?

Trigyleire méltó idegei lehetnek! Nos, — fogadhatok bűnös
adatokkal. József Vilmos egy napig álmatlanságban szenvedett.

Az orvos morfiumot reudelt neki. A leány már aztán egy éjjel
magyon kínos gondolatai lehetnek, — magyon kínos gondolatai, —
melyektől szabadulni akart. Szabadulni minden áron, — aludni!

Taijau

Suprè

Taijau

Suprè

nel..

Kiui

la' d

Nelle

Taijau

Suprè

in me

l'at

bi h

ci d

Ma

mo

m

h

h

Tarján: Irigalmas Isten, — vad nem? Vilma?

Széné (későzömmel felelőli, majd igent bólint).

Tarján: Megmérgette magát! Ei ember — én vagyok az ora!

Széné (főnök utáni): ~~Nem~~ Csak többlet fedett a morfiúmból a kelle-
nek... Vefeselem most már nincs, — talán nem is volt. Az adag
kicsi volt. (Gyagygal): Hítlon! Csak nem érte lebecsülni a főnök-
ládat? Látni, én azt képelem, hogy enél nem mondok omé
kellemeztet kint...

Tarján: Ej, hát valószínűtlen tart?

Széné: En nem tudom, hogy minek tartom. En' azt nem
ismerem. Régebben azt képelem, hogy ismerem, de most be-
látom, hogy nem ismerem. Mindezt elhírdi önmaga. Azt is ~~elhittem~~
bírtam, hogy én volt a történetek. A férfiakat
esideknek tenni, ha egyáltalán amolyan ~~ny~~ boldogfalaniságot tettek.
Nimbuist Kőleóné nére. Nem? Reklam! A Vilma ezte ugyan
nagyra álltam, — hisz ő is Kőleóné ^{jóltan} ~~szépen~~ portát a
mündajutakat végre? — de a morfiúmból epizód nem eside-
készt az ember az életnek is. Nem? Hítlon, látni, a mi
történet, nem az én esidek, nem is az én vélt. Ma fontos-
tíknak, forró gyémántok az ora mindelemek. Miert nem alar-
ta az emberek alyanoknál látni, a milyenek? Neri regény
kellett, lovagregény! Kékesített magának egy embert a tücsök-
lód, azt meg tette jélistennek. Jóbrüharta alyan tudásom-
goddal, a milyennek az az ő nem, ostoba fide tudott ál-
modni. Megtette lovagnak, sarkanyölő Györgynek — őnt! —
Mikor aztán ömleszt a Partyan, ~~azt~~ azt a fegyér
vitet rőtét kértébezt fogta el. Nem tudta dicselni,
hogy a jélisten Kőleóné kértébezt legyen, — György
lovag koromanyvadat! (Elégység): Az én nép, okos,

eris
 piri
 (Pee
 a le

94

me

7

4

5

F. J. Halliwell, Esq.,
New York

Tajon' (mag'bon): ~~Meg~~edemmeten ! Tappitatos alastam lenni,
ei gyáva voltam. Nem mertem perube illani a leánygyel, feltam
a # raját gyöngeszeműtől. Nos, — majd perube illudr vele
mott! (A ~~haló~~ ~~szobába~~ d).

Ly

m

Ly

no

Ly

Ly

la

a

i

Ley (nyugottan): Lgyr, — odhara volt. (Dülöcs): De hogy merirettél ide jönni? világo nappal?

Lyné (vissza álló hangon): Nagynem! ~~Itt~~ Egy kis dolgom volt Tarjannal, — mit ide jöttem!

Ley (Nétiqheuttea): Egy kis dolga volt Tarjannal, — mit idejött!

Lyné: Árpád, ne merjen rólam romat gondolni! (mili-
lőben visszafordul) Ne merjen rólam romat gondolni! (m-
ajtóban, Kitoró siraival): Ne merjen rólam romat gon-
dolni! (el).

VII.

Leutis may (egyedül fel-áll jár, Önmagát Kapaszkodva):
Nem ualt meg! Ez más róla, — nem ualt meg! De es-
igy tovább nem járja. A felségem ont teni, omít akar, —
a tirtjeim ont tenik, omít akar. Ei en, a fej, a
kapitány, nem vagyok sevir ei remni! (A milofaba klé
mítat): Ei minclennek es es elhőarodott veresedő es oda!
~~No megállj! A kardom hegye elé állitom es es remben~~
~~tót, hadd lárs ö is, hadd lárs a többi is~~ (Dülöcs): No meg-
álljatos! Nem jütsz többet pamaud es enethes, hanem
a kardom hegye elé állitom a reudontót, — hadd lárs
ö is, hadd lárs a többi is, hogy kiud Komaz ott!

VIII.

Leutis may, Tarjai.

Tarjai (sapával a fején, lovagló páncélval a kereken, es alti-
lájat gombolja): ~~Leutis~~ Miska! (meglátja a parádét): Leutis may?

¶ Nem török meg a vadonomban min' tiszta,
mint Ripontalan gentleman!

♪ A beuilel bíróság előtt, a mely kérel fogható bizonyítékkal
alanyai itél, az életre. Gentleman bizonyítékkal bizonyítva!
De az en' lelkiismeretem előtt: a Jobb-dolog óta nem
vagy többé az!

Leutismay (férfi): Ilideguér - hieleguér! (Tótól aruval azt az ablakban. A néllül hogy aruafordultna, jól): Harau von Anna! Emlékeztet, először a hivatalos reizen. Az enede ismételt, hogy nem bánya, ~~na~~ Banniába megy, föltéve, hogy megegyeztet Győr-Köveci Jóhadnaggyal.

Taján, Banniába? Igas! (Elgondalozva): Bevallom: Kerdem ~~na~~ bánni an elhatározásomat... Győrövi újabb időben himey-hámog, — inkább itt maradok!

Leutismay: Itt akarsz maradni? Nem lehet! Követkelem, hogy hagyja el a szadront!

Taján (~~na~~ megmondom, férfi): Öi? (fem): Prabad tudnom, hogy miért Követkelem?

Igy: Nem tűrök meg a szadronomban (már tisztát, mint ~~Rifjant~~ ~~am gondoltam~~... (Mabova, majd határozottan): Ej, mindegyikem, csavargam?

Taján (in dülatorom): Ei eugen - nem tartasz annat?

Igy: ~~na~~ I

Taján: Leutismay!

Igy: Legy nyugodt, a fejbetörésre még ~~először~~ restenind. Ei hommanpereda batoritást, hogy velesem ily hangon beszél?

Taján: ~~Leutismay~~ ~~ily hangon~~ ~~megmondom~~

Igy: ~~Udd ei badei maradt~~ Emlékelem, volt az esetünkben egy tiszt, egy csobalogar, aki a tözdeli jätrott. ~~Horvátok~~ ~~de~~ Tevettél akkor elö, aki az Követelte, hogy a tözdeli Rifar hagyja el az orradet. Tedig mar ember volt a pénzürel Rifarodott. De rosszabb vagy máls, te a saját premeddel ~~Rifarodott~~ Rifarodol... Ilideguér! Terre, tükiel tartar elid, é mind a túkörben forrápét láto, öme- mind a túkiel, eulleg annat a fejél is, aki a túkiel

T

Tarjau (indulatus): Tehtä Riisitiä, elleen entä zylöletet?
~~Hi...~~ Tehteen e mail, mint a mit litten?

Tarjau: Van neren! Nem välarolat Reptelen vaigaidra,
de pannon kerien töled entä vaimeroisiget, a metyljel itelö-
bironati toltoni fel magaral Röstien ei a menyamonogom Röst

ei

ly

90

m

9

9

6

0

ei a menyamonyom közt.

Szy ~~Ma~~ (megkönnem): Menyamonyol?

Tarján: Menyamonyom, — Jó! Vilma könnem! Aki könnemmel
nem jogositott fél seudit arra, hogy beavathorvett a könnem
juleyo uelodi perpatosaba.

Szy: Nem ~~éte~~ ételek!

Tarján: Pedig tirta dehog! Szeretem Jó! Vilmat, be is veltettem
nemi fudlemmet é ma o is egy alaja, juleyojül jogom nem.
Ert dautam nyalo nap elott, ert akaron ma is. Vagy mondtam
valaha or elleuderöjöt?

Szy: De hira nem is vehetel nöl?

Tarján: Ha o is egy alaja — miert nem?

Szy: Nemi meg a könnem?

Tarján: Könnem! Egy uelodyreg nem aradalyorhat meg egy
gudlemant abban, hogy ma legyen a fudlem.

Szy: ~~De~~ Mit daut tenn?

Tarján: Er derel? Meg mondom. Fudlemjügnit, mind könnem
fudlemjügnit, aradaly volt. En aradon ^{istbol} ~~al~~ jogom könnem eren
aradalyt. Lemondok a tirti rangomról és kereu beavathorvatt
mint örmester.

Szy (meglepette): Örmester?

Tarján: Igen! Örmesternek nemi fudlemjügnit könnem, — dautem
Jó! Vilmat.

Szy (Nedreellenül): Ert nem könnem, hogy Jó! Vilma egy
könnem regis örmester fudlemjügnit...

F Jeltétele perdület ott oly kényes ismeret, mint te
jeltétele korgianát!

T (főrel): Most még egyet! ~~főrelvétel a Kap. Helyre~~
~~Levél~~ ~~főrelvétel a kapitány, vagy Keletimay is mondta~~
necem mindazokat a cselekedet?

Keletimay: Keletimay is olyan kecske viszonyban él
a kapitányval, hogy annak minden parancsát helyh
állik állania.

Tarján: Köpömettel venem indomátul. (Az ajtó felé):
Mika!

Ky. Mit akarsz?

Tarján (visszatérve): Mika! Mika!

Sy: Thomeyan befo'lv.²

(A pille mögött lepi szíve): ~~Neu~~ ~~fructus~~ Tudor,
 hogy a ki egyszer lemond tiszti rangjáról, soha nem kapja többé
 vissza! Neu ~~fructus~~ egy meggyőződéssel lepi szíve:

Taiján (irai Rörhen): A jó tanácsadókat eppoly keveset
 hisz, mint a lelkedről... (Mi Rörhen barátokba tem az
 irat). Lemondai Reivengem! Negy sor, - de ennyi is elég.

(Yaelle, on a table next): Mike!

Try: Mit einem?

Tarjan (ingemurten Koll): Miika! Miika!

1x

Elöblich, Mähr.

Elvénier, Maria.
Miska (~~lofantigal~~ a kerében helyén). Parancs a főhadnagyhoz!

Tarján: Vidd el a pórtat a. Ajánlom meggy-meggyi-

Sey: Megállj! (Taj'aihoz): Ugy tudom, elintérom való-
sággal van valami, fizykelis ertetek, hogy míg el nem rúti-
ted, ne Ráidd el a Révengedet. Tudod, hogy a tisztelet

IX.

Először, Mika.

Mika (kelep, kökautaral a keribben.)

Tarján (istag'a neki a levelet.). Add postais ! Ajálva meggy. Lúgós.

Lry : Megállj ! (Kivérí ~~Mika~~ Mika keriből a levelet. ~~Tar-~~
jánhoz) : ^{rendesen} Tristjeintől neem fogadom meg az élvezetet, hogy
egy pár püztolgyólyót vagy karducapint váltanomra nelem, — de az
~~altistjeintől~~ altistjeinemet elvöl neem vesztőnem. ~~De~~
Ilagyd nálam tehát egyelőre a levelet, ostom majd elműlt-
tem a farsad postájával.

Tarján : Amint tetted R. !

Lry (néma meghajlással el.).

~~Mika~~ : Tarján (Mikához) : Neem kell a ló ! Neem
megyer sehorá um !

Mika (el.).

valamennyi tagatom meg azt az ébreletet, hogy a néhány püspök-
löveit vagy kardosaikat válllanomak velem, — de az altisztelet-
mel elöl nem meredem. (Kisebbi Miksa kiro'ból a kiserényh)
~~szóval~~ Legjobb volna, ha ~~amint~~ egyelőre nem ve-
nőd, astán majd elvileg a szóval portájával.

Tarján: Amint tettem, — velem mindegy.

Miksa: Jóhadnagy úrnak alánom jelenem: Vilmos szóval nyer-
gelme.

Tarján: Nem kell, — nem megyek sehová sem!

Miksa (el).

Sz: Jóhadnagy úr, hogy az önön előtt rejtélek el a szóval
fuerbenem megamár, min szóval a szóval el.
(Meghajlással el).

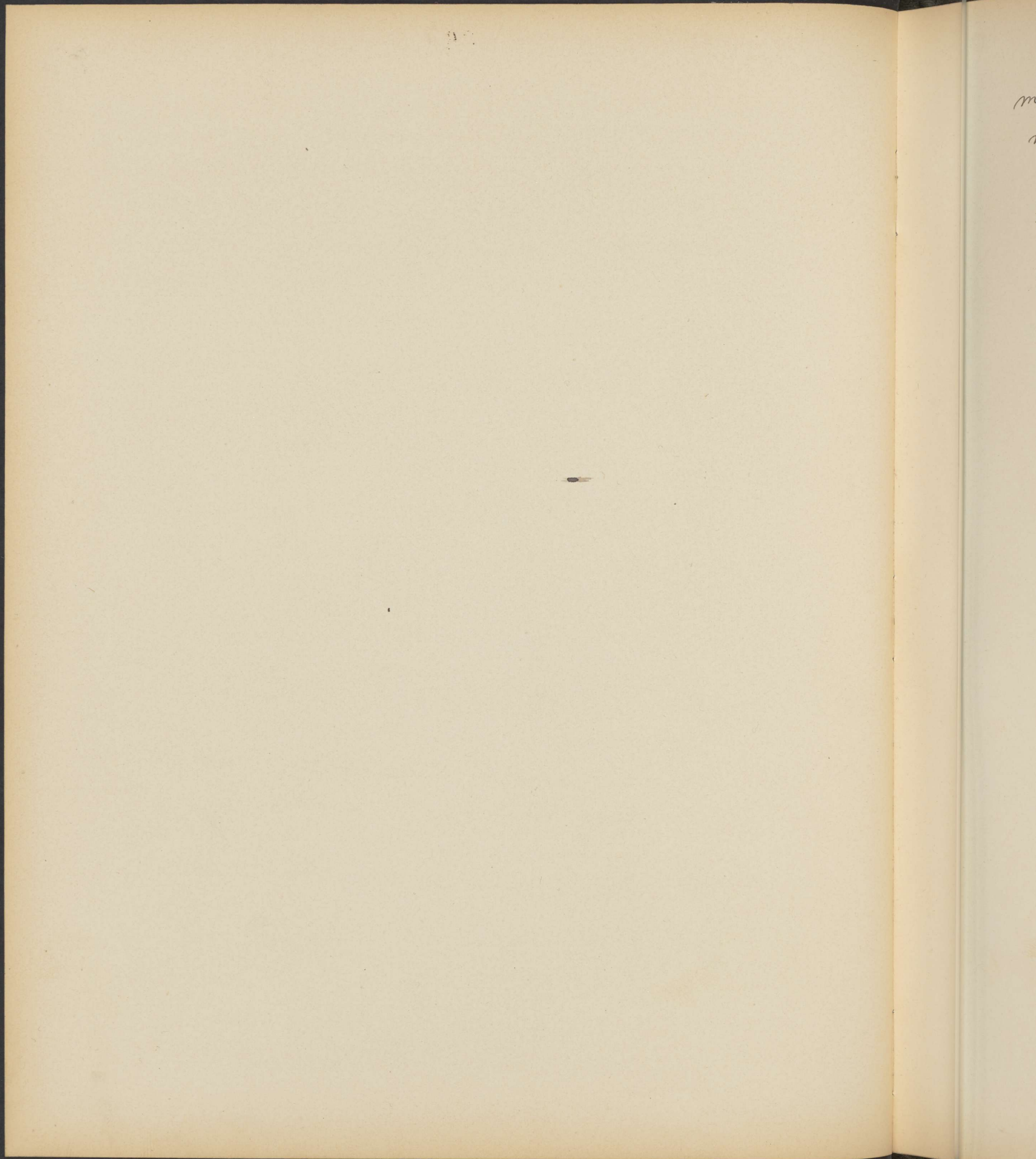
X.

Tarján (egyedül). Megint az vagyok, a szóval
voltam! A léha orvosiának néze, — nyilazgató, nyitott
fennül megy a szóval. Ha ömezirom is a szóval:
viri szóval volt! (Elgondolásra): Kellenebbem volna,
ma ~~amint~~ szóval megvágná, — ez megakasztom
az utamban... (Hátarosttan): Nem fog megvágni!
(A szóval viróhardorát, ~~szóval~~ szóval a szóval ve-
le, a melyet szóval egy szóval dob).

XI.

Tarján, Bilistray.

Bilistray (belép, borzom): Szépén vagyok! A Kapitány,
mikor ide jött, megkapott a megkapta előtt... szóval

meg ideje Korom beugrott egy boltba, de engem ott ért a vizsgá-
nyal. Rapportot rendelt.

Tarján: Férődj le oda, his egy járath vagy, hogy alig
tudsz állni a lábodon... Megvárjint Lornithat, aztán megvesszeli-
zint...

Bilitdy (A Keresetre jött): Holnap is Kell mielőttmunka,
jöhadnagy is?

~~Tarján~~ Tarján (leteríti a Keresetet egy tigris uti tadaróval): Nem
Kell, sem Holnap, sem mátkor... Most alhatnál egy órá!
(A nő antaltól ül).

Bilitdy: ~~Mit csinál?~~ (főnök után): Hol te mit csinál?

Tarján: Egyrészt dolgot Kell rendbe hoznom. Alondogot jö-
zetni - levelet inni... (A jelenet végig nére marad. Köze-
lebb járva a Kereset főnököt, a főnökön Kereset, majd egy
Keresetből peit nem dőzi kielt ömögve outos, level boi-
tókba rajja.)

B-y: Ha nem haragudna, jöhadnagy is, mondani
valamit.

Tarján: Bóltom!

B-y: Ugye - nagyon furcsa vagy Jók Vilma'ba?

Tarján (benn egy főnök): Be vagy cipre, gyere?

B-y: É, miét nem vened jelenig? Lornith azt
mondja, hogy nem lehet jelenig venni, most nincs penke.
Azt mondja, ha mégis jelenig akarod venni, de Kell
mondanom a tizti rangodról... Lornith nagyon hadnagy
is, én pedig csak Kereset vagyok, de én mégis azt hiszem,
a hiéná ramán!

Tar

B-

Y

A

V

U

E

Tarján: (váltva meztelen, jóbarátom): Ne légy olyan féltékeny!
~~Karlóknak nem vagy éppen túlféltékeny!~~

B-y: Iha nem vennem rossz nevet, tényleg neres egy ajánlatot.
 Ló vajtanádmár kötelező, hogy reggelenek egymáson. Töled
 tanultam ezt. Iha a tavalyi fejezetgyakorlaton, mikor
 Villám meghívóalt a ~~nyerés~~ Rengyelben, nem regitettél
 volna rajtam, ma nem fordulnék a dívanyodon. Híres
 eulóknel! A ló ledobott, a látam megaradt a Rengyelben
 és Villám vágatott Reedett vele, végig a Róvát retet.
 Verróroiner láttam az egész világot, — a földet ringtat, —
 az édes anyámat gondoltam... Azt hittem, most mindennek
 vége... Ekkor Villám hordalva állott meg egy helyben,
 mintha oda érdekeltek volna. Erős ~~te~~ örök fogta a Kantart,
 én meg voltam meztelen. Az egész eved frontja előtt
 történt, nyolcvan évben látni és én meg, mindelőtt meg
 nyugtatótam a kezemet, azt mondtam: Köszönöm Tarján!
 A Villám hordalásából tudtam, hogy Tarján jóhad-
 nagy fogja a Kantart...

Tarján: Ne érdelegj, Karló!

B-y: Persze, ne érdelegj! Híres akkor, mikor betört
 bordákkal fedültem a réten és te földet hajaltál, akkor
 te érdelegtél. Úgy nertél reám, mint az édes anyám,
 mikor ^{bármilyen bimbó} ~~tüfölni~~ voltam... Tarján, te tanítottál arra,
 hogy jó vajtanádmár regitenőd kell egymáson... Tarján,
 féltékeny rajtad regitenő!

Tarján: El is vanom töled! Iha majd egyszer elragad ^{magam} te —

B-y: Tized nem ragad el a ló! Lemmitöl nem jellel, vad magad-
tál, a raját fivestöl. (fellöngöröl): Tarján, en kölön adom
neked a Maioniót!

Tarján (vinafrotul): Meg valódi tal? Haha!

B-y ~~meg valódi tal? Haha!~~ Töl van, anél nem
Kell görömbösödni. Nem ajánlókóppen adnom, hanem
Kölön. Rézleletheu vinafretketród...

Tarján: Mondtam, ugye, hogy ne igyal annyi cognacot? A
lód jobban győződ.

B-y: Azt hiszed, hogy nincs pevésem, mert az edes anyám Kor-
dában tart? Csak hi kell nyújtanom a Kereket és milliókat
mardolhatok... (Prüvel után). ~~Tarjánban van egy baróci familia,
a nagy... meg nem volt seudi és remmi, de őt nagyon gárdagot.
Szemtelen gárdagot.~~ Tarjánban van egy baróci familia. A nagy-
apjút meg nem volt seudi és remmi, de őt nagyon gárdagot. Szem-
telen gárdagot! Van egy leányka, egyetlen gyermekük: Thünelde,
nagyon szeretett, az jelleigül vermem...

Tarján (reotve): Te?

B-y: Igen, - mert anél valódom nagyon régi. Már alba Lenné
Kivély nyáira húzatta egy örömet, Marót Salomont, a Ki
a Ráthorvön búroganyugal eutt a Kivély fejénét. Őt nyaria
húzatta, egyen mind elreudelte az ömet Marót-neuvelig
kiistatát és nagyonok elkoztatát.

Tarján: Nagy látuk, a Kivélyi alkütorok nem jartak el
nagyon lelkesmeretesen, mert néhányon megis életben ma-
radtak.

17

B-1

2

1

9

0

ant m

B-y: A Rivintában nem vultab lellérmesteres, mert egyrészt Marót
Leugy elomigba főltött, — de a vagy on elkolérait magyos lellérmes-
retereu négertett. Innen van, hogy Aba Lami Rivint öta ~~minten~~
a valószínű minőség pillanatnyi penzavarban van... Mondom:
ömeadottat hársított Thüsmeldát, de on anyam hallani nem
Mert róla. Mert ha ~~elvenni~~ Thüsmeldát, akkor a fiam
nem lehetneket ~~Kamaras~~ reméltai lovagor, se Kamarasor...

Tarján: ~~Te, el ne vedd!~~ (kettőtett aggodalommal): Jézus! El ne vedd!

B-y: A bírónő velem próbált peresmet és most hársap előtt
megbíztat Dárga'ba. Azt hitte, hogy telón bele fogja peresmet
Thüsmeldát... Jóhadragy is! Hogy tud zongorásmi on
leány és milyen aquarelleket fest!

Tarján: Igen?

B-y: Egy fejjel magaralt málna és hársom évvel időlőtt,
— de magyos sorány. ~~A hársap felpörög.~~

Tarján: Milyen lett a Kisan' dula' vége?

B-y: Egyen leltam magammat ~~málna~~ pünccsal, arton
elfogy eltem magammat és hársa főrttem. A bírónő ma
int aróna, megbasított és újra & megbíztat Dárga'ba.
Ita elvenni Thüsmeldát, onnyi peureu lenne, mint a
palya. Ita art mondannam, hogy arón' gain vanna,

art minem: Bűldezőnek onnyi előleget, a mennyi van kell...

Tarján (Kamaras'ba tör Pi): Most ittem van! Sugny,
Pi varátom! Nepeis volna elvenni a sorány Thüsmeldát,
arhogy rajtam regiti! (Leül Bilitoty mellé a Keresetre).

1851

Belmond gyere vagy, kábel, hanem jó jón! Art már halottam,
 hogy valami meghal a barátjaért, de hogy valami barátjaért meg-
 halandik — pontosan a'dorot kérege!

B-y (frunyeu): Nem is olyan nagy a'dorot. Híreket és el-
 meketnek az orfénmba...

Tarjan: Az erősebb éreket nem a'dorot valami klasszikus ma-
 gaskaton! Legy nyugodt körülötte, már elreudertem a dal-
 gomat a saját emberé'geimből...

XII.

Előbbiek, Loronth.

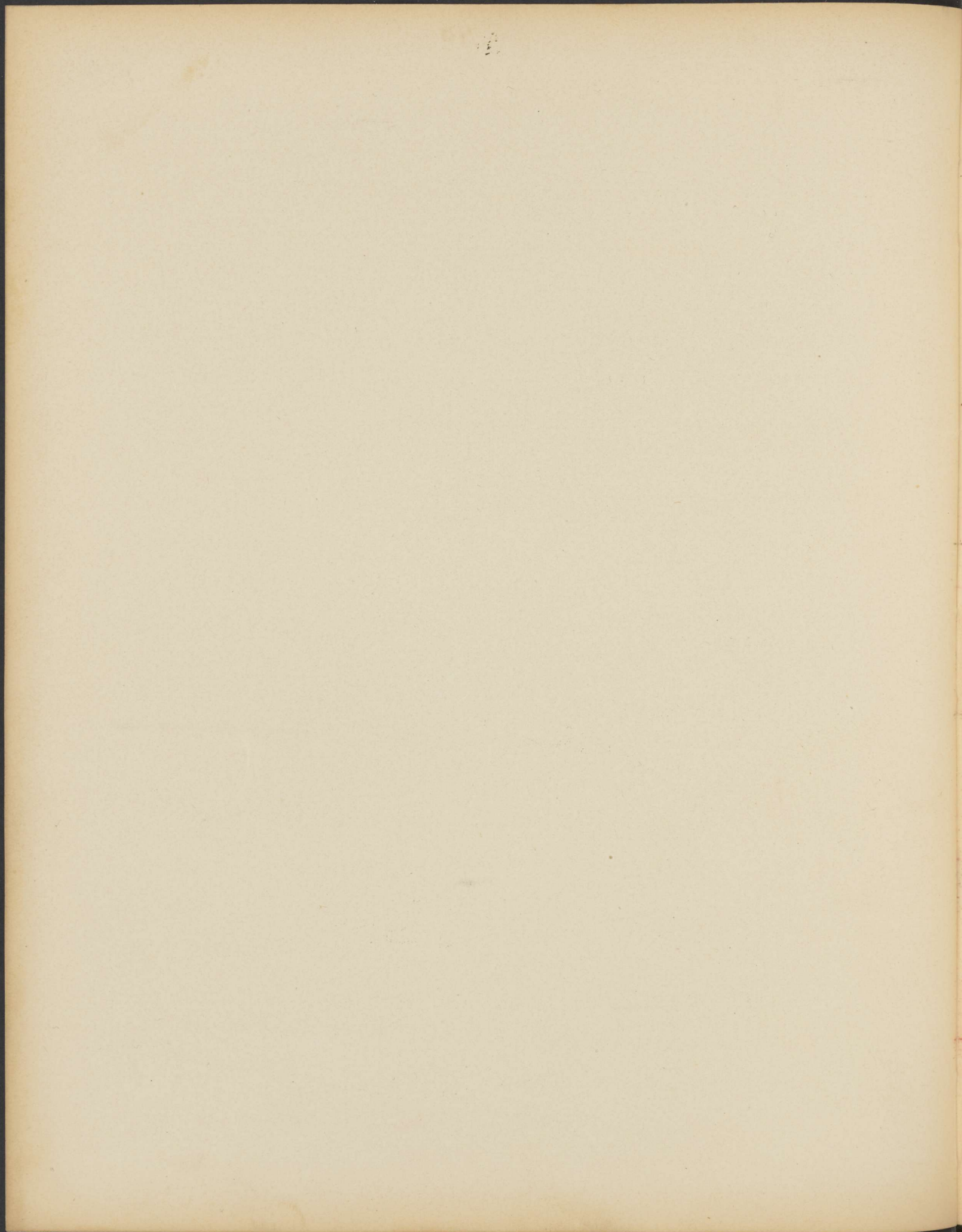
Loronth (kelép. Bilikdyher): Itt talá'ldak?
 Mit fiolt a Kapitány?

B-y: Rapporthoz rendelt.

Loronth: Itt, hogy né'ugravott a milat'á'gunkat...
 a leányor éppen az ablakba jött... ~~Le'álltunk a katonák~~ Még
bolyhosok váltak és a'dorot, de emi'at'ó' cinsok...

Tarjan (^{felvesszi a} ~~jólhiszre~~ egy vivó Rety'nt. Loronthhoz): Fogda kábel, —
 próbálgasd egyszer rá'ga'it...

Loronth (miközben jólhiszre a Rety'nt): Nagyon ügyes
 leányor, kábel, hogy nincs pe'urük... A cins leányornak
~~valami~~ rendesen nincs pe'urük... "Kapard meg a fejé'get
 és dőlted áll a fezzé'gég"... (fejé'et teszi a marok). Art
 a notat Muzattur nidi (dal): Adjon Isten oly furetől, —
 aki téged el is vesz, — Mert mine én há'snodom, — Isten
 Andja mikor lesz...

Th
L
T
L
1

Lon
bay
Ta
Lo
Ta
L
T
Lo
T

Loront: Igen! Mireg meg is mivott e' nek mondta, hogy a
hajtonaiamat is püerem látja.

Tajai: Lehetetlen! Híre Vilma beteg!

Loront: Eppen Vilma törtélete ^{le...} ~~...~~ Mő eljegyezték ^{immegye} ~~...~~

Tajai (jólre egytől a kardot): Vilma eljegyezték?

Loront: ~~...~~ Merlin ágyúttal...

Tajai: Vilma e' Merlin? Jólre bevélt!

Loront (a ~~...~~ zsebében keresgél e' egy papírlapot ad Tajainak).

Tajai (a ~~...~~ lapla pillant): Jó! Vilma — Merlin ágyúttal
baró — jegyezték!

Loront: Te még megpalatáltál minden felelőndőtől.

Tajai: Jó! Vilma e' Merlin! (Hangozom félraug). Oh, én
balond, én farszoros balond! Hozgy engem, a ki a női fivő imé-
rőjének tartottam magamat, egy ravan ritkán leány omgyre
felre tudott vezetni... Egy hét óta mint felömlt jász a
világból, — lelki furdalás, kétségzet közt, — Kérelmezt
horra, hogy meggyezem önmagammal, — e' ő, ő eljegyezték ma-
gát Merlinnel! A gondog Merlinnel — e' megis, én vagyok
a horomány vadár!

Loront: Várta dolgot: a jeveert meggy horra! Híre

Merlin nem úr ember. ~~...~~ ^{majom a nagydobon!}

B-y: Ugy n'la lovon, mint a ~~...~~ ^{...}

Tajai: Miremba főrít a ver, ha atromba nagy lelvőjeu-
re gondolt! Híre ^{tetteti} ~~Romelia~~ volt minden: a perleu, — a
Mőteigheci, — a mőgerei is... Most látom, igen, — jól

recu

12

1

1

1

reuderett Kornélia jött itt le ... Firenze Merliu volt az, a ki
 kivallottatott euzem és tanácsokat afitogtatt nekem a kertben ...
 Igen, igen! Merliu reuderett az ~~egy~~ jöttéket, és ültetett ellen-
 nem az egész világot ... (Indulaton). Megpieter a taná-
 csideré váro!

Loront: Dehát - nem értelek! Önj, hogy meg nével
 Kipalombúltat a csóvól ...

Tarjan (leüröve felindulást, homán): Izarad van. Kipalombúlt-
 tom a csóvól. Nem érdeme sem több prób reutagetur.

Loront (~~cognacot~~ cognacot tölt): ~~A te~~ az amonyok minit
 egyformák. Ez a te helyedben innam a peremei megmanekur-
 ledeure. (A röteken maga elé bismöl Tarjan kerebe adja a telt
 poharat, anton koruit vele). ~~Levél~~ Zervusz! (Trik).

Tarjan (a prójaig emeli a poharat, majd hőtelen elborúl
 és földre dobja a poharat).

Loront (meghőseve): Mi kelt?

Bilibry (felvölög helyéről és Tarjanhoz fut): Tarjan, mi
 bajod?

Tarjan: Semmi! (Kecsen): Csak utálom ezt a vilá-
 got!

Bilibry (csóvállorva és megindult): Tarjan perelmes!

— A harmadik felvonás vége. —

IV. Felvonás.

(A Több = Kertély párja, mint a II. felvonásban. A felvonás kezdetei bealacsonyodtak, kiölt holdfény. A Kertély ablaki fényében kiönni látható.)

I.

Vilma, Domaházy és Merli. (Mind a hármán estélyi ruhában).

Vilma: Még egy percre, néni, aztán bejövünk...

Domaházy: Deudáig már kezdenek gyülekezni, nem szabad őket egyedül hagyni... Ugy-e, gyermekek, jönnék-e le? Morogogni fog? Azt nevéstől is estélyt, hogy eljött, veszett a szemeimben. Erősen kell lát. Lenni!

(Megvárja): Nem szabad a múltat gondolni!

Vilma: Megbeült a múlttal. Minis már bejött remni. Remni, nem jött már remni. (Dyó kebleire veti arcát, hallat.) Csat fégyes magokat!

Merli: Jólehel jól terüthet a világ fele. A csodák a neves pírát osztályra.

Vilma: Őn oly jó, Őn mindeure tud mentiget. Perig-ei roszul hálattam meg jóra, mikor elfogadom ajánlatát. Őn pírát pírátora-ból tette neves Őn a ajánlatot.

Merli: Őnre-ből tette, nem pírátora-ból. Jóla-jánlattam

önmér ~~híven~~ és nevemet és házamat, mert egyikek nem bízhatom
jába kérekre.

Vilma: Engedelmes ahogy lenek, — de feler: pomori és unalmas!

Merlin: Ön nem született arra, hogy engedelmeskedjék, hanem hogy m-
sáncsion. A pomoriak ellen pedig jó győzelem az idő.

~~Vita~~ Dyré: Egy egész élet áll még előttem. Híven szeretek vagy!

Vilma: Nem vagyok gyermek! Két hét előtt még nem voltam, de
ma már nem vagyok gyermek... A ember csak addig gyermek, míg val
álmaja, hogy ő a világ központja és hogy az ég valami költő, és
még valóságát rejtelt neki... Kétszáz évvel ezelőtt is mosolyog,
költői álom. (Dyréhoz): Főlebretem, — nem vagyok már
gyermek. A fejem még zúg leve az éjeli ijedtségtől, —
de már nem fáj semmi! Látod, már mosolygok is!

Dyré: Meglátod, Vilma, még ^{egyszer} nagyon boldog ~~lesz~~ leszel.

Vilma: ~~Miért leszel~~ (fejét rávágja): Miért leszel éppen én boldog?

A többi ember nem az! Nem akarok boldog lenni, csak jó. A
Köztársaságban aratom teljesítem, ~~és az a boldog~~ ^{hogy meg lehettem vele} ~~boldog~~ ^{szép}.

Dyré: Nem szabad így bevélned! Már Merlin kedveskedik!

Vilma: Merlin és engem. Mi nyíltan és tartózkodás nélkül
beszélünk egymással. Nem hiszünk egymásnak perelmeit, —
Rózsák és der vezetett bennünket önmagunkba az emberrel...
Merlin elmondta, hogy ő is álmodott és valószínű... Most
ő is nyugalmas otthon után odagyakorolt. Ő meg az a
nemes az otthon, és pedig megvartam vele magányát.

Merlin: Ama reményről azonban nem mondtam le,
hogy nyugalmas otthonomból idővel boldog otthon
völök.

Domaharyné : En most a nevelőzet után merés. Ti re Keiseter
sora! (A Kistély felé néz).

II.

Előbbie, Keutómayné.

Sztyné (a Kistély felé jön): Merre vagyatok? A fejem nincs
meg itt?

Sztyné : Nem látom, ^{édesem!} (a Kistély felé).

Sztyné : Kintönös! Hát Keisik Arpad? Eugén ma' déltől
ide küld, mal, hogy utánam jön...

Merlin : Pedig én edes vala megtróni, hogy ki veredelt ma
a városban. A házadon is bizonyos trónja.

Reyné : ~~Reyné?~~ (Körösi bősé). Párty?

Merlin : Olyan mi. Mikor Reggelben jarkam a ~~fejem~~
már puskaművel, hogy vadász/gyereim után merés. A
puskaművel. Két hatalmas lovanági kardot köpörölt éppén
élede.

Reyné : Párty? De kik volt? A fiatal tisztek nem veredmenet

~~Merlin : Talán a fiatal tisztek...~~ egymással, ~~lehetőleg egymással.~~

Merlin : ~~De~~ Deletón ~~de~~ három idegen tiszti kísérett a
városba. Egy örmagy és Gyurkovics főhadnagy... Talán ok?

Sztyné (ijedten): Az örmagy és Gyurkovics? Ott tavaly a fej-
jemmet peründöltat... Ah, persze, — Arpad merednek!

Most ma' este! Mert a tisztek, — mert tértől volt el!

Merlin : Bonómat! A világot sem mondottam... Kivel
is verednek a házadon?

Szere: Tarjannal szeretnék! Igen, igen: Tarjannal! A fő-
hadnagy formán Rosta töltsön és sejtégete ismét... Országán
ertelem van meg!

Merlin: Nyugodjék meg, magyarázom magam!

Szere: Hosszú - hosszú! De kell (mennem a városba!)

III.

Előbír, Bilibdy.

Bilibdy (bárgló ott a Rosta-hez a város kapuján).

Merlin: Itt van Bilibdy!

Szere (elég régt): Bilibdy! Bilibdy! Befeljen: mit tör-
teint?

Bz: Nem tudok meg semmit... De itt van, itt már
tudjak az eredményt...

Merlin: Híressé a városba jön?

Bz (megvetően nézve merlinre): ^{omán jövök, a hosszan nézve tényleg!} ~~astor~~ (hálat jöttél neki.
Szere (szere): Semmi birtokot nem tudok. Csak annyi tudok - (his-
tória elhallgat).

Szere: Befeljen! befeljen!

Merlin: Most már magam is azt tartom, legjebb, ha elmond
mindent, a mit tud.

Bz (ellenőrzően): Nézem egészen Rosta-hez, hogyan mit tart!

~~(Szere hoz)~~ Szere: Bilibdy! A főhadnagy mit bír?

Bz (igazul nit): Tarjannal!

Szere: Mikor lép a városba?

Bz: Már meg is történt. Hat órára.

96.

Ryóné: É' árpád megkebeült!

Ry: Nem rebeült meg! Nem tudom, hogy ki rebeült meg.

Flak órákor verelelt, az nagy ciillag tornierkémében. Éu a
 pompás palatán vartam az eredményt, hal ^{haladón az} ~~baktérium~~ öltöző
 palottá lémi. A zárd ajtó kevertül hallattam a keszörögést.
 Soraig tartott, után egy neme mind kiáltott, az óvóval:
 Ajj! Megállj! Füstoltat, morogtat odabenn. Végül ki-
 nyit az ajtó, az örmagy azt kiáltotta a pücséshem, hogy
 huanat? ~~palatán~~ matrósirat... Az ajtóhoz nyittem, de
 nem mehettem be, mert az örmagy végatottan reimparsomult,
 hogy nyergeltene régtől, ragtanat lóhalálba Kevéle ei honom
 el az eredorvost... Mial becsata az ajtó, én végig elrohantam...
 Kevéle ragtattam, az eredorvost pücséshematon találtam...
 A faltam neri a lovamat, hogy viene a vándor, én pedig
 engem egy parant petén került ide... Semmit se tudok!

Ryóné: Hozd, hanna! Nem arad itt maradni! Be kell
 mennem árpádhoz!

Ry (mél, majda kapuba melad): Keszörögé! A ^{Loránth} ~~Faj~~
 Keszörögé! (elrohan).

Merlin (a kapuba neri): Tszep a ~~Faj~~ Loránth pücsé!
 Most Keszörögé le az örmagyintól... A balon két tükör...

Ryóné: A fűjem?

Merlin: Nem tudom megismerni a pücsélelben... De
 azt hiszem...

Ryóné: A fűjem?

Merlin: Mái az arácor enögött vándor... Aor a repái-
 kat látom... Eze tartam... Minél is itt lennét...
 (Riviet a hanna)

Sztyré (a fiához szólva).

Vilma (hosszúval): Tonda, Tonda! ~~Lejess!~~ *Román vagy!*

Sztyré (önmagának szólva): Édes Titencem! Csak most légy jó nőnek!

~~Előbb~~

IV.

Előbb, Sztyén, Merlin, Loronth és Bilibity.

Sztyén (helyre a kápolnán, kedvenc, fekete köntös a kezén).

Sztyén (előjele): Árpád! Árpád! Árpád!

Szty: Jó estét! (falatja).

Sztyré: Árpád — megkeverültél!

Szty: En? Semmi! Egy káposztás káposztát a káposztás káposztán káposztát az

intézőkben.

Sztyré (vagyis hosszúval): Garbogy meg vagy, Árpád! (Megvárja, feje kerek.)

Loronth, Merlin és Bilibity (vagyis a káposztás káposztát be merítve jönnek. Merlin

hosszúval hosszúval. Loronth genti káposztát megvárva a női vőle).

Sztyré (a férfinek): E-Tarján?

Szty: A fohadnagyt nem mozdított magunkkal. Képzeld, a

hegyet milyen békét érte. Délután réta káposztát tett és

mielőtt

Sztyré: Árpád, — nem nem halt meg?

Szty: Egy óra előtt vissza nyitott a emóletet, — de az állapot

magyon aggasztó.

Sztyré: Sztyén Tarján Jida! (Elélen): Ehes vagy vagy,

hegyen övegem?

Szty: Még nem is ebédeltünk ma!

98. Lejné (a katóly felő vörjé): Gyere, majd fured neked valami hídeget.
(gyöngéden): Nyelgesed jó lesz? (a katólyba mennek).

V.

Előbbie, Leutimayék nélrül.

Loróth (Merlinnek a Bilibitynek magyarázva): ... mikor
ömezentettük őre, már láttam, hogy Tarján sora kon-
diódom van... Izgatott volt, ami nála halladom...
Nem tornadott, csak nézte magát, - a másik meg egyre
vágott... A harmadik ömezentésénél már odaadtam fölül
Tajomát: hát vágj már te is! Erre kapta az itél fejű.
Ömezentett, fő nélrül. (Flomlodon mitalja). Innen egészen
eddig. A csont is meg van rejtve, a doktorok azt mondják,
azgyanoként ~~is~~ fejezték. Azt mondják, ha nem lesz azgyan-
ladnia, akkor még jóra fordulhat minden. Kétféleképpen
lehet.

Bilibity: Ki van most mellette?

Loróth: A legény meg én is ott voltam. De nem maradtam
tovább, mert foglalkozni vagydon első négyesre...
Megfelelőtlen, hogy a Bilibityt hozzá, ő azt mondta, Bilibity
libelyt vagy Kovács strásmenedert. De nem veltál ott, hát
oda Bilibityt a strásmenedert.

Bilibity: Megyer mindegyik!

Loróth (Merlinhez): Hancu most nemünk a kólygát utam!

Merlin: Igen, - úgy látnék bejelentés mára. (Ketten a

~~katólyba~~

Loróth: A csigány is itt van? (Ketten a katólyba d).

Töme, - neked
húscsárdokkal
vitat...

VI.

Bilibry és Vilma.

99.

By (magánban, kecsken): Mőrtig vigye el on egen világhat!

Vilma (a ki eddig elgondalkozva és fennmossa mők a padon, most fölkel és karon a kintely felé indul).

By (megáll Vilma előtt, mián ~~illó~~ ~~h~~ Najló hangon): Vilma magyarád, meg von most elögedre? Elögtetett kaputt, fenyű elögtetett! Köpönyeg meg kecskeny kapitányvár! Tarján Gida betört fejűel fennik otakara, — talon meg is halt aróts. Da most tornóvalni megy, de júnor epébe, hogy Tarján Gida drágón jött meg a pár kecskeny-főnt, amik életében tornóvalt önnel... (Előgyűlöl). Mien jó, neves, lovagias főhőrnagyom haladtok, — moroson csak tornóvaljon arék, ~~forrt~~ ~~meg~~ Vilma magyarád!

VII. Et

Előblich, Tarján, Lorónt.

Lorónt (a verandán): Magyarád! Van min tornóvala a csarvákhoz?

Vilma (gyenge hangon): Vereneu a volagény ember! (Lorónttal a kintelyba megy).

VIII.

Bilibry, Keiőtt Tarján.

By: Ilgyend on amonyok mind! En matöl kezdve nő-gyűlölkő lenek! (A kapitány niet, auton meghőllenne a kintely a kecsken Tarján előtt).

Tarján (altisti egyenmőkival, fejete köcsken a piros sapka alatt, levan porog a kapun. Tarján köcsken a kapitány tornóvalodik, melyet valkent viz a kecsken).

100.

By (reménytelen): Ki az? Tarján, - Jhadnagy is, te!

Tarján: Ei ungyor!

By: Te mien to ... ^(Nékiágyas) ~~(reménytelen)~~: Tarján! Tarján!

Tarján: Csuderebben!

By: Ott titeket, - hogy nemlél ide? Hogy meghaltok el az ágyak?

Tarján: Meghaltam a legényemet ... Kóvái strármestert fel-
tettek a jász borsotat alá, én meg felvettem az egyenruhát...

By: Tarján, Tarján! Miel' kettőztek? Nered haza kell mon-
ned! A cseleddel jätrol!

Tarján: Költöd ki Vilmat. Beföldem van vele.

By: Tarján, mit akarsz itt őrmesteri egyenruhában? Ez jel-
tél!

Tarján (nyenes): Költöd ide Vilmat, vagy megam megyer
ke érte!

By (jelenen): Igen, Tarján, megyer.

Tarján: Neve kell, hogy érvényesül. Mondd Vilmának, egy ór-
mester várja.

By: Igen, Tarján, vieted. (A Kertélyba ment).

VIII. Fő

Tarján (először felmegy a verandára, a hol Radványi Tómasz
Mórá megáll a haldfényben. A Kertélyből már erig anyrene
~~jätrol~~ hallatnak. Türes csádot jätrolnak, Röke látdobó-
gai hallható a Lóvornák távoli rikoltása: Jhajt tyubaj!
Jhajt tyubaj! (Látja haland meg! stb.) Vajjon tudom-e még a mondó-

Háimát? (A fejé'her nyúl). Anas'korott koci - fe'le'sta an agy uelló'mel...
(Színel). Táraig ké'it - pedig fe'dülös!

IX.

Tarján, Vilma és Biliby.

Vilma (az ajtóban meg'denit, Biliby'hez): Örmester?

By (Tarján'hoz mint): Ott vá'ja! (Beleni maga után az ajtó't,
mire a rene el'émül. Aj'elut vé'geig az ajtó'ban marad).

Vilma: Mi kivan'aga le'et? (Tarján'hoz): Eugene kere?

Tarján: Igen!

Vilma: De kive' er... igaz'almas Titene'! (gy'arson vá'le'sik,
ij'edten): Tarján!

Tarján: En' ny'ar. Ne j'eljen!

Vilma: Tarján! Miel' jött ide? On nagyon beteg!

Tarján: Semmi! Ki korpade' a Paponyá'mon... El' kellett jö'mmön,
mert bef'edem van önnel... Viljón le, mert egy ill'ik, hogy
n'ke hall'gass meg, mit álloa mond'...

Vilma (habozva leül).

Tarján: Kivá'mony! On endé'knir: egy'ket el'ött be'arall'ott an
önnel, hogy h'ertem... Mit be'arall'ott ember el'öttem mod, hogy
meg'kerjem keret... ~~Ne vá'le'sik~~

Vilma (~~az~~ meg'le'sett mond'olat'ot tea).

Tarján: Ne vá'le'sik, mig meg' nem hall'gatott, mert meg-
le'et, hogy az, amit el' kell mondanom, be'arall'ott le'et el'ha-
ta'orai'asa... Mit k'ert nem ve'lettem el' önt... T'ist'et

háranagi birtontéllat kell adnia és nékem minis pénzem... Úgy
rendeltetett tehát dolgaimat, hogy Káiser's nével nővillened...

Örmeites vagyok és minis is lehetőre, hogy valaha megint tirt le-
kever... A zaldom, Kései ~~am~~ vagonommal együtt, mi a
lovain eladnia után megmarad, megvont hatron jorintat
jóvedeleuer... Nem ertem ugyan, hogyan lehet ennyitől
megjelni, de látom, hogy másképp kezeletből is megjel... A
kücsöntől kapmár lárt meg valami fajtától... Ha nőmmé
len, birtut kell mondania mostani társalgomár, de
meglátkozhatnék a manipulás meg a püskamíves jele-
rejevel... Először, én mindeut tirt. Jotolja meg
a dolgát és válasszon, — akar örmeites né lenni?

Vilma: Tarján! Minde e Kései játék? Ha nem tirtat
egy mást megerteni, ^{miel} ne tudmár egy mástól dekében el-
válni? Jeleitrit el, a mi Nörtünd Törtent! ~~Lára, — Kései~~
~~nyújtatam...~~ Megbocsátam! En megbocsátottam ömör!

Tarján (Nidegen): Bocsánat, — értekei! Minis firtkegen
jeledeire, nem birtománatra... Előbbelom a jeledeire
mindeut, a mit tetteis, — mindeut! Kései a Késeihermó-
nyeret... Öntől ead egyet kései: válasszon, — akar e Tarján
örmeites jeledeire lenni, vagy Késeihermó?

Vilma (Késeihermó): Késeihermó!

Tarján (meghajlva): Eladartam raját firtatból mellami.
Tirtleem ellatároait, nem is kései indart. Bad egye
kései: mondja meg a mór, a Kései herominyatirind ne-

104.

Tarjan: Menjünk innen! Tervez, kárát? Kínlóris! Kívá
lett a hold? Most nem látod remnik! (Lejtsd a kardját és a fejét
dörököli). Szidulör!

Bq: Tarjan, - te romul vagy!

Tarjan: ~~egy~~ Verek innen! Itt nem szabad elpártulni! (Egy lépést
előre tesz, majd megváltik és Philibry támogatása dancára fordul
zúhan).

Bq: Tarjan! Tarjan! (A kastély felé): Legíté - meghalt!

X.

Előbbier, Vilma

Vilma (megjelenik az ajtóban). Kiáltottak! (Odafut). Tarjan -
meghalt!

Philibry: A homlokra verrik!

Vilma (tesztbeveti magát és a kehleis vanya Tarjan fejét).

Tarjan - földön roszam!

Philibry: Verrik!

XI.

Inas,

Előbbier, Leutimay, Reiohl Domaharyné és

Lavornth.

Leutimay: Valaki kiáltott a kertben! (Vimaföl a kastélyba).

Gyertya!

Inas (készen áll a gyertyatartóval jöni).

Philibry: Ide! ide! A homlokra verrik! (A tervén)

Kastélyban elhaladnak a rene).

~~Mind a Tarjan Tarjan közele~~

Domaharyné: Hát van Vilma?

Vilma (Tajánhoz): Taján! Kérem bocsánat!

Mind { Taján!
Vilma!
Mit történt?

Lumth (a történet kiindulási pontján, a kezdetén): Hogy kérem
ide Taján?

Domokányné: De most mindegy! Agyat neki is oltat!

Bilibray (a kapu felől): Péter orvosa!

— Vége a negyedik felvonásnak. —

V. Jelovnas'.

Prob a Prob. Kautely born, mint on I. Jelovnas' born.

along

Y

I.

Leutismayné és Vilma. (A többi egy d'vallyambon
olvasgat, on utolbbi gondolatokba merülve ül.)

Leutismayné (a lappal a kezében): Holra lett újrind.²

Vilma (a lappal): A Resthe meut — Lavinálkát. Örökre lőnd.

Leyné (az autóra dolja a lapot). Mi bajod, ~~újrind~~²

Vilma (pompósnan): Semmi bajom!

Leyné: Semmi! Csak kicsit pompósn vagy, meg kicsit belső-
talan vagy, meg peretűel kicsit meghalni!

Vilma (horráimúl): Jónka!

Leyné (~~horráimúl~~ ^{durogra}): Neve peretűs már eugen egy cserpet nem,

Rönlörben nem tildolórul elötte. (Gyöngyösek): Pedig, látod,

olyan anya vagyok, hogy a néma gyermekem barát is megérttem.

(Hátarórtan): ~~Ughu~~ Légy nyugodt! A hársánálból nem lesz
semmi! Ei fogom megadástlyoni — én!

Vilma: Jónka, hűtő, ne befőlj mind erő!

Leyné: Nem értem, mi járt on enedben, hogy aly könyves

beleszorgottál. De még kezeid értem, hogyan vehetlek komolyan
a helyesgyereked!

T Nem vójnólod fejező Tajant?

Vilma: A mi ~~elcsúszott~~ történet, az nem lehet többé meg nem
történette tetű. Tájant is én — mi saba ^{tollé} nem találok határt
es életem...

Szépé: Vilma!

Vilma: Saba! saba! En megfontom a parancsot.

Szépé: Jo hisz meg mindig feretted!

Vilma: Tévedsz! Kintottam a fiúemből mindeket, a mi hozzá
vonzott. Mindeket! E ha több volna is a fiúem vele: én

megfontom a parancsot!

Szépé (hosszra): En pedig kijelentem, hogy tiltakozni fogok a Merkur-
jelle hadanag ellen — tiltakozni, míg megszűnik London a nyelvével!
On pedig valomni!

On

S₂

On

N

W

f

II.

Előbbiek, Orvos.

108.

Orvos (Több felajánlással jön). ~~Itt a nagy szorongás~~ Itt a nagy szorongás, hogy a valami, akkor igazán kell lennie.

Szűcs (felkel): Doktor, hogy van a betegünk?

Orvos: ~~Egy kicsit~~ (vállat von): Egy kicsit még egytől kell mar-
radnia, aztán majd megvárjuk... Olyan állítja, hogy minél
haja...

Szűcs: Pedig neki ezt mondta Kellene?

Orvos: Látni akarom állítólag jól helyes diagnózist. A feje
nem fáj már, de ennél is lehet az oka, hogy a fejidegek
megbénultak és ezért Kellene... Ez elég villamosítást ajánlhatom.

Szűcs: Hogy a fejidegek megbénultak fejjárata?

Orvos: A főhadnagy is nagyon remélt páciens. A mindeket
az mondta: Nem fogok meghalni, ha mindeket fejidegek áll-
nak egészen orvos Kliniká! — ^{Mindeket benedez?} ~~Mindeket~~ Neki mindig Némi-
véleménye van, és ezt nem is kereskedelemben ~~remélt~~ remélt.

Szűcs: De látna, doktor, ön még egy két dolog is azt
mondta ön, hogy Taján meglehetősen elcsúszott...

Orvos: Mikor a diagnózist felállítottam, egy állagor
vastagabb koponyavont lehetett a fejem előtt... Egy
állagor koponya nem lehetett volna kiánt a kompliká-
ciók... Orvát nem lehet, hogy a főhadnagy ismét
abnormális koponyája van... Az ilyen koponyák a

ba

no

ne

a

barlanglars' troglodytáir' ielején' voltár divatban ... Ezen ab-
normitái halomra törtötte a diagnóziomat, de eugen erét
nem lehet jelelőnégre venni, — en' megtettén a kódelerizemet ...
A pszichológ, hogy a beteg most abszolút nyugalmat érezzen.

Vilma: Nem is próbált itt köböllel befolygatni!

Frye: Jó napot, doktorra! (Udvariasan jelt a feléje).

III.

Orvos és Bilistrey.

Orvos (magán vana a fekete piroz jelöltöjén).

By (a feketejárnál megjelölt és vörösátlós): Jó megcsinál-
dajátár nékem ont a levél, mert levélgom a fűleket, — ti
bunda' regnátár! (felé): A fűleket ^{mai megint} ~~megint~~ ~~megint~~
rotognak! (szerelem a kábítónál rengető orvot és reáregit a
kábítót).

Orvos: Ha keményreget ilyen lármát csinál a betegem
ajtaja előtt, akkor nem keresek semmit! ~~Nem is akarom~~

By: Bevanon meg, doktor, vad arat kiabálom, mert a
kerítésen túl látnom a kapitányt. A kapitány ugyonni fureti,
ha kiabálom... A kiabál, büszke és energikus tiszt... Valamint
most a fűleket büszkén korpára járja... Divatba jött bü-
zö tisztnek lenni... Ered a divatok gyomra váltakoznak...

Emlékre, mikor a madronhoz jöttem, a fűleket
vadászok váltak divatban, aztán a Rutya nevű erdő
köpöntött remek... A fűleket, az itáliai tölve váltak
bűfűre, két lábon járó Rutya'val... Kérem a

201

vici

tu

9

a

t

virittelési korpa... Egeó nap virittelünk, orvoslunk, ndaral-
tunk... A főpánnal, Toóbe'kmal, Keutimaye'kmal, minellukinel...
Tajai Berde antom a virganykorpaat, — a Napitony vöge
a polgálati birgalom Korpaat... Valannenyi Róul is a
legunalmarelt... Igar, be faland menni a beteg her?
Orv: Neen faland ma'borratu! ~~Neen~~ Ha neen
eher fötetlen nyugalmat, neen Bereskeben remmöl! To
napot, herveg (el).

IV.

Biliktay i Tajai.

Tajai (Toóba'jajálan, oratoran): El ment a mizeg Beresö?

By (örömmel): Tajai!

Tajai (törstől atillálom, nyúlva i vöte, ^{Röte'ia kromlun} Bertynit gombolva.
Hátrafila ~~fatá'f~~ falaj'ska): Miika! A teát megibratod,
de a cöpperet ~~atod~~ öntia ki. Nagyon gyommar! Antom
uomagold öme a halmin kat! (Heret nyujt a Kark'kmal).
Miika forta helyetben bepedni a orvona'garat...

By: El adam menni?

Tajai: Neen lehet Toóbe'kmal toriál i terhükre. Minu
is mar vajom, var ar igyat enen meg a tajjaimban... (leül.)
~~Olyanformán enen magam~~ Mintha homni, tengeri út
antom parton lépne! Mi uprag a farsadnal?

By: Lemmi Rölönis. Tolgorunt, mintha vol ^{are} firtuiner.

Wax.

Tay

u

By

Tay

m

By

Tay

By

v

j

c

l

Tajia
 Pyp
 Pyp
 Pyp
 Pa
 Pyp
 no
 (Nesselbogen) &

Tarján: Csak öfinte volt, nem meglelték.

Lujó: Tényleg nem kanyarodt? Egy csapot nem? A fejére nem?

Tarján: Minire sem dom. (Nevetve): Megint lottó és elöfölt astart.

Lujó: Ugy-e, nem gondol reményben? Nem fog újabb bele
Móti?

Tarján: Nem fogok. Igazán!

Lujó (megszégyellve): Hala megér, — most már nyugodt
vagyok! Öfintei fióka: Jelleme a maga jellegzetességét ...

(Nevetve) De eretnek megint a régi, jó emlékek lennének ... Be is
visszajutok emlékeim! (Aratva lép): Vilmos! Nezd, milyen itt!

VI.

Előbbség, Vilmos.

Vilmos (aratóba lép, mintha nem): Tarján!

Tarján (aláataran Rouleték feléje): Rouleték meg, hogy
nem halottam meg!

Lujó (nevetve): Mit beszél!

Tarján: An lett volna mind a kettőnkre szerve a legjobb. Meg
is volt benne a jópárlás, — nem lehetett róla, hogy nem
véltem...

Lujó: Igazán jelszélletleneg! Meghalni tudni, egyebet
nem. Ha a nyarunkra nőtt a haj, a mit magunk elostak,
akkor fogadta halapjunkt, az mondja: "Rouleték!
talán meg lottóit egyenit a túlvilágon..." És nemek!

A többiek látnak, hogyan igazatnak el. Régebben magat!

21.

Bil

7/2

9/2

a

1/2

g

1/2

1/2

Bilitsey (nevezen): Rézgyeld magadat! (Taján pillantása elől ijedten hátrál).

Taján: Nincs jogom többet Vilma nélkül állni. Már is annyi bánatot okoztam neki...

Lujné (a ~~fi~~ barátja vág): Annyi bánatot, hogy egyszer már csak gondolkatna, hogyan kellese mindent jóvá tenni!

Taján: Jóvá tenni! Hát lehet-e még? Tánárcajon, meggyalog amonyon: mit tegyek?

Lujné: Hogy el ne mondhanam, először is tudnom kell, mit gondol ön!

Taján: Mit gondol? Ön azt jól tudja! (Vilma-hoz): Ön is tudja, Vilma, hogy ez a valóság ma egy gondolat, egy érvé tölti be: peretén önt!

Vilma (ijedten): Taján! Nem, — ezt nem szabad hallgatnom... Ne feledje, hogy Merlén menyasszonya vagyok!

Lujné: Merlén egyelőre még nem fog rövidkeget fejezve, — mi csak elől Reiderdel ~~tan~~ beszélgetünk... (Taján-hoz): Ha pereti, akkor feleségül is adja a kezét. Ez a jó forma megmaradt önök óta.

Vilma: Jónak! Nem szabad így gondolni!

Lujné: Kérlek! Csak elbeszél mondani... (Taján-hoz): ~~Én is fogom. De Vilma már nem akarja. Én is fel~~ ~~am~~ ~~a feleségiegtől?~~

Vilma (elárja magyit a fiát).

Taiján (keres fogva vissza tartja.) Mi nékem on élet, ön nélkül!

Híven egész hibám van abból állott, hogy nem mertem hírné
a saját perelmeu hatalmában, — de most érzem, tudom,
hogy perelmemmel kárpótolni tudtam önt mindenért, a mit
jölszolgátottam... Mondja egy fiát, hogy peret is minis

Rögtönre több akadály!

Vilma ~~fiát~~ (hidegen): Jóhadnagy is, — Merliú bíró
menyasszonyával kerül!

Taiján (élesre): Igy, — ön menyasszony ei nékem nem
fűlöt többé utjára állanom... Vilma, én azt akarom,
hogy ön boldog legyen! Ha boldogpáza úgy kívánja,
le tudok mondani Merliú javára, — ~~Mondja egy fiát~~
~~menyasszony~~ én talán belehalok, de lemondok, ha nem
peret...

Vilma: Kötelességem!

Taiján: Ne így! Mondja, hogy nem peret is — igazán, —
nem fog többé vizont látni!

Tarján: Imádságra méltónak találom a feleségemet, mit Vilmos
 ontana meg nekem. Elvettél a minirát, a legdurvább minirát,
 mit erte végemet. Jól vagy; lovart kaptál, — csakhogy egy
 életet, egy honot, és életet át tartó perelimmal tegyen
 jóvá a múltat...

(szavak)
 Vilmos: Nem, nem! Ez nem hallgatom tovább! (indulni akar)

Tarján: Vilmos! Mi nekem is élet, én nélkül! Erre, tudom,
 perelimmal Ráspótai ~~hát~~ tudom én is mindezt, mit e téren játszódott...
 Vilmos! Mondja egy fiú, hogy peret. — és minis köztünk toll

adály!

(szavak)
 Vilmos: Jókat vagy is. Merli Váro országgyűléssel lenél!

~~Tarján: (szavak): Jaj! Ön országgyűlésen nem fog, hogy a
 világra, a világra, a világra! Mit várom én Merli Váro?
 Mondja, egy fiú, hogy peret, és nem fog többé vizet
 látni.~~

Tarján: Mit várom én Merli Váro? Mondja, hogy nem
 peret és nem fog többé vizet látni. Mondja, hogy nem
 peret, és nem igazán, nem fog többé vizet látni...

Vilmos (elhaló hangon): En önt nem peretem.

Tarján (lesújtva néz rá, majd megkaplik az amonyát elött).
 a Harak — megjárt innen! (Biliky hájába fogóva
 lángra a kijaat felé megy. Az ajtóban megfordul és honnan
 nézi Vilmost, aki mozdulatlanul áll. Majd gyors léptekkel
 körülmegy, megfogja a lány ~~Rak~~. Rák Rák és a felesé-
 be néz: Harak — peret!

I Laisa, Vilma, neu indur mi ^{mai} egymu neldul elni!

Vilma: ~~E' egyen fentem!~~ En mindig fentem!

Vilma (rémülten): Tarján! (Gyöngy hangon): Tarján! (A kajára
szemlél, boldogan): Tarján!

Leyné (megindultan és haragosan): Huj, — milyen ember! Mindegy
erőszakoskodott, — az ember akkor is jól tőle, ha perelmezt vall!

Tarján (önszólóval): ~~Vilma! Meggon pereltem!~~

Leyné (Koréjűt lepi és elolvasztja őrel): És min' tül meggy ^{an elyilek} ~~teve~~
keretén, — én ^{gardsodám is} ~~pereltem~~ vagyok! (Tarjánhoz): Barátom,
~~most ti utolsó vagyok az elyilekkel, — elgedjűnt meg egyelőre~~
~~emagjuel.~~ Mindennek meg van a maga formája... Maga
most kicsit el a haragtól, után' menjen a ~~szoba~~ hara...
Holnap ~~is~~ vagy halnapután' aranyjót, — majd ~~is~~ ertéitsem,
Arany mikor... Addig is depólet a néni'kével és Meri'nnel...
(Keret utóla nyújtja Tarjánnak).

Tarján: Köszönöm — drágáalom!

~~Vilma~~ Leyné: A néni'ket alalmamint a Kertheu fogja találni.
Titeu önnel! (Vilma'k Karmfogva a falijába vereti).

Vilma (on agtó van rimafordul, perelmezen, morogva): Tarján!
(el).

Leyné (rimatén Tarján'hoz): Neu fog vele rótni a ferjauke!

Tarján: Jaha!

Leyné (Vilma után el).

Bilistray (Tarján'hoz): Itk király volnék, ^{most} ~~előlt~~ ^{ért}
előléptetnein a Kapitány'net ~~csalás~~ ömgynein!

Tarján: Új életre éhertem! Keremér meg a néni'ket...

Form

or

Mu

De

VII.

Dornakönyv és Merlén.

Dornakönyv (a felejtettség bejött): Nem fogom őröztetni felejtettségem
vinni!

Merlén (kikötés és Dyré napernyőjével teszi a szentet).

Dyré: Helyes barátom, én nagyon elnyomottam a felejtettségem.
Mit tartasz majd az én ~~felejtettségemről~~ ~~felejtettségemről~~ felejtettségemről, ha
én aranyat főz?

Merlén: Ennél én is. Én tudom, hogy aranyat főzök, de
annál kisebbet, mondhatom: bajjal főzök alattam
a pejt, hogy életet ~~ad~~ nem... Öntől tanultam, hogy a
paraszti világban életet... Hosszú volna egy m-
döntésem, a melykel önmagam tetekről és derékra...
Mondja, - nem lehetne úgy rendelkezni, hogy ^{mindig} együtt főz-
jék a pejt?

Dyré (nevetve): Merlén, - más megint? Hosszúan
meg fog haragítani!

Merlén: A világot nem akarom! De látni, arata, hogy
utoljára befeltünk éről, sok minden változott meg...
Meggyőző ^{rola} ~~stílus~~ ^{rola} hogy Vilma és Táján szeretik egymást.
És más nem az a világos novella, melyet minden fiatal
leányok át kell élnie, hanem egy egész életre szóló,
komoly regény... Hosszúan vár rejtek mellett nem, és a
kétben, mikor a jóhadnagy ömergett, ott a kétgyőztes...

11

11

A m

A k

m

ö

ne

Q

N

T

A mi biadereg, földem, kezemig kinn van, — az egész fenelem.
A Rómaiak kezzeig telve vannak fenelemmel. — Aztán örökös
mai annyira kompromittáltak egymást, hogy föltétlenül
öme kell őket kárártamunka... Mai világ kedveit is, a mely-
nek az ítélete is oly nagy mélyt fertet...

Dyré: De hogy adjam a kora Világát, mikor mind a
ketten fejenként. Legalább a kezei is volnának meg...

Merliu: Ő a jók barátok. Némelyek barátai, akik a
helyükre, hogy kezeiket ~~adjan~~ adhanon a leányának...

Dyré (csókolva): En?

Merliu: Emlékszel, hogy Jók barátok ~~adjan~~ jó társaság
váltak az én boldogult feleségem és elég sokat jöttek is.
A kevés Tomahawki is kapta, de Tomahawki is látta
karmát. Milyenkor volnunk, ha Tomahawki most vissza-
zetne boldogult feleségem társaságát...

Dyré: En jönnék vissza? ~~De~~ Quinzel! De jönnék vissza?

Merliu: Olyan egy jó társaság! ~~Minden feleségem~~ Ől-
dosra jut magát és minden feleségem valami ~~gond~~ kevés zűrtől...
Terve, miként valami ismerős penes zűrtől, mint idegen-
nek... Például nován... Az én feleségem akkor a helyük-
ben lesz, hogy a konyhájukból is megkérdezhet valakit
jöttel...

Dyré: Merliu! ~~Mi jött el?~~ Milyen állat!

Merlú: Nagynak találja az előzetet?

Dyri: E'aly könnyen mondt le Vilmaról.

Merlú: Könnyű fővel mondt le arról, "Kit valamit tartottam a magaménak. Taccs rögtönre volt ~~töle~~ töle. Azt mondta magában: „Ezért van és valamit fogad többet peretűi.

Neu ölöm meg magamat, hanem jelleme lenett egy uingya öregnek." En pedig — no igen! — azt tettem, a mit ön parancsolt! A reírét, a mit Vilma vánt érte, megkönnyítette ömer a dolgot.

Dyri (megbotránkozva): Ezt nem akarja mondani, hogy én...

Merlú: Azt akarom mondani, hogy mi férfiak nagyon ostobák vagyunk az önköz hasonló Vdiplomata'k kal szemben.

Dyri: Kérd invariátlan lenni! Legyen vége! Különben is jänner! Lám, — a hetegint már förtelt?

Merlin: Nagynak tetszőn és elborotol!

Dyné: És aly Könnyen mond le Vilmaiól?

Merlin: Könnyű fiúval mondok le arról, aki sokáig volt
an enyém. Sokáig volt aly Kezén és enyém, mint most, mióta
~~a nagy~~ a nagyseverett menyasszonyom... Dacra rögzemne volt tőle
is, de tőlem is! Bevallom, a lelkesmeretem nem egeren tiszta.
Valammi régi ellenégesede volt Rótem és Taján Rót —

Dyné: A város kaján Liza?

Merlin: Kegyelem! — És ellenégesedei határ és állt Ursgalton
történ magamnak Vilma után, mint Pálörben tettei valua,
romabbnak láttam Tajánt a valószínűségi is ~~is~~ törtélt
mentem vele felebe, mint kellett volna... Éret alhalma-
nik a másik csipőnké is joggal tőle egy zölgyöt kapni...

De ön britániam! Ön irányította figyelmemet Vilmaio!

Dyné (megváltásként): Ezt nem alya mondani, hogy én —

Merlin (fővagyat): Azt alyam mondani: ha ön nem
Vilma oldalon, hanem levet figyelmének Vilmaio. Ön fi-
nom női diplomáciával Vilmaio terelte figyelmemet, mely
önre irányult... Hatal: ön csinált vele, amit akart!

Dyné: Kérd ~~széles~~ ~~mondani~~ ~~lenni~~!

Merlin: Mi férfar aly ostobák vagyunk az önkör harról
amolyaddal felebe!

Dyné: Leppen vege! Kétköte is jönnék... Lám, a bete-
gység mai jóllett...

Taijan (

neud'g

temet

q mi

Dyn

bon

Meu

A fo

inle

~~fo~~

9

to

l

o

h

Előbbie, Tarján, Leutimay, Loróth és Biliderky.

Tarján (a többi kintél jón a kettőt): Jólreletem, hogy bívut mondját
nevelőgferetó hásszónak... Nagypágon amonyom! Joga és köpö-
ketet mindeket, amit velem tettes és bennem meg mindeket,
amit önökkel tettem...

Dyri: Emleri Kóletenőgündet teljettettük újsón. Mikor ön lara-
ban megfőrtött ápolói elöl, vad nem nagyhattat regély nélkül!

Merliu (felre): Most vagy roha! (Tarján hoz): Emlékezem!
A főhadnagy is azt hiszi, hogy a dalog enél minem el van
intéve? En úgy látom, hogy mindezzel vad Vilma valja
fő Kóat... Ön először kompromittálta az udvarbárával, aztán
a hűteleu elmaradásával, — hiába hozta a párbajával és benelle-
tett róla, mikor félholtom ide jött és ápolatatta magát... Jón
lehet ezt teenni egy nemi barmalkodással?

Tarján: Önmé, mint vőlegényed, joga van hozzá, főleg ez
formon kémi, — és én a rendelkezéseim is állak...

Merliu: Hogy újabb párbajjal újra hiába hozná Vilma?
Nem, főhadnagy is, a kérdést másképp? Kell megalka-
ni. En is egy megalkatás is merek...

Tarján (a k. növelődő vigalommal hallgatta): És az?

Merliu: It Vilma is úgy alaja: a minőség!

Tarján: Merliu — Merliu! Ez ön mondja merek!

|||

Loranté (Bilidry her): Gi - Minen er bouon althorei fele!

|||

Bilidry

Erant

Merlin

nken

ma

uo

Tou

g

Seu

m

g

n

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

g

Bililily (hallam Luomthoz): A zindelyes kend nelem tetneni!
Erantus Per tu leved vele!

Merlin (Tajain hoz): Ammal könycheu mondhatom, mek
 nikerint or idbol ^{haritanunt} mindeu aradaleg... Most
 mai uor Donaharyne o nagypogan all, hogy Vilmainak Kai-
 uioja is legyen...

Tajain (elfomordva): Mi hauna a Kaiuionak! Neem va-
 gysd mai tust!

Leutimay (Tajain hoz): ^{udvarian} Ki mondja? Tust vagy ei rajnalnom,
 ma a hadereg, de foleg or ei vordonom, ily kifogatalom
 gentleman elvenitene! (~~udvarian~~ Kerel fog vele).

III Merlin (felre): Megyer regilyapatoreit! (Vilma probajit-
 hoz meg, ahol belopogtat ei nyugtja arajtót).

Tajain (Leutimay hoz): Ei a lemondai Keivenyem?

Leutimay: A rebeuben van. Neem hanyagragbol maradt
 nalam, hanem mek foleglegemer tartatom. Morvord nagyon
 agganto nar tataaltas or allapotolat...

Loromth: Mi meg ar arantur, hogy tusti temeteseid legyen!

IX.

Elöblier, Leutimayre ei Vilma.

(Leutimayre hoz)
Merlin: Most mai uor a nagypogan amonyon all (Dyneron
 mitot) hogy ~~Vilma Merlin~~ ^{banitnoje} buldog legyen!

Tyrié (Keret nyújt Merlimur): Ön győzött, fejeződik, barátom,
de a bati kárpótlást mégis önnek kell megfizetnie!

Merlin (Tajánhoz): ~~Jobb~~ Előre, főhadnagy! (Vilma
mítel, a ki habozva áll polajja ajtajában): Most már kedve
ferrint kompromittálhatja a saját megalománját.

Taján (Vilmahoz lép).

Lorinthe (Bilikdryhez): Fejeződik Taján földi ügyen
befontak! A vége mégis: harmonizerec ferrint és
egy ripres garnitúra!

— Vége —

Széné: A néni? Ede nem eitem!

Merliu: Ne is törje rajta felp fejet, hanem Reje meg veleu egynt
Dombornyut, hogy hova meg onan alboratot.

Széné: Dehát a néni? E' alboratol befelner? Oh, - akkor
reulken van minden. a ki Vilma' amayin fereti, mint
a néni, an minden alboratn kee... (Horvátomil Széné'hez):
Ugye, e' des néni?

Széné (Merliu'hez): On győzött, - de persid mődon!
Töl tudja, hogy an alborat nem is oly nagy!

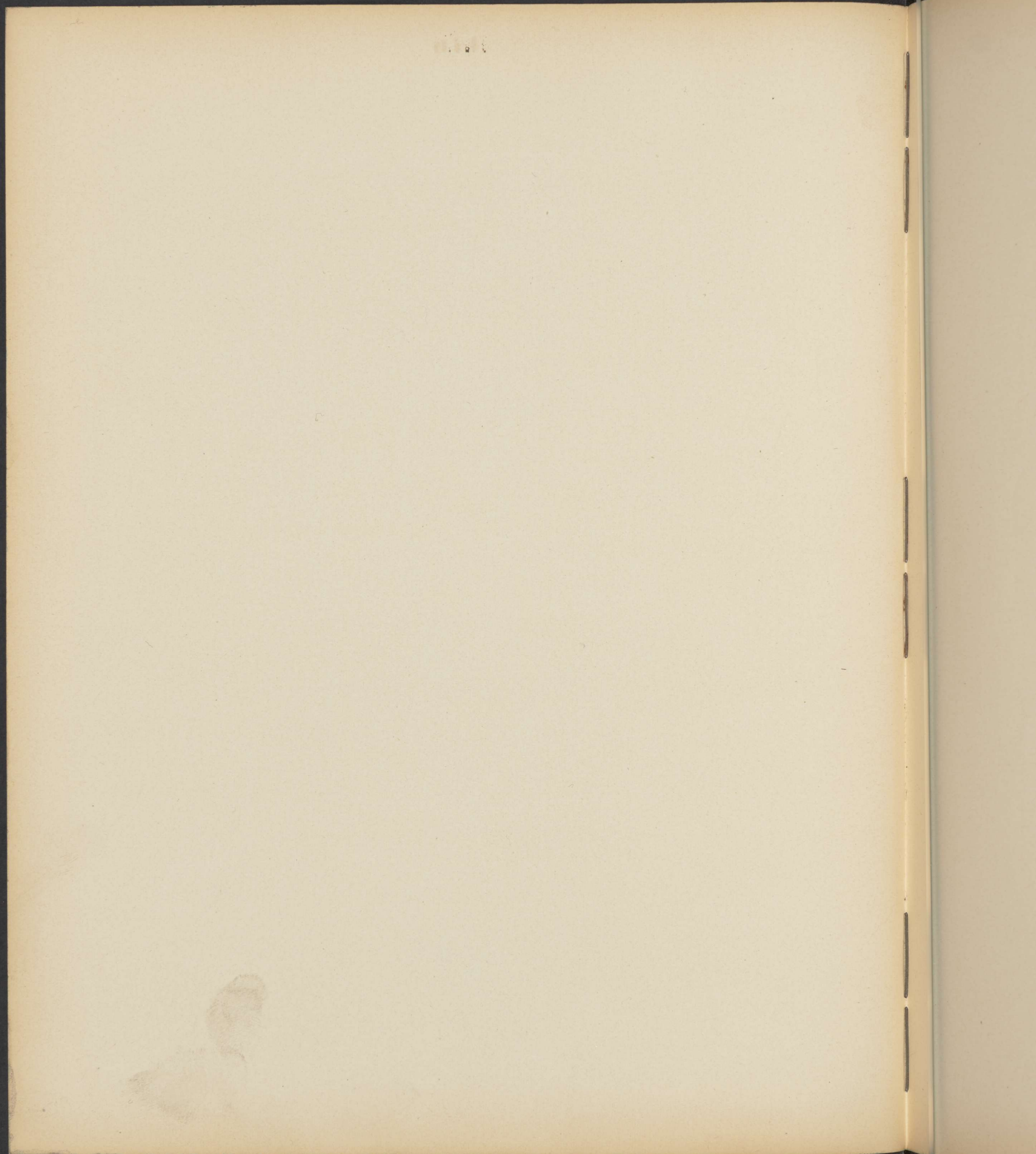
Merliu (Tarján'hoz): Főhadnagy is - dőre! (Vilma' min-
tat, a ki haborra áll meg fuba'ja a'faja'ban). Most mai a
raját menyamonyát kompromittálja, nem an engem!

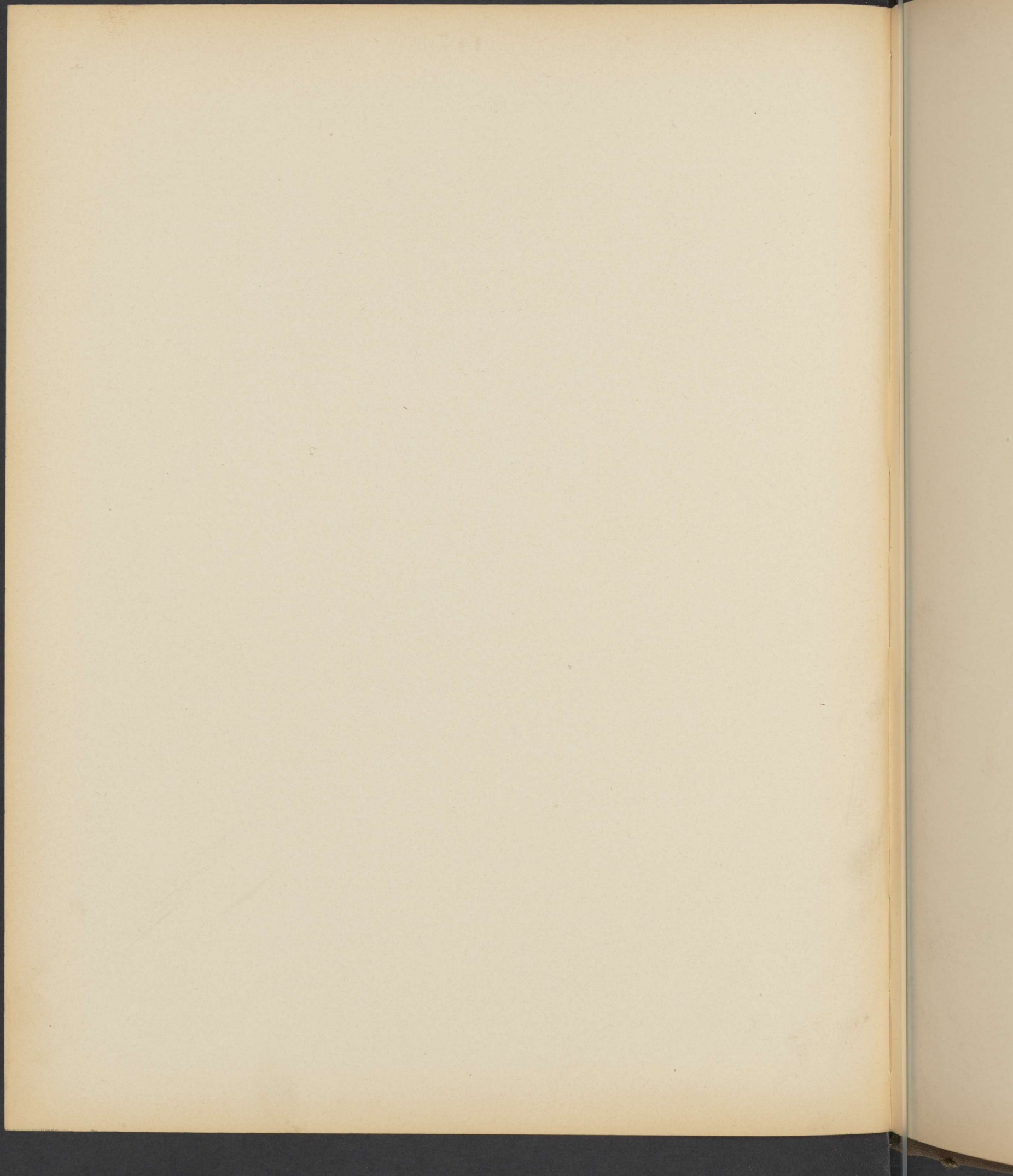
Tarján (Vilma'hoz niet).

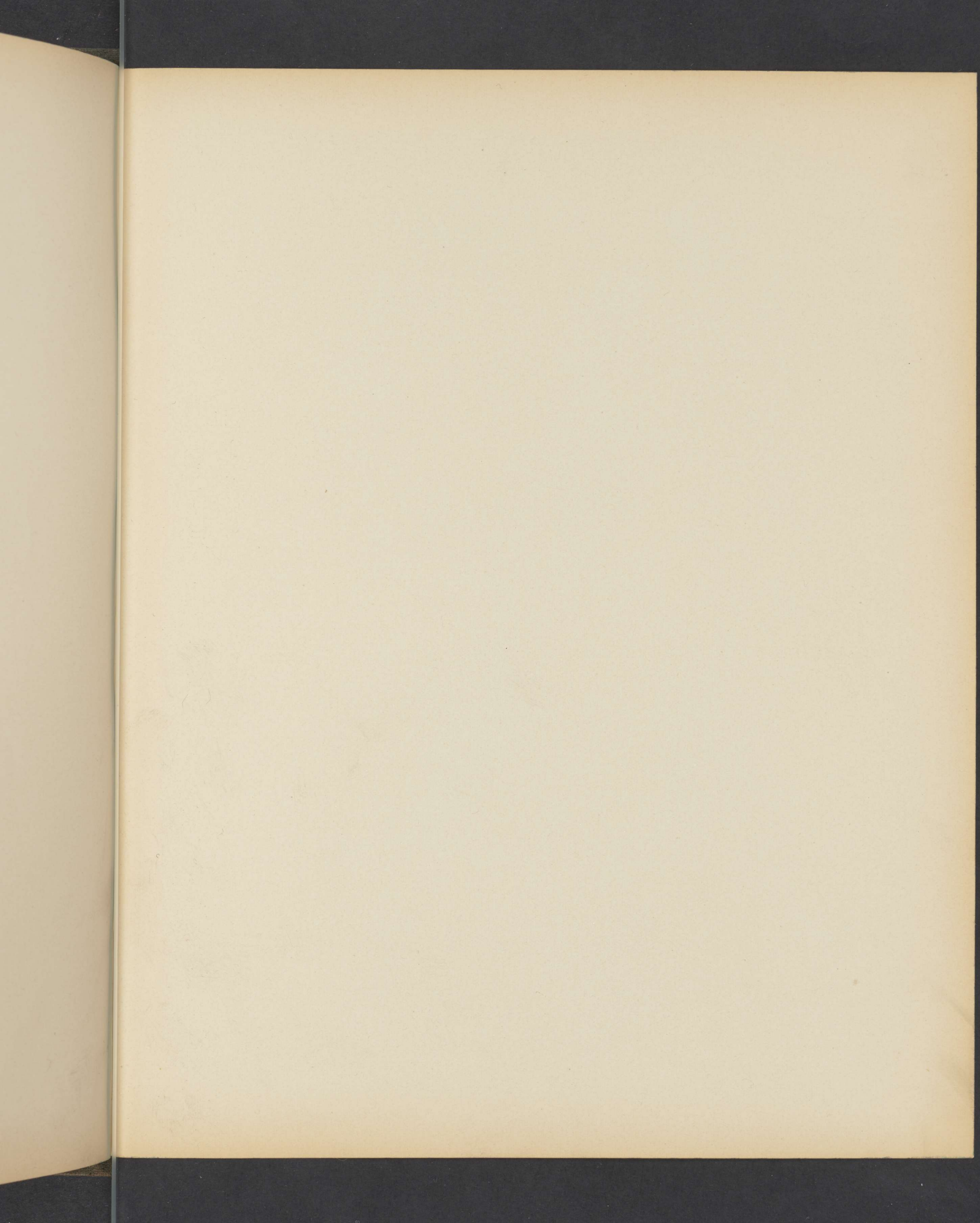
Lorontó (Bilistky'hez): Szeghy Tarján Gidat fipeu
befortak! Aveze megü'ar: harmonizeren jantit e' egy
repre garnitura!

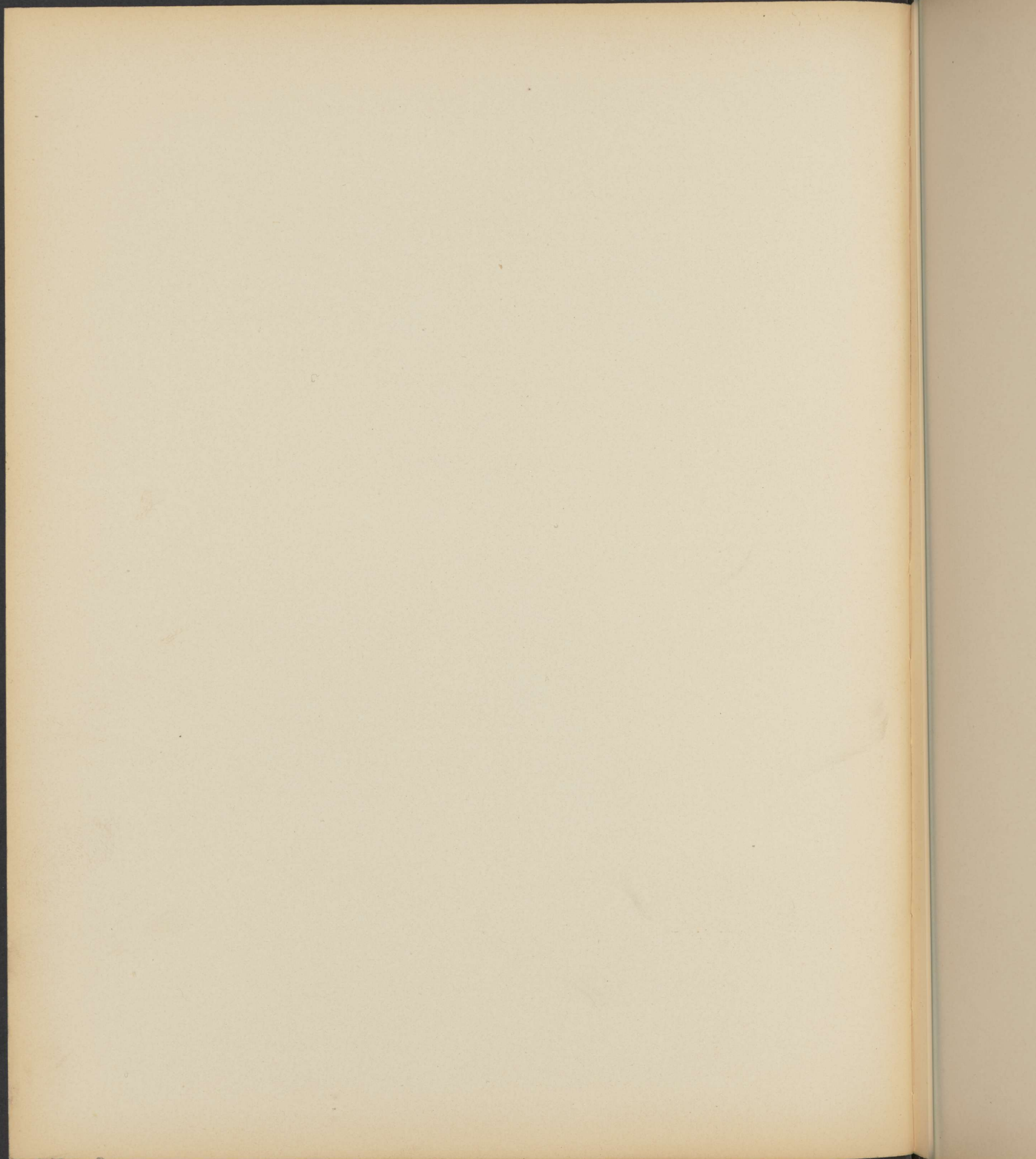
(Vége.)

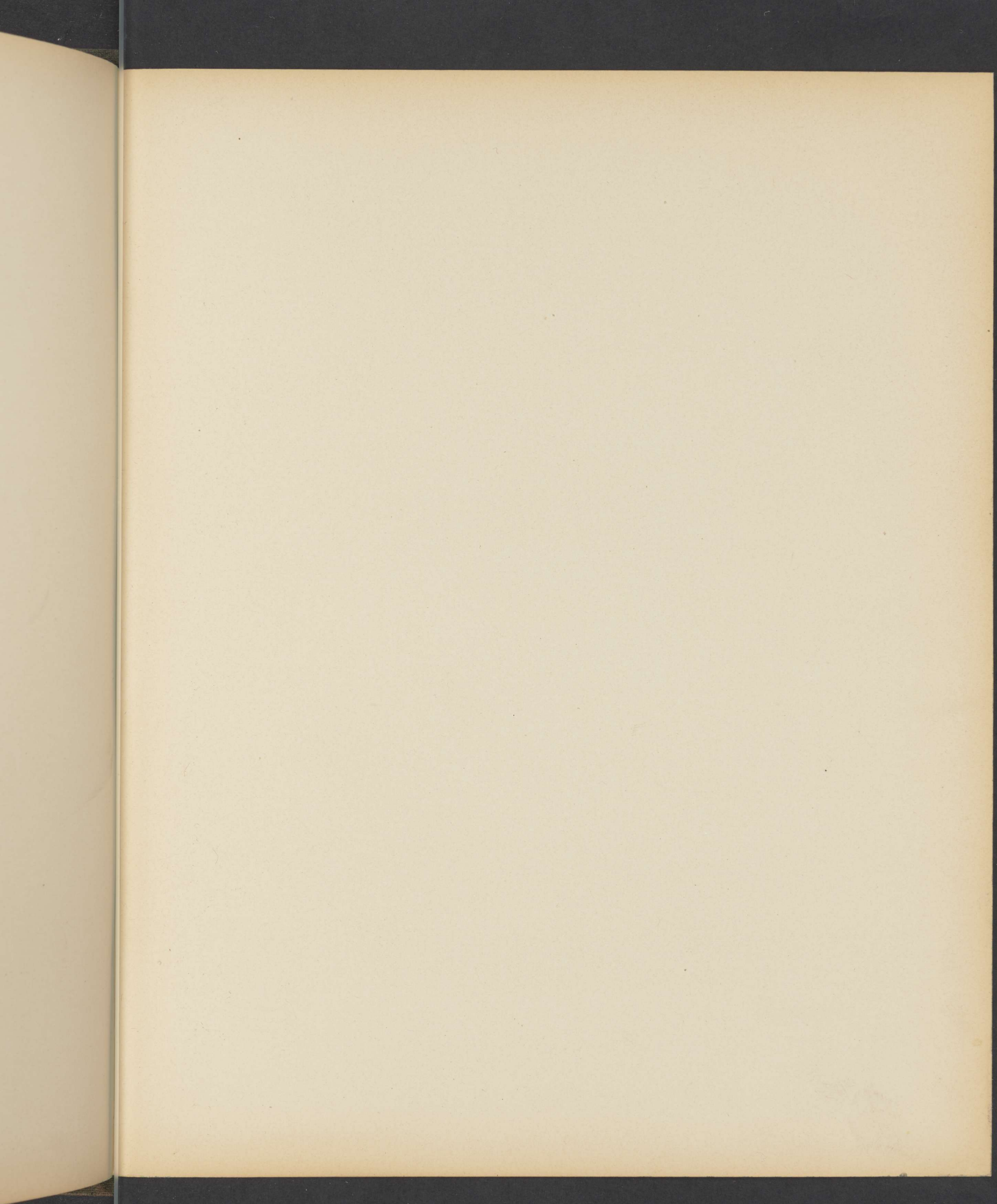

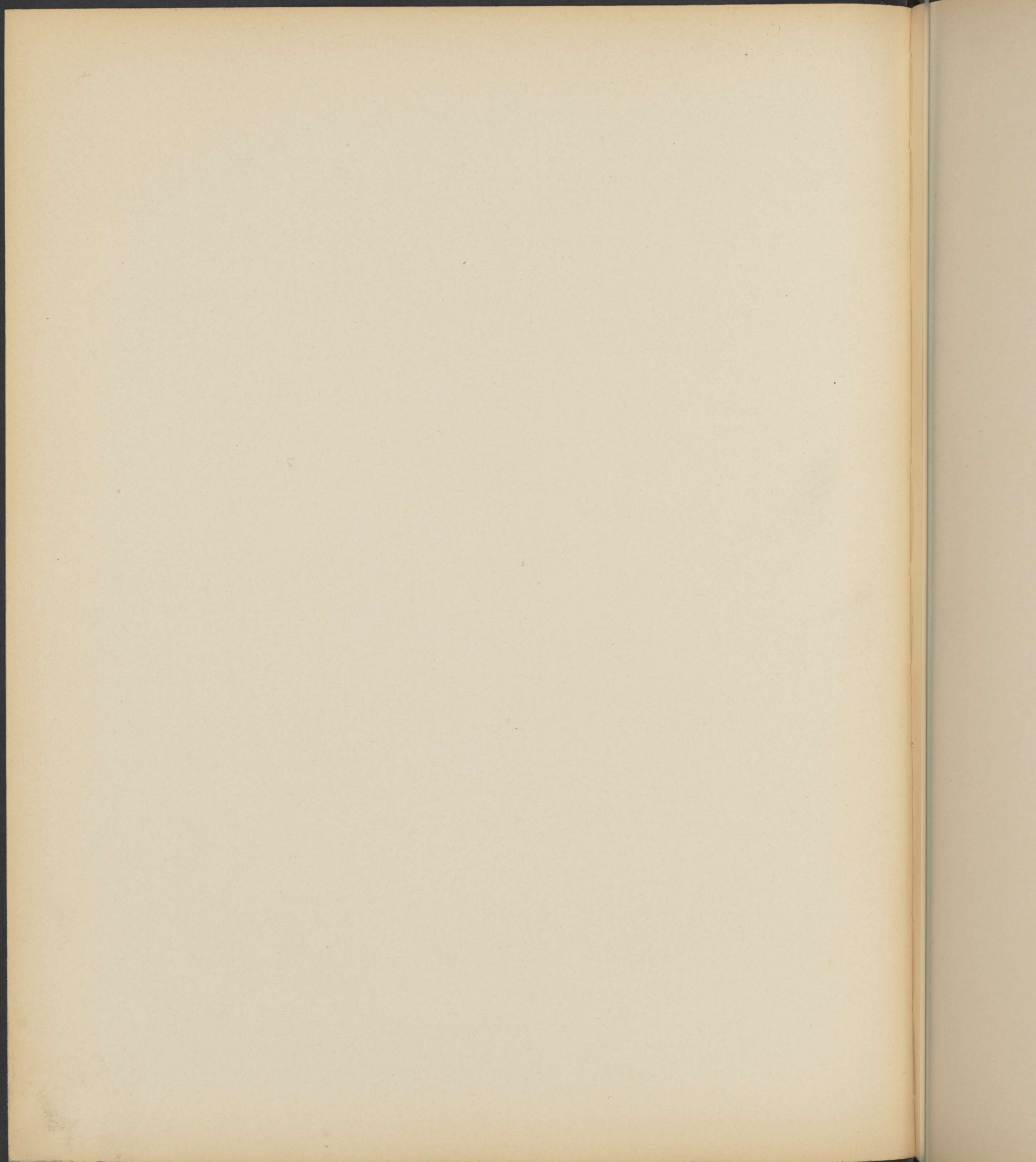

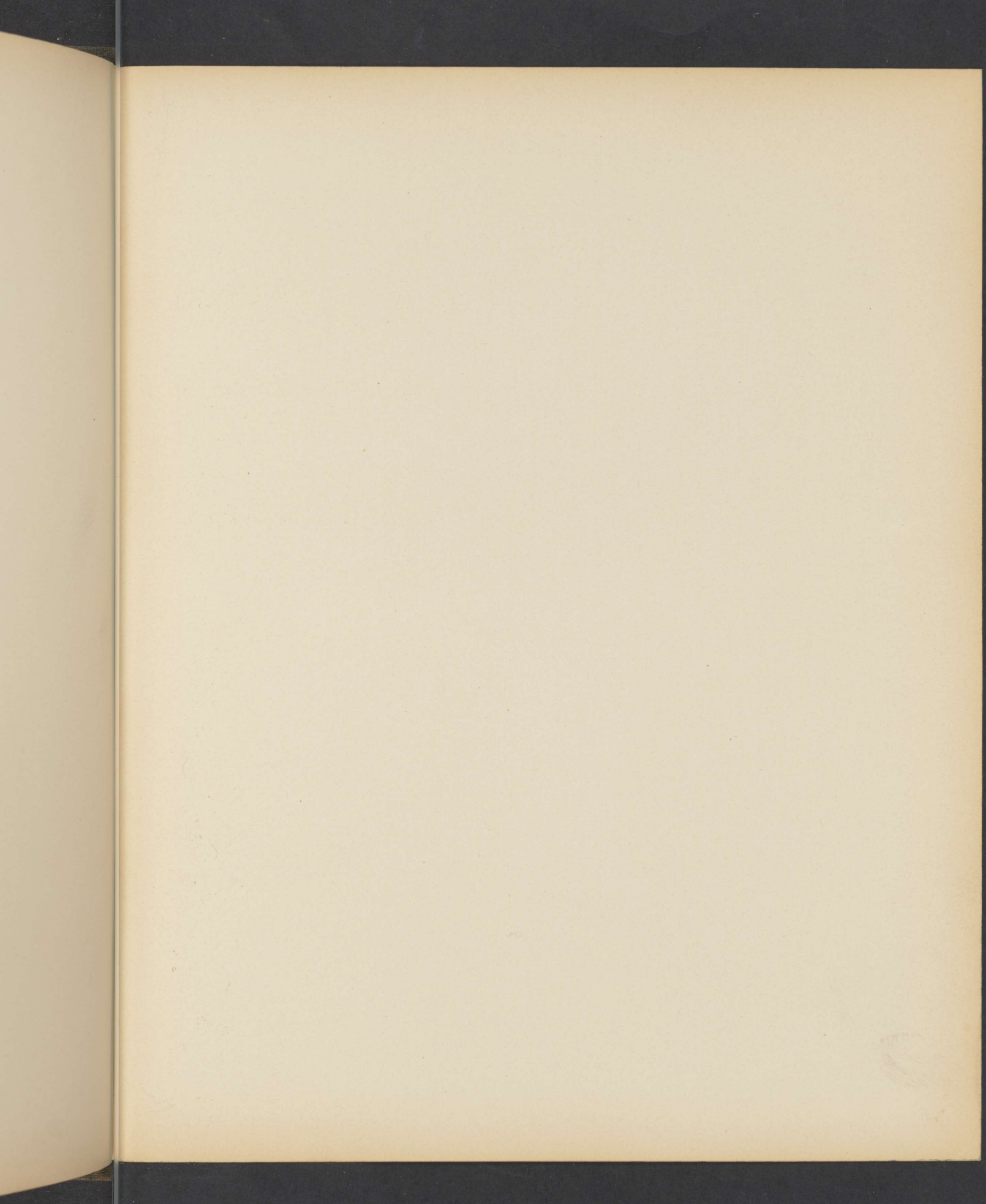

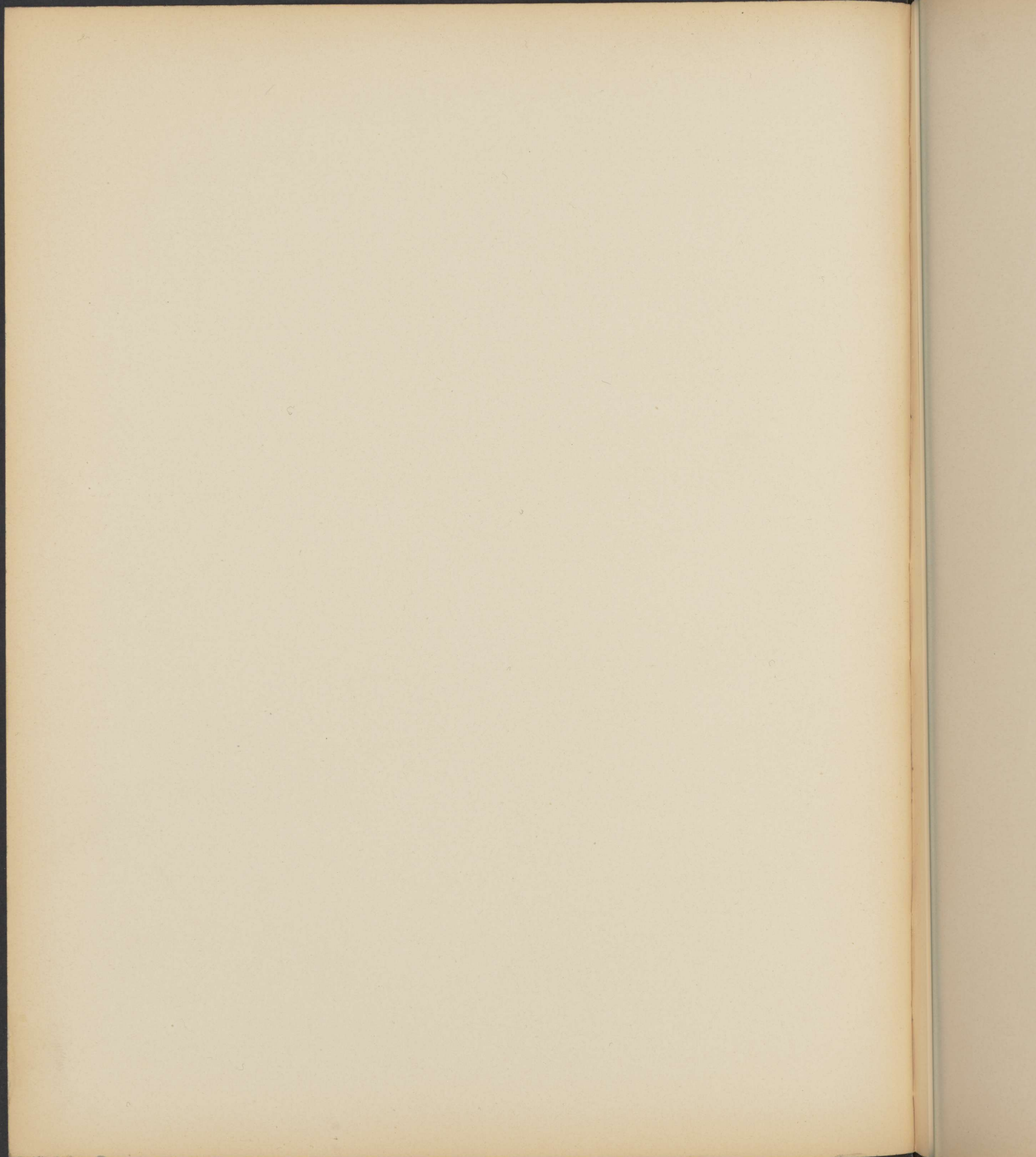

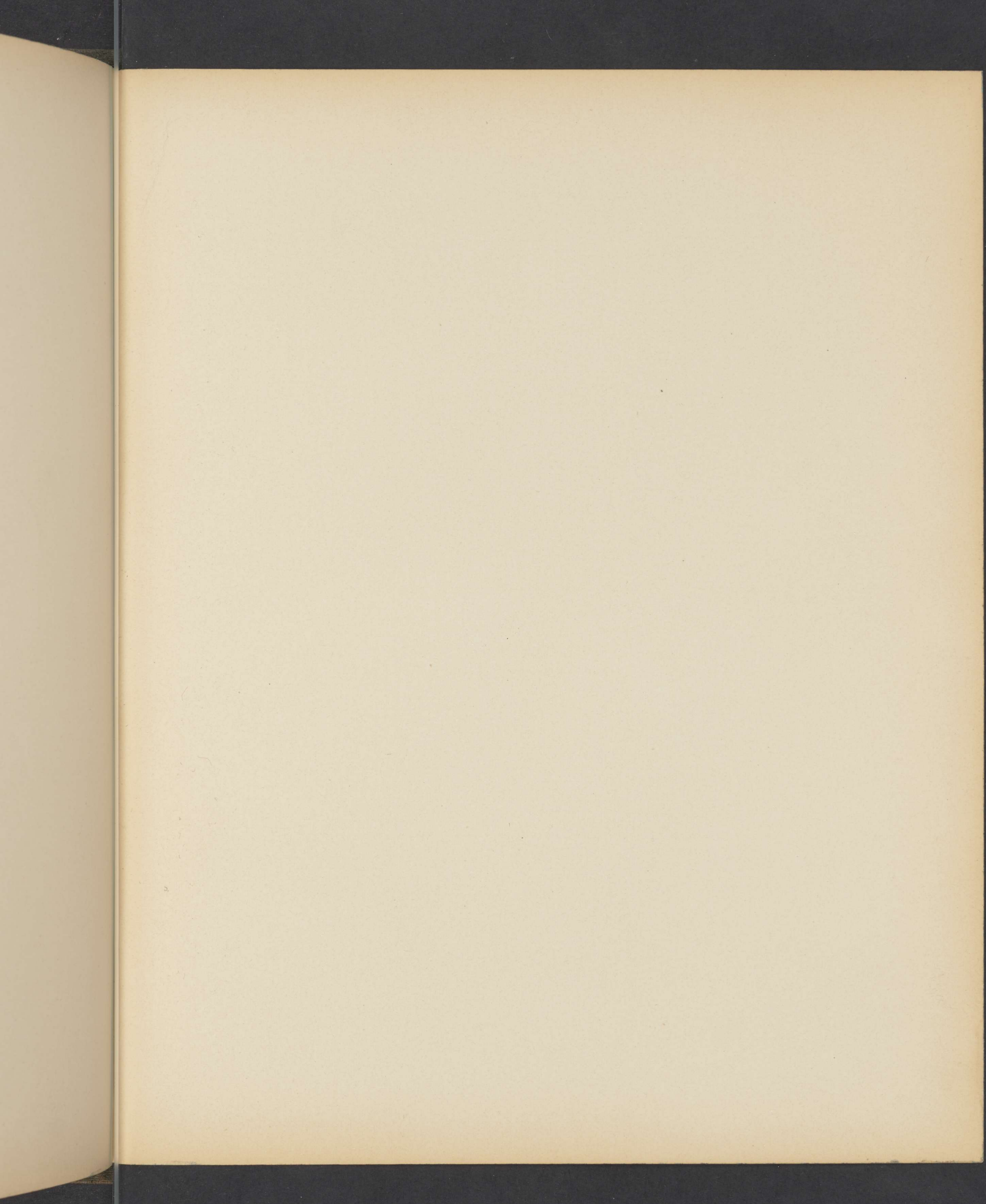

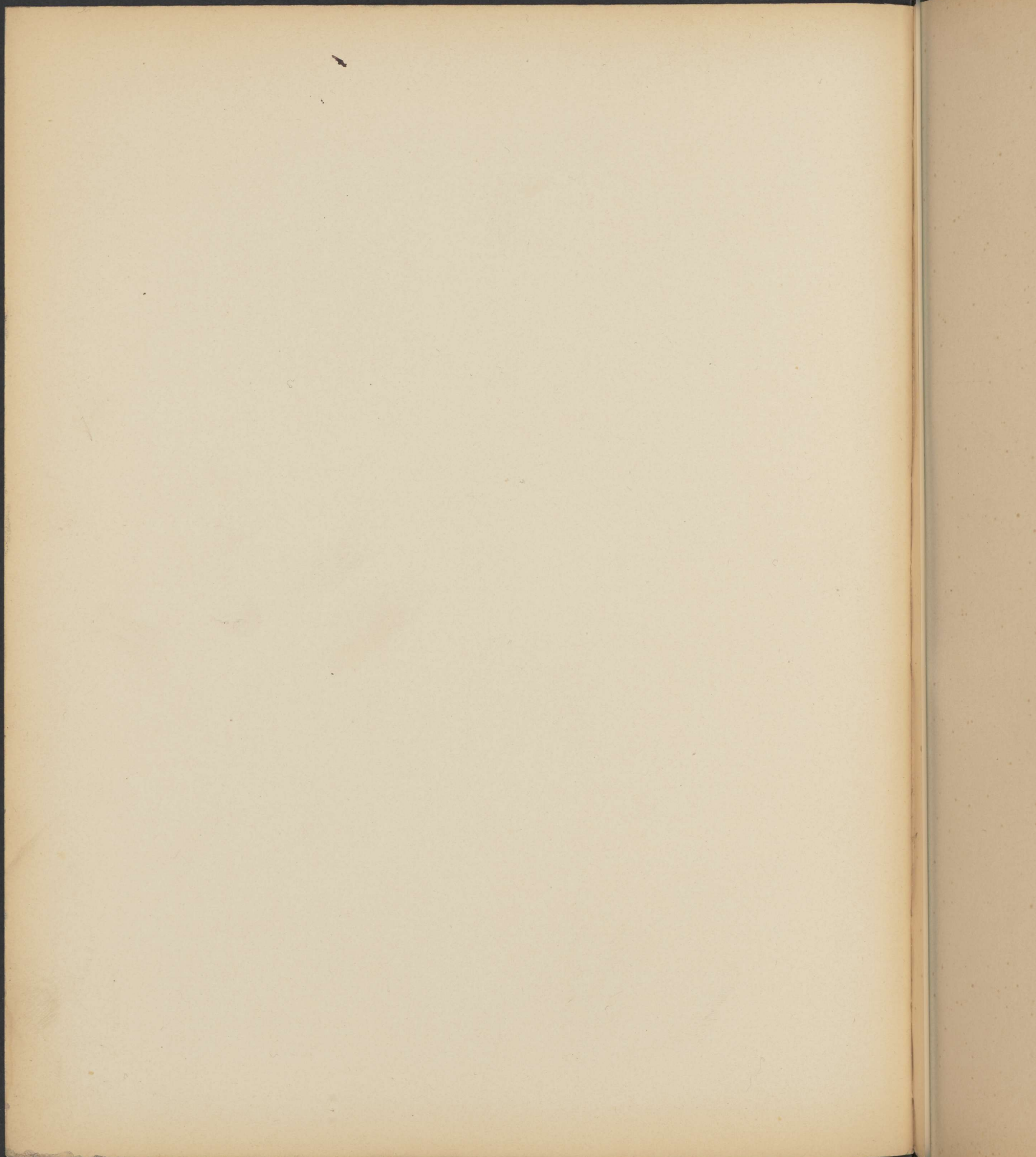

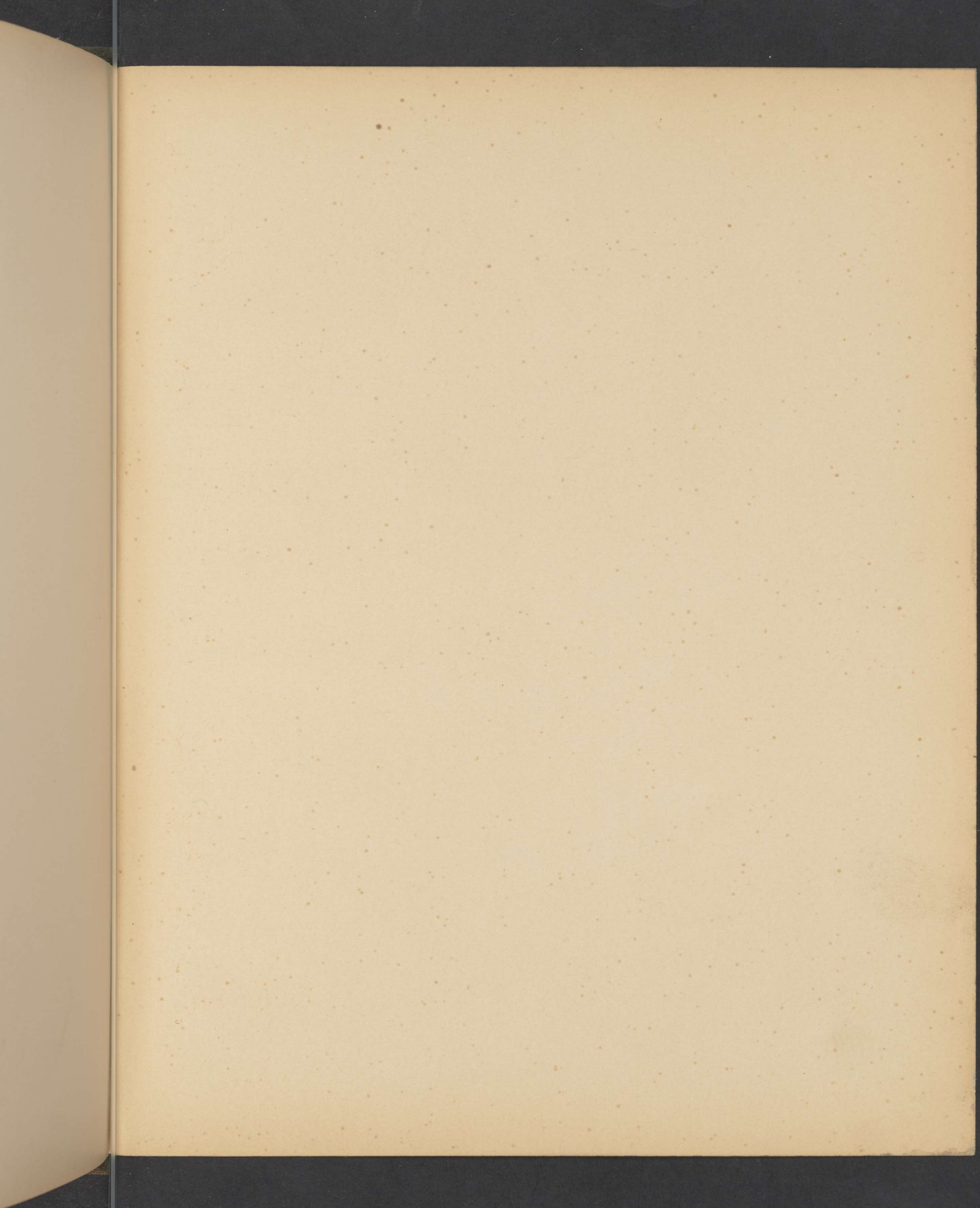

v

^
Beringi

Aug 4 folio

